

Український державний університет залізничного транспорту

Кафедра залізничних станцій та вузлів

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДІВ ОПЕРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ
ВАНТАЖНИМИ ПЕРЕВЕЗЕННЯМИ НА ЗАЛІЗНИЧНОМУ ТРАНСПОРТІ В
УМОВАХ НЕСТАБІЛЬНОГО ПОПИТУ

Пояснювальна записка і розрахунки
до кваліфікаційної роботи

УМОУВ.300.00.00.000 ПЗ

Розробив студент групи 221-ОПУТ-Д24
спеціальності 275 / 275.02 (роботу виконано
самостійно, відповідно до принципів
академічної доброчесності)

(підпис) Олексій ФЕДОРЧУК

Керівник: доцент, к. т. н.

Оксана ПЕСТРЕМЕНКО-СКРИПКА

Рецензент: доцент, к. т. н.

Ганна БОГОМАЗОВА

АНОТАЦІЯ

Дана кваліфікаційна робота включає в себе 15 слайдів презентації, 90 аркушів пояснювальної записки формату А4, що включає 30 рисунків, 27 таблиць, 35 літературних джерел.

Ключові слова: ОПЕРАТИВНЕ УПРАВЛІННЯ, НЕСТАБІЛЬНИЙ ПОПИТ, ROLLING-HORIZON PLANNING, МАШИННЕ НАВЧАННЯ, ПРОГНОЗУВАННЯ ПОПИТУ, ОПТИМІЗАЦІЯ РОЗПОДІЛУ ВАГОННОГО ПАРКУ.

Об'єкт дослідження — процес оперативного управління вантажними перевезеннями на залізничному транспорті в умовах нестабільного попиту.

Метою роботи є удосконалення методів оперативного управління вантажними перевезеннями на залізничному транспорті в умовах нестабільного попиту шляхом розроблення адаптивної моделі управління на основі rolling-horizon planning, оптимізаційних постановок та застосування методів машинного навчання для прогнозування попиту і часу прибуття.

У роботі проведено аналіз сучасного стану вантажних перевезень залізничним транспортом України та систематизовано наявні методи оперативного управління. Виявлено ключові проблеми чинної практики: статичний характер добового планування, відсутність формалізованих процедур перепланування при відхиленнях від плану, недостатня інформаційна підтримка диспетчерських рішень. Встановлено, що рівень виконання заявок клієнтів у пікові сезони не перевищує 72%, а порожній пробіг вагонного парку АТ «Укрзалізниця» становить 42%, що суттєво перевищує показники провідних залізничних операторів Європи.

Розроблено концептуальну модель адаптивного оперативного управління як замкнений цикл «збір даних → прогнозування → формування плану → виконання → моніторинг відхилень → перепланування». Побудовано математичну модель оперативного планування у вигляді задачі змішано-цілочислової оптимізації (MILP) на часово-просторовій транспортній мережі з урахуванням динамічних обмежень пропускної спроможності, а також оптимізаційну модель розподілу вагонного парку

з мінімізацією порожніх пробігів і буферним резервуванням ресурсів. Розроблено алгоритм rolling-horizon planning з тригерним перепланування та підтримкою прийняття диспетчерських рішень.

Сценарна валідація запропонованої системи підтвердила її ефективність: рівень виконання заявок зростає з 72% до 88%, оборот вагона скорочується на 12%, порожній пробіг зменшується на 8%, час відновлення роботи після збурень — на 35%.

ABSTRACT

This qualification work includes 15 presentation slides, 90 pages of an explanatory note in A4 format, featuring 30 figures, 27 tables, and 35 literature references.

Keywords: OPERATIONAL MANAGEMENT, UNSTABLE DEMAND, ROLLING-HORIZON PLANNING, MACHINE LEARNING, DEMAND FORECASTING, WAGON FLEET ALLOCATION OPTIMIZATION.

The object of the study is the process of operational management of freight transportation by rail under conditions of unstable demand.

The purpose of the work is to improve the methods of operational management of freight transportation by rail under conditions of unstable demand by developing an adaptive management model based on rolling-horizon planning, optimization formulations, and the application of machine learning methods for demand and estimated time of arrival (ETA) forecasting.

The work analyzes the current state of freight transportation by rail in Ukraine and systematizes existing operational management methods. Key shortcomings of current practice are identified: the static nature of daily planning, the absence of formalized rescheduling procedures upon deviations from the plan, and insufficient decision support for dispatchers. It is established that the order fulfillment rate during peak seasons does not exceed 72%, while the empty wagon mileage ratio of AT "Ukrzaliznytsia" reaches 42%, significantly exceeding the benchmarks of leading European railway operators.

A conceptual model of adaptive operational management is developed as a closed loop: "data collection → demand forecasting → plan formation → execution → deviation monitoring → replanning." A mathematical model of operational planning is built as a mixed-integer linear programming (MILP) problem on a time-space transport network with dynamic infrastructure capacity constraints, as well as an optimization model for wagon fleet allocation with minimization of empty mileage and buffer resource reservation. A rolling-horizon planning algorithm with event-triggered replanning and dispatcher decision support is developed.

Scenario-based validation of the proposed system confirmed its effectiveness: the order fulfillment rate increases from 72% to 88%, wagon turnover is reduced by 12%, empty mileage decreases by 8%, and the recovery time after disruptions is reduced by 35%.

Український державний університет залізничного транспорту

Факультет управління процесами перевезень

Кафедра залізничних станцій та вузлів

Рівень вищої освіти: магістр науковець

Спеціальність 275 Транспортні технології

275.02 Транспортні технології (на залізничному транспорті)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедру

професор, д-р техн. наук

 Олександр ОГАР

(підпис)

23 лютого 2026 р.

ЗАВДАННЯ

НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ

Федорчука Олексія Олександровича

1 Тема «Удосконалення методів оперативного управління вантажними перевезеннями на залізничному транспорті в умовах нестабільного попиту»

керівник Пестременко-Скрипка Оксана Сергіївна, к. т. н., доцент

затверджені розпорядженням по факультету управління процесами перевезень

23 лютого 2026 року №06/26

2 Строк подання студентом роботи – 15 червня 2026 р.

3 Вихідні дані: Загальна характеристика АТ «Укрзалізниця». Статистичні дані щодо динаміки обсягів вантажних перевезень структура перевезень за видами сполучення та за номенклатурою вантажів. Дані про обмеження інфраструктури: пошкодження та втрати елементів залізничної мережі.

4 Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які необхідно розробити): Вступ. Аналіз існуючих методів управління вантажними перевезеннями на залізничному транспорті. Дослідження закономірностей формування нестабільного попиту на вантажні перевезення. Розробка удосконалених методів оперативного управління вантажними перевезеннями. Техніко-економічне обґрунтування впровадження адаптивної системи оперативного управління вантажними перевезеннями на залізничному транспорті в умовах нестабільного попиту. Висновки.

5 Перелік графічного матеріалу: мета, предмет, об'єкт і завдання роботи; схема контуру оперативного управління вантажними перевезеннями; динаміка обсягів вантажних перевезень; структура вантажних перевезень за видами сполучення та за номенклатурою; візуалізація пошкоджень залізничної інфраструктури; постановка оптимізаційної задачі оперативного планування; алгоритм розподілу порожніх вагонів і резервування ресурсів; результати верифікації/валідації моделі; техніко-економічне обґрунтування; висновки.

6 Консультанти розділів роботи

Розділ	Прізвище, ініціали, посада й науковий ступінь консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв
Техніко-економічне обґрунтування запропонованого рішення	Гриценко Н.В., доцент, к.е.н.		

7. Дата видачі завдання «24» ЛЮТОГО 2025 року.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

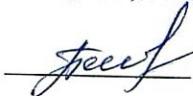
Назва етапів	Строк виконання етапів	Примітки
1 Аналіз існуючих методів управління вантажними перевезеннями на залізничному транспорті. Порівняльний аналіз вітчизняного та зарубіжного досвіду управління перевезеннями в умовах нестабільного попиту.	02.03.2026	
2 Дослідження закономірностей формування нестабільного попиту на вантажні перевезення. Методи прогнозування попиту на вантажні перевезення в умовах невизначеності.	06.04.2026	
3 Розробка удосконалених методів оперативного управління вантажними перевезеннями. Математична модель розподілу вагонного парку в умовах змінного попиту.	04.05.2026	
4 Техніко-економічне обґрунтування впровадження адаптивної системи оперативного управління вантажними перевезеннями на залізничному транспорті в умовах нестабільного попиту	08.06.2026	
Оформлення проекту	12.06.2026	

Студент

Олексій ФЕДОРЧУК

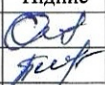
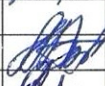
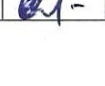
Керівник

Оксана ПЕСТРЕМЕНКО-СКРИПКА

Зміст

Вступ	8
1 Аналіз існуючих методів управління вантажними перевезеннями на залізничному транспорті	13
1.1. Сучасний стан та тенденції розвитку вантажних перевезень на залізничному транспорті України	13
1.2. Огляд існуючих методів оперативного управління вантажними перевезеннями	23
1.3. Порівняльний аналіз вітчизняного та зарубіжного досвіду управління перевезеннями в умовах нестабільного попиту	28
1.4. Визначення проблем та недоліків існуючих підходів до управління вантажними перевезеннями	34
Висновки до розділу 1	38
2 Дослідження закономірностей формування нестабільного попиту на вантажні перевезення	40
2.1. Чинники, що формують нестабільність попиту на вантажні залізничні перевезення	40
2.2. Класифікація та систематизація видів нестабільності вантажопотоків	42
2.3. Статистичний аналіз динаміки вантажопотоків на залізничному транспорті	44
2.4. Методи прогнозування попиту на вантажні перевезення в умовах невизначеності	52
Висновки до розділу 2	55
3 Розробка удосконалених методів оперативного управління вантажними перевезеннями	57
3.1. Концептуальна модель адаптивного оперативного управління вантажними перевезеннями	57
3.2. Математична модель планування перевезень з урахуванням динамічних обмежень пропускної спроможності	59
3.3. Математична модель розподілу вагонного парку в умовах змінного попиту	63

					УМОУВ.300.00.00.00 ПЗ			
Зм.	Арк	№ докум.	Підпис	Дата	Удосконалення методів оперативного управління вантажними перевезеннями на залізничному транспорті в умовах нестабільного попиту	Літ.	Арк.	Аркушів
Розроб.		Федорчук						
Перевір.		Пестременко					7	91
Реценз.						УкрДУЗТ		
Н. Контр.		Шаповал						
Затверд.		Огар		13.05.2016				

3.4. Графічне рішення оптимізаційної моделі	65
3.5. Застосування методів машинного навчання для прогнозування попиту та прогнозного часу прибуття	67
3.6. Верифікація та валідація запропонованої моделі управління	70
Висновки до розділу 3	73
4 Техніко-економічне обґрунтування впровадження адаптивної системи оперативного управління вантажними перевезеннями на залізничному транспорті в умовах нестабільного попиту	74
4.1. Характеристика інноваційного заходу та обґрунтування розрахункової бази	74
4.2. Методика розрахунку економічного ефекту від впровадження інноваційного заходу	75
4.3. Кошторис витрат на впровадження адаптивної системи оперативного управління	77
4.4. Розрахунок економічного ефекту від впровадження адаптивної системи оперативного управління	80
4.5. Визначення показників економічної ефективності та інвестиційної привабливості проекту	82
Висновки до розділу 4	84
Висновки	85
Список використаних джерел	87
Додаток А – Алгоритм роботи модуля rolling-horizon оперативного управління	91

Вступ

Залізничний транспорт відіграє ключову роль в економіці будь-якої країни, забезпечуючи перевезення великих обсягів вантажів на значні відстані. Ефективність цього процесу великою мірою залежить від якості оперативного управління — здатності системи своєчасно реагувати на зміни в обсягах і напрямках перевезень, раціонально використовувати рухомий склад та інфраструктуру, а також мінімізувати втрати від непередбачуваних ситуацій.

Однак у реальних умовах попит на вантажні перевезення рідко буває стабільним. Він залежить від стану економіки, сезонності виробництва і збуту, змін у зовнішній торгівлі, цінової кон'юнктури на товарних ринках, а також від форс-мажорних обставин — природних катастроф, збройних конфліктів, пандемій. Коли попит різко змінюється, традиційні методи планування перевезень, розраховані на відносно стабільне середовище, перестають справлятися: виникають дефіцит вагонів на одних напрямках і їх надлишок на інших, зростають простой рухомого складу, збільшуються непродуктивні порожні пробіги, погіршується виконання заявок клієнтів.

Сьогодні провідні залізничні оператори світу переходять від статичних планів, які складаються один раз на добу і виконуються незалежно від змін ситуації, до адаптивного управління на ковзному горизонті планування (rolling-horizon planning). Суть цього підходу полягає в тому, що план перевезень постійно оновлюється: як тільки надходять нові дані про стан інфраструктури, обсяги заявок чи розташування рухомого складу, система автоматично перераховує оптимальний план на найближчий період і вносить необхідні корективи. Rolling-horizon planning дозволяє значно швидше реагувати на відхилення від запланованого сценарію і утримувати ефективність роботи навіть в умовах суттєвої нестабільності.

Важливою складовою сучасних систем оперативного управління є прогнозування попиту — передбачення того, скільки і яких вантажів потрібно буде перевезти в найближчі дні або тижні. Сучасні методи машинного навчання дозволяють будувати досить точні прогнози навіть за умов значної мінливості

вхідних даних, а також оцінювати не лише найімовірніший сценарій, а й діапазон можливих відхилень від нього. Це дає змогу заздалегідь резервувати необхідні ресурси та уникати ситуацій гострого дефіциту рухомого складу в пікові періоди.

Для АТ «Укрзалізниця» зазначені проблеми є особливо актуальними в сучасних умовах, коли нестабільність попиту спричинена не лише звичайними ринковими коливаннями, а й наслідками повномасштабної збройної агресії: пошкодженням інфраструктури, зміною географії вантажопотоків, переорієнтацією експорту на нові маршрути, загальною економічною невизначеністю. Чинна система управління перевезеннями, що склалася в умовах відносно передбачуваного попиту, потребує суттєвого вдосконалення задля забезпечення стійкої та ефективної роботи галузі.

Таким чином, розробка удосконалених методів оперативного управління вантажними перевезеннями, здатних адаптуватися до нестабільного попиту, є нагальною науково-практичною задачею, вирішення якої сприятиме підвищенню якості транспортного обслуговування, зниженню операційних витрат та зміцненню конкурентоспроможності залізничного транспорту України.

Мета роботи — удосконалення удосконалити методів оперативного управління вантажними перевезеннями на залізничному транспорті в умовах нестабільного попиту шляхом розроблення адаптивної моделі управління на основі rolling-horizon planning, оптимізаційних постановок та застосування методів машинного навчання для прогнозування попиту і часу прибуття.

Мета роботи визначила наступне коло *задач*:

- проведення аналізу сучасного стану вантажних перевезень залізничним транспортом України, систематизація наявних методів оперативного управління, порівняльний аналіз вітчизняного та зарубіжного досвіду, ідентифікація ключових проблем і формування вимог до удосконалених методів;

- дослідження закономірностей формування нестабільного попиту на вантажні залізничні перевезення: класифікація чинників та типів нестабільності, статистичний аналіз динаміки вантажопотоків АТ «Укрзалізниця» за 2018–2024 рр. з виявленням

структурного зламу та оцінювання сезонних індексів і коефіцієнтів варіації за номенклатурою вантажів;

– обґрунтування та формалізація методів прогнозування попиту в умовах невизначеності: визначення ієрархічної стратегії прогнозування та методики ймовірнісного резервування ресурсів на основі квантилів прогнозу;

– розробка концептуальної моделі та математичного апарату адаптивного оперативного управління на засадах rolling-horizon planning: оптимізаційна задача планування перевезень на транспортній мережі з динамічними обмеженнями пропускної спроможності та модель розподілу вагонного парку з мінімізацією порожніх пробігів і буферним резервуванням;

– розробка алгоритму rolling-horizon planning з автоматичним тригерним перепланування та підтримкою прийняття рішень диспетчером; побудова графічного рішення оптимізаційної задачі та верифікація і валідація запропонованої моделі;

– виконання техніко-економічного обґрунтування впровадження адаптивної системи оперативного управління: розрахунок кошторису витрат, вартісної оцінки результатів, сукупного економічного ефекту, терміну окупності, коефіцієнту загальної рентабельності та внутрішньої норми дохідності проекту.

Об'єкт дослідження – процес оперативного управління вантажними перевезеннями на залізничному транспорті в умовах нестабільного попиту.

Предмет дослідження – методи, моделі та алгоритми адаптивного оперативного управління на засадах rolling-horizon planning, оптимізаційного розподілу вагонного парку та прогнозування попиту із застосуванням методів машинного навчання і систем підтримки прийняття диспетчерських рішень.

Наукова новизна. Розроблено інтегровану концептуальну модель адаптивного оперативного управління вантажними перевезеннями, що функціонує як замкнений цикл «збір даних → прогнозування попиту → формування плану → виконання → моніторинг відхилень → перепланування» з ймовірнісним резервуванням ресурсів на засадах rolling-horizon planning.

На відміну від існуючих підходів, запропонована модель одночасно враховує динамічні обмеження пропускної спроможності, структурний злам попиту та сезонну нерівномірність вантажопотоків.

Удосконалено оптимізаційну задачу оперативного планування перевезень та модель розподілу вагонного парку з буферним резервуванням на основі квантилів прогнозу машинного навчання.

Дістало подальшого розвитку статистичне дослідження нестабільного попиту: вперше застосовано метод CUSUM для виявлення структурного зламу у часовому ряді обсягів перевезень, систематизовано шість типів нестабільності вантажопотоків та встановлено суттєву диференціацію рівнів волатильності за номенклатурою вантажів.

Практичне значення одержаних результатів. Розроблені методи, моделі та алгоритм rolling-horizon planning можуть бути інтегровані в існуючу інформаційну систему АТ «Укрзалізниця» як модуль автоматизованого перепланування, що дозволить підвищити рівень виконання заявок клієнтів, скоротити порожній пробіг вагонного парку, зменшити оборот вагона та час відновлення роботи після збурень. Результати техніко-економічного обґрунтування підтверджують інвестиційну доцільність впровадження запропонованої системи.

Робота складається зі вступу, чотирьох розділів, висновків та списку використаних джерел.

Відповідно до теми роботи опубліковані наукові тези [34,35]. Робота складається із вступу, чотирьох розділів, висновків, списку використаних джерел і додатку.

1 Аналіз існуючих методів управління вантажними перевезеннями на залізничному транспорті

1.1. Сучасний стан та тенденції розвитку вантажних перевезень на залізничному транспорті України

Залізничний транспорт України є системоутворювальним елементом національної транспортної інфраструктури та відіграє ключову роль у забезпеченні вантажних перевезень у внутрішньому та міждержавному сполученнях. За довжиною залізничної мережі Україна традиційно посідала одне з провідних місць у Європі [1]: експлуатаційна протяжність головних колій становить 22 300 км, із яких 9 978 км (44,7%) електрифіковано.

Основним оператором залізничної інфраструктури є Акціонерне товариство «Українська залізниця» (АТ «Укрзалізниця»), утворене відповідно до Закону України «Про особливості утворення акціонерного товариства залізничного транспорту загального користування» від 23 лютого 2012 р. № 4442-VI. Компанія здійснює централізоване управління перевізним процесом, забезпечує роботу 40 міжнародних залізничних переходів та взаємодіє із залізницями Польщі, Молдови, Румунії, Словаччини та Угорщини [2]. Через Україну проходять три пан'європейські транспортні коридори — № 3, 5 та 9.

До 2021 року АТ «Укрзалізниця» перевозила понад 306 млн тонн вантажів на рік, забезпечуючи близько 30% від загального обсягу вантажних перевезень усіма видами транспорту в Україні [3].

У таблиці 1.1 наведено узагальнені показники, що визначають виробничий потенціал АТ «Укрзалізниця» та впливають на параметри планування і диспетчеризації вантажної роботи:

- протяжність і рівень електрифікації колій,
- кількість міжнародних переходів
- інтеграцію в пан'європейські транспортні коридори.

Окремо відображено організаційно-економічні характеристики діяльності компанії (чисельність персоналу та фінансовий результат вантажного сегмента), які безпосередньо формують обмеження і пріоритети оперативних рішень щодо використання рухомого складу, пропускної спроможності та адаптації перевізного процесу до коливань попиту.

Таблиця 1.1 – Загальна характеристика залізничної мережі та рухомого складу АТ «Укрзалізниця» [2-4]

Показник	Значення	Примітка
Загальна протяжність залізничних колій	22 300 км	3-тє місце в Європі
Електрифіковані колії	9 978 км (44,7%)	Постійний та змінний струм
Кількість міжнародних переходів	40	6 сусідніх країн
Пан'європейські коридори	№ 3, 5, 9	+ коридор № 7 (р. Дунай)
Кількість персоналу (2024 р.)	183,6 тис. осіб	Скорочення з 216 тис. у 2022 р.
Операційний прибуток від вантажів (2024 р.)	20,39 млрд грн	При збитках від пасажирів 18 млрд грн

Аналіз динаміки вантажних перевезень залізничним транспортом України за 2018–2024 роки свідчить про суттєву нестабільність вантажопотоків, зумовлену комплексом внутрішніх та зовнішніх чинників (таблиця 1.2, рисунок 1.1). Особливо різкий спад обсягів перевезень зафіксований у 2022 році — початковому році повномасштабного збройного вторгнення Російської Федерації — коли залізничні вантажні перевезення скоротилися на 52% порівняно з 2021 роком, а загальний обсяг становив близько 151 млн тонн [5]. При цьому характерною є не лише амплітуда падіння, а й тривалість “перехідного” періоду 2023–2024 рр.: відновлення відбувається хвилеподібно, залежно від доступності портової логістики, пропускної спроможності прикордонних переходів, змін у географії експортних потоків та коливань попиту з боку ключових вантажоутворювальних галузей.

Таблиця 1.2 – Динаміка вантажних перевезень залізничним транспортом України (2018–2024 рр.) [6- 9]

Рік	Обсяг залізн. перевезень, млн т (УЗ)	Загальний вантажообіг всіма видами транспорту, млрд ткм	Зміна обсягу УЗ до попереднього року, %	Ключовий чинник впливу
2018	313,9	193,5	+2,5	Стабільний попит
2019	306,5	179,2	–2,4	Зниження обсягів металургії
2020	278,4	162,8	–9,2	Пандемія COVID-19
2021	306,0	171,6	+9,9	Відновлення економіки
2022	151,0	97,4	–50,7	Повномасштабне вторгнення РФ
2023	148,4	163,4	–1,7	Поступове відновлення
2024	174,9	–	+17,9	Відкриття морських коридорів

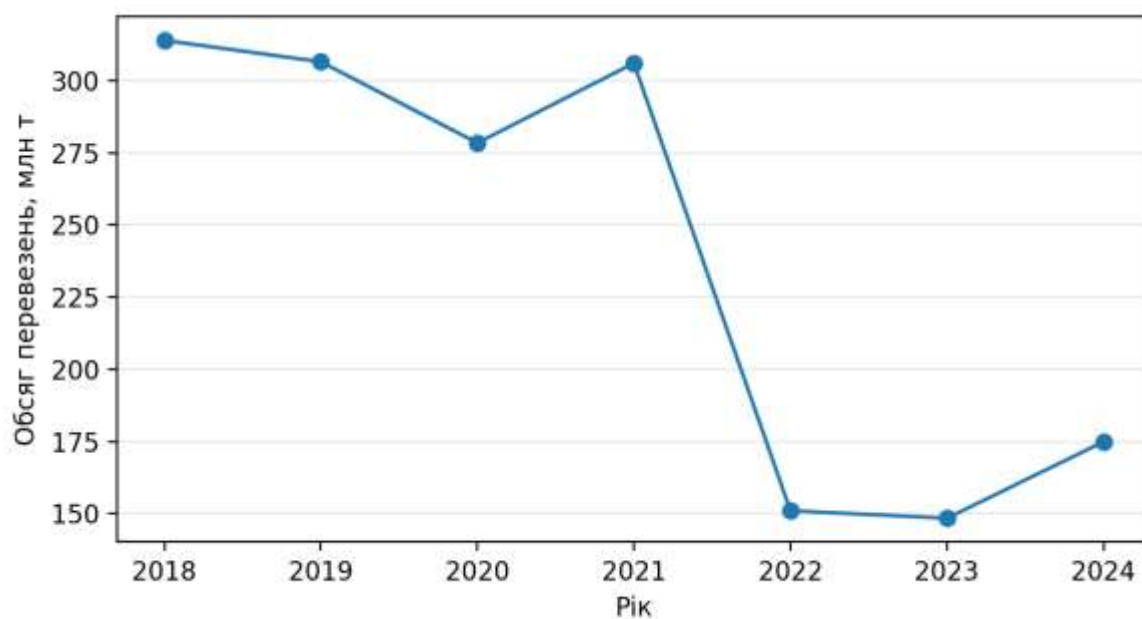

Рисунок 1.1 – Динаміка обсягів вантажних перевезень АТ «Укрзалізниця», 2018–2024 рр. (млн т) [6- 9]

Як видно з рисунку 1.1, тенденція обсягів вантажних перевезень має яскраво виражений нестабільний характер. До 2021 року включно простежувалися відносна стабільність та коливання в межах 278–314 млн тонн. Критичне падіння 2022 року (до 151 млн т) стало наслідком руйнування інфраструктури, тимчасової окупації частини залізничної мережі та переорієнтації рухомого складу на евакуаційні потреби [5]. У 2023 році обсяги дещо знизилися до 148,4 млн т, проте у порівнянні з березнем–груднем 2022 року за аналогічний період 2023 року Укрзалізниця збільшила загальні обсяги перевезень зі 102 до 126 мільйонів тонн [7].

За підсумками 2024 року залізницями України було перевезено 174,93 млн т вантажів — на 26,5 млн т або на 18% більше порівняно з 2023 роком [8]. Водночас слід зазначити, що навіть цей позитивний результат на 44% менший від довоєнного показника 2021 року, що свідчить про збереження значного негативного впливу збройного конфлікту на функціонування залізничного транспорту.

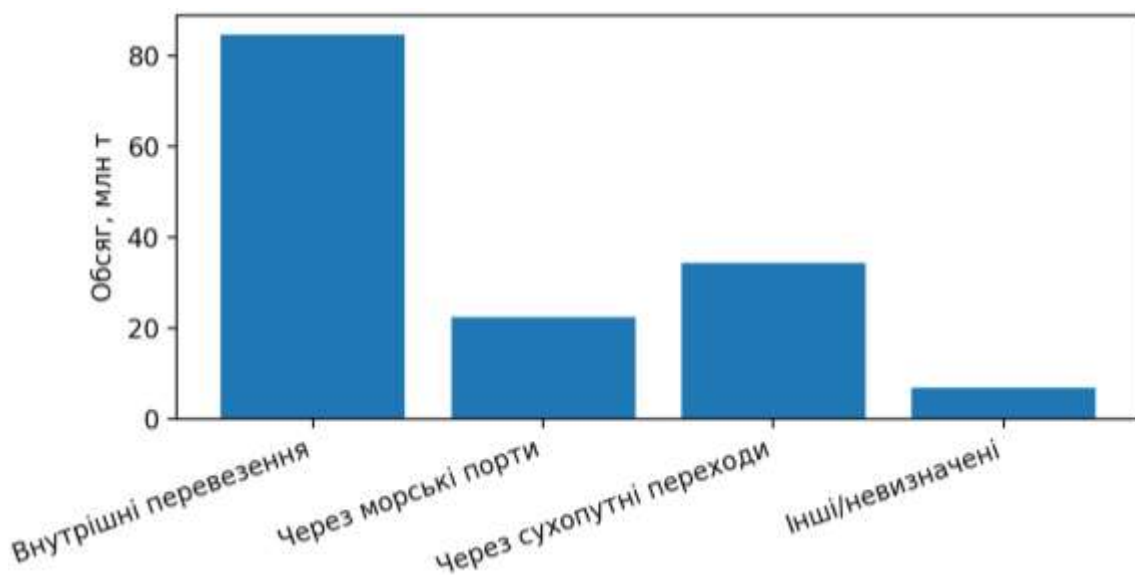

Рисунок 1.2 – Структура вантажних перевезень АТ «Укрзалізниця» за видами сполучення у 2022–2023 рр. (млн т) [7, 14]

Аналіз товарної структури вантажних перевезень залізничним транспортом України дозволяє виявити ключові вантажні сегменти та їх роль у формуванні загального обсягу (таблиця 1.3, рисунок 1.3). Протягом 2021–2024 років найбільшу

питому вагу у загальному обсязі залізничних перевезень займали зернові вантажі, будівельні матеріали, залізна руда та кам'яне вугілля [10].

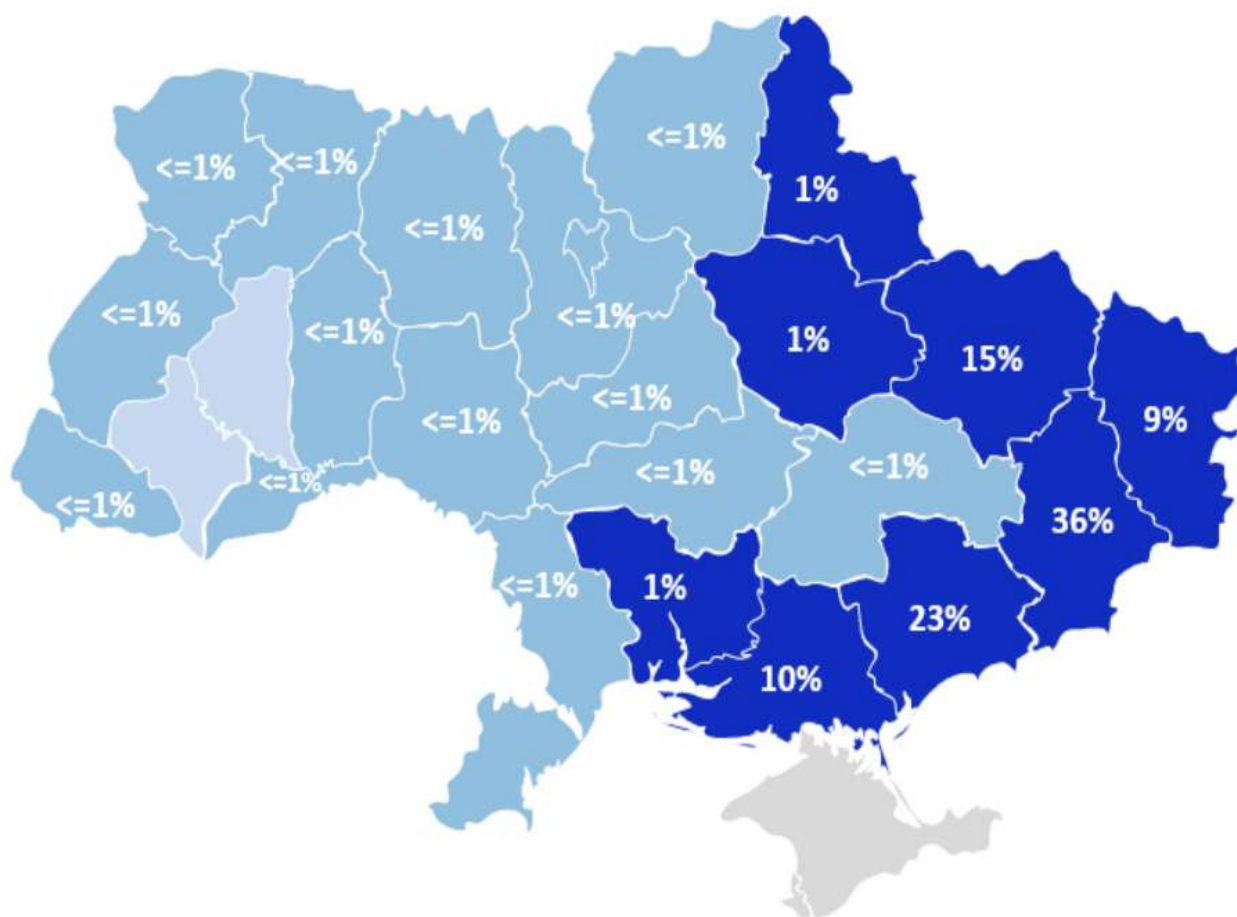
Таблиця 1.3 – Товарна структура вантажних перевезень АТ «Укрзалізниця» у 2021–2024 рр. (млн т) [10]

Вид вантажу	2021	2022	2023	2024 (оцін.)	Зміна 2024/2021, %
Зернові та продукти перемелу	47,6	40,9	41,4	~49	+2,9
Залізна руда	60,3	20,5	24,3	~28	–53,6
Кам'яне вугілля	52,2	19,8	22,4	~24	–54,0
Будівельні матеріали	35,6	14,8	19,6	~24	–32,6
Чорні метали	28,7	9,1	10,3	~11	–61,7
Нафтопродукти	12,4	7,8	8,6	~9	–27,4
Інші вантажі	69,2	38,1	21,8	~30	–56,6
РАЗОМ	306,0	151,0	148,4	174,9	–42,8

Рисунок 1.3 – Структура вантажних перевезень АТ «Укрзалізниця» за видами вантажів у 2024 р. (%) [10]

Для унаочнення масштабів руйнування залізничної інфраструктури України лідою збройної агресії РФ доцільно використати візуалізацію, що узагальнює кодження за регіонами. Такий розподіл є важливим для подальшого аналізу торової нерівномірності втрат та формування управлінських пріоритетів щодо овлення пропускнуої спроможності й переналаштування вантажних маршрутів в зах нестабільного попиту.

18

Наведені дані відображають концентрацію пошкоджень у регіонах, що безпосередньо охоплені бойовими діями або розташовані на ключових напрямках перевезень. Така нерівномірність руйнувань обумовлює необхідність адаптивного оперативного управління вантажними перевезеннями (перепланування маршрутів, зміни технології обігу вагонів і локомотивів, резервування пропускної спроможності) з урахуванням фактичного стану інфраструктури.

Для деталізації об'єктного виміру втрат залізничного сектору та забезпечення порівнянності подальших розрахунків узагальнимо ключові показники пошкоджень і економічної оцінки збитків за даними KSE Institute станом на 01.01.2024 (таблиця 1.4) [11].

Таблиця 1.4 – Узагальнення пошкоджень залізничної інфраструктури України (станом на 01.01.2024)

Показник	Значення
Довжина пошкодженої залізничної колії	до 507 км
Пошкоджені станції та парки	126
Колії на тимчасово окупованих територіях (після 24.02.2022)	понад 700 км
Оцінка прямих збитків залізничного сектору	4,3 млрд дол. США

Подані оцінки характеризують масштаб деградації інфраструктурної бази перевізного процесу та мають бути враховані під час вибору методів оперативного управління: насамперед при оцінюванні доступної пропускної спроможності, плануванні локомотивного забезпечення та визначенні пріоритетів обробки вантажопотоків на альтернативних напрямках.

За даними Київської школи економіки, за період з 24 лютого 2022 року по січень 2024 року загальний обсяг пошкодженого залізничного полотна становив до 507 км, пошкоджено або знищено 126 залізничних вокзалів та станцій, а понад 700 км залізничних колій знаходиться на тимчасово окупованій території [11]. Загалом

пошкоджено, знищено або втрачено 5 500 будівель та близько 4 000 споруд, що належать АТ «Укрзалізниця» [11].

Надзвичайно важливим аспектом сучасного стану залізничного транспорту є його фінансово-економічний стан. У 2024 році операційний прибуток від вантажних перевезень склав 20,39 млрд грн, тоді як збитки від пасажирських перевезень — 18,1 млрд грн [4]. Ця модель «перехресного субсидіювання» є структурно вразливою: з 2026 року вантажні перевезення можуть вперше стати збитковими [12].

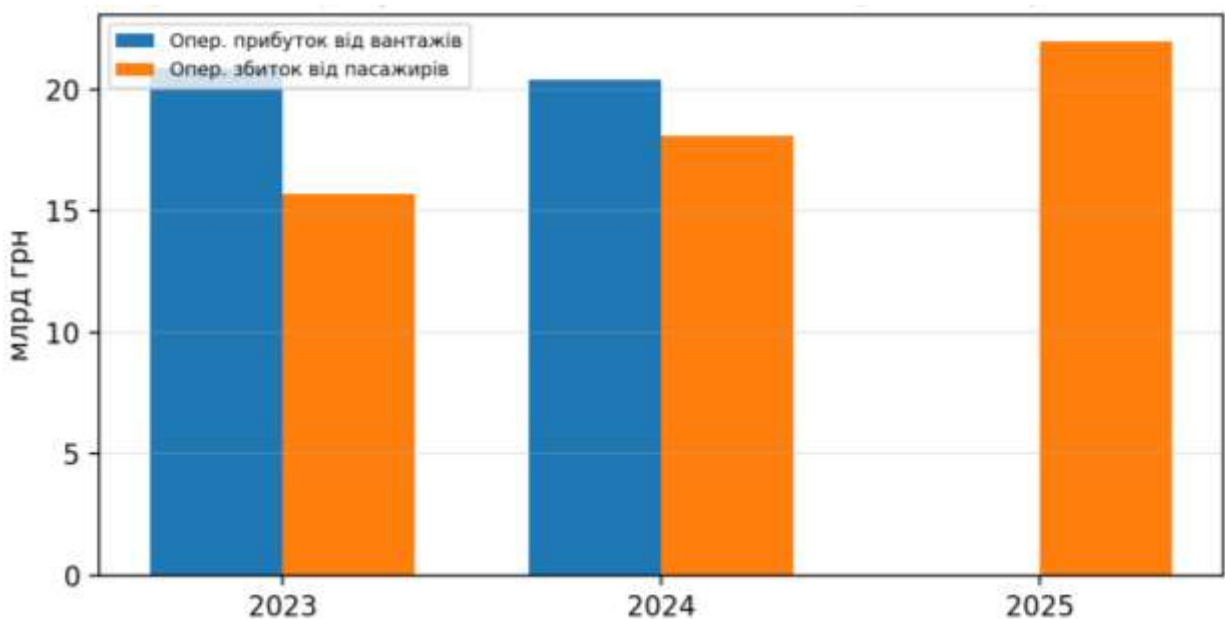

Рисунок 1.5 – Операційний прибуток від вантажних перевезень та збитки від пасажирських перевезень АТ «Укрзалізниця», 2023–2025 рр. (млрд грн) [4, 12]

На основі аналізу статистичних даних та галузевих звітів можна відокремити такі провідні тенденції розвитку вантажних перевезень на залізничному транспорті України в умовах воєнного часу та на перспективу відновлення [4, 8, 10, 13]:

- зростання частки зернових перевезень як найбільш стійкого сегмента вантажопотоків. У 2023 році зернові стали найбільш перевезеним видом вантажу (41,4 млн т), завдяки відкриттю «Українського коридору» через порти Чорного моря [7];

- переорієнтація на західні напрямки. Зростання обсягів транскордонних перевезень через переходи з Польщею, Словаччиною та Румунією. Розширення колії 1435 мм на ділянках наближення до кордону ЄС [2];

- цифровізація управління перевезеннями. Впровадження та розвиток галузевої автоматизованої системи (ГАС) «Магістраль», переведення документообігу в електронний формат, розбудова системи АСУРП (Автоматизована система управління роботою перевізника) [13];

- диверсифікація маршрутів та видів сполучення з метою зниження залежності від традиційних вантажопотоків, що зазнали найбільшого руйнування внаслідок воєнних дій [10];

- зростання тарифного навантаження. У липні 2022 року тарифи на вантажні перевезення були підвищені на 70%, а в грудні 2024 року наглядова рада схвалила пропозицію їх подальшого підвищення на 37% [4]. Це призвело до часткового відтоку вантажів на автомобільний транспорт: питома частка «Укрзалізниці» у вантажоперевезеннях у 2023–2024 рр. знизилася до 62–63% порівняно з 66% у 2022 році [10];

- прогнозоване зниження обсягів у 2025 р. Відповідно до прогнозів, у 2025 році обсяги вантажних перевезень знизяться до 160 млн т порівняно зі 173 млн т у 2024 році [4] через скорочення перевезень вугілля та зерна.

Для систематизації факторів, що визначають поточний стан вантажних перевезень залізничним транспортом України та впливають на якість оперативного управління в умовах нестабільного попиту, доцільно застосувати інструмент стратегічної діагностики SWOT-аналіз. Його використання дає змогу одночасно оцінити внутрішні характеристики системи (наявні ресурси, обмеження, організаційно-технологічні проблеми) і зовнішнє середовище (ринкові, інфраструктурні та безпекові чинники), які формують варіанти управлінських рішень. Узагальнені результати такого аналізу наведено в таблиці 1.4.

Таблиця 1.4 – SWOT-аналіз сучасного стану вантажних перевезень залізничним транспортом України

Сильні сторони (Strengths)	Слабкі сторони (Weaknesses)
- розвинена мережа (22 300 км); - ключова роль у зерноекспорті; - зв'язок із 40 міжнародними переходами; - стратегічна незамінність для великовантажних перевезень	- значний знос рухомого складу (вік >25 р.); - падіння обсягів на 44% відносно 2021 р.; - структурна залежність від металургії та вугілля; - неефективна модель тарифоутворення
Можливості (Opportunities)	Загрози (Threats)
- відновлення та розширення вантажної бази; - інтеграція до залізничної мережі ЄС (колія 1435 мм); - цифровізація та впровадження методів машинного навчання (МН) для управління; - міжнародне грантове фінансування	- продовження руйнування інфраструктури; - зростання конкуренції з боку автотранспорту; - ризик збитковості вантажних перевезень у 2026 р.; - дефіцит кваліфікованого персоналу

Наведені у SWOT-матриці положення демонструють, що залізничний вантажний сектор України, з одного боку, зберігає системну перевагу для перевезення масових вантажів та міжнародної логістики, а з іншого — функціонує в умовах значних структурних обмежень (зношеність парку, тарифні дисбаланси, залежність від окремих вантажних груп) і критичних зовнішніх ризиків (руйнування інфраструктури, конкуренція, кадровий дефіцит). Отримані висновки є підґрунтям для формування вимог до адаптивних методів оперативного управління: підвищення гнучкості планування, швидкого перерозподілу ресурсів, посилення прогнозування попиту та впровадження цифрових/інтелектуальних інструментів підтримки диспетчерських рішень.

1.2. Огляд існуючих методів оперативного управління вантажними перевезеннями

Оперативне управління вантажними перевезеннями на залізничному транспорті — це багаторівневий замкнутий контур «прогнозування → планування → диспетчерське регулювання → виконання → моніторинг → коригування», що функціонує в умовах постійних збурень. Ключовим завданням є забезпечення виконання планів подачі/прибирання вагонів, графіків руху та заявок вантажовласників за наявних ресурсних обмежень (пропускна спроможність, локомотиви, вагони, бригади, технологія станцій і сортувальних комплексів). В умовах нестабільного попиту критичним стає перехід від «статичного» добового планування до адаптивних (rolling-horizon) підходів — регулярного перепланування за фактом відхилень та оновлення прогнозів [15, 16].

На рисунку 1.6 наведено схему контуру оперативного управління. Зворотний зв'язок є системоутворювальним елементом: будь-яке відхилення від плану (затримка, дефіцит ресурсу, закриття дільниці) ініціює коригування або перебудову плану на скороченому горизонті. Єдина інтеграційна шина даних (АСК ВП УЗ-Є, е-Карго, IoT-сенсори (датчики Інтернету речей)) забезпечує всі блоки актуальними даними в режимі, близькому до реального часу [20, 21, 22].

Рисунок 1.6 – Контур оперативного управління вантажними перевезеннями

У науковій та галузевій літературі методи оперативного управління класифікують за рівнем прийняття рішень (мережа — дільниця — станція), часовим горизонтом та об'єктом управління. Узагальнення публікацій [15–19, 24] дозволяє виділити п'ять методичних груп:

1. Диспетчерське регулювання та рескеджулінг (Train Rescheduling (перепланування графіка)). Мінімізація наслідків збурень шляхом оперативної зміни послідовності пропуску поїздів, перерозподілу інтервалів, застосування об'їзних маршрутів і корекції станційних технологій. Сучасні підходи використовують алгоритми на основі часово-просторових мереж, MILP/CP-оптимізації та евристик. Новітній напрям — автоматизовані асистенти диспетчера: система ADA-PMB (DB InfraGO, ФРН) усуває конфлікти ниток у реальному часі [15, 17, 18, 29].

2. Оперативно-добове планування. Охоплює розробку добового плану перевезень, план-графіку формування поїздів на сортувальних станціях та узгодження ресурсів із фактичним і прогнозованим попитом. Є основним рівнем, де нестабільний попит безпосередньо проявляється у вигляді надлишку/дефіциту заявок і коливань навантаження на напрямках [16, 19].

3. Управління вагонним парком та розподіл порожніх вагонів. Включає балансові та оптимізаційні моделі розподілу порожнього рухомого складу, моделювання оберту вагона і правила пріоритетів при дефіциті. Показник порожнього пробігу АТ «Укрзалізниця» (42%) суттєво перевищує рівень провідних операторів (25–28%), що свідчить про значний резерв ефективності [2, 19].

4. Локомотивне та бригадне планування. Побудова та оптимізація підв'язки локомотивів і бригад до ниток поїздів, урахування ТО/ремонтів і резервів тяги. Від якості цього блоку безпосередньо залежить здатність системи реагувати на пікові збільшення попиту без зривів тягового забезпечення [16, 18].

5. Інтелектуальні системи підтримки рішень (DSS) та ML-підходи. Крос-рівневі інструменти: прогнозування ЕТА і попиту (LSTM, XGBoost), класифікація ризиків зриву плану, автоматизовані рекомендації для диспетчерів. Зростання цифровізації

АСК ВП УЗ-Є створює технічну базу для їх застосування на Укрзалізниці [16, 20–22, 24, 29, 32].

Таблиця 1.5 – Класифікація методів оперативного управління вантажними перевезеннями

Група методів	Рівень / об'єкт управління	Типові інструменти	Очікуваний ефект за нестабільного попиту
Диспетчерське регулювання (rescheduling)	Мережа/дільниця; поїзні нитки, конфлікти	Часово-просторові мережі; MILP/CP; rolling-horizon	Зменшення затримок і «ланцюгових» збоїв; швидке відновлення графіка
Оперативно-добове планування	Доба/змінa; формування поїздів, вантажні фронти	Добовий план; план-графік формування поїздів	Підвищення виконання заявок; узгодження ресурсів із попитом
Управління вагонним парком	Мережа/вузол; порожні потоки, оборот вагона	Балансові моделі; оптимізація розподілу порожніх	Зниження дефіциту вагонів у піки; скорочення порожніх пробігів
Локомотивне та бригадне планування	Дільниця/депо; локомотиви, бригади	Підв'язка; оптимізація змін; урахування ТО	Стабілізація тягового забезпечення; зменшення зривів
Інтелектуальні DSS / ML-підходи	Крос-рівень; прогноз попиту/ETA	LSTM, XGBoost; класифікація ризиків; DSS	Підвищення точності прогнозів та швидкості рішень

Для аналізу застосовності кожної методичної групи за різними часовими горизонтами побудовано матричне подання (рисунок 1.7). Виявлено ключову «прогалину»: ML/DSS-підходи є ефективними на всіх горизонтах управління, однак залишаються нерозвиненими в поточній практиці АТ «Укрзаліниця» [15, 16, 24].

Рисунок 1.7 – Застосовність методів оперативного управління за часовим горизонтом

Для порівняльного позиціювання методів управління за трьома ключовими критеріями — «складність впровадження», «очікуваний ефект» і «поточна доступність для АТ «Укрзалізниця» — побудовано бульбашкову діаграму (рисунок 1.8). Розмір кола відповідає доступності методу: великі кола — методи, що вже застосовуються або можуть бути впроваджені без значних витрат. З діаграми видно, що rolling-horizon та ML-прогнозування мають найвищий ефект (4,5–5,0), однак є найменш доступними для УЗ на сьогодні [15, 16, 24, 29].

Практична реалізація описаних методичних груп оперативного управління неможлива без відповідної цифрової інфраструктури даних та прикладних інформаційних систем, які забезпечують збір, інтеграцію й актуалізацію відомостей про перевізний процес у режимі, близькому до реального часу. Саме цифрові інструменти формують “операційний шар” контуру управління (моніторинг → коригування), знижують часові витрати на документообіг і погодження, підвищують прозорість стану перевезення для перевізника й клієнта та створюють технологічні передумови для впровадження rolling-horizon підходів і DSS/ML-рішень. У таблиці 1.6 наведено ключові цифрові інструменти підтримки оперативного управління вантажними перевезеннями, їх функціональне призначення та офіційні джерела для верифікації.

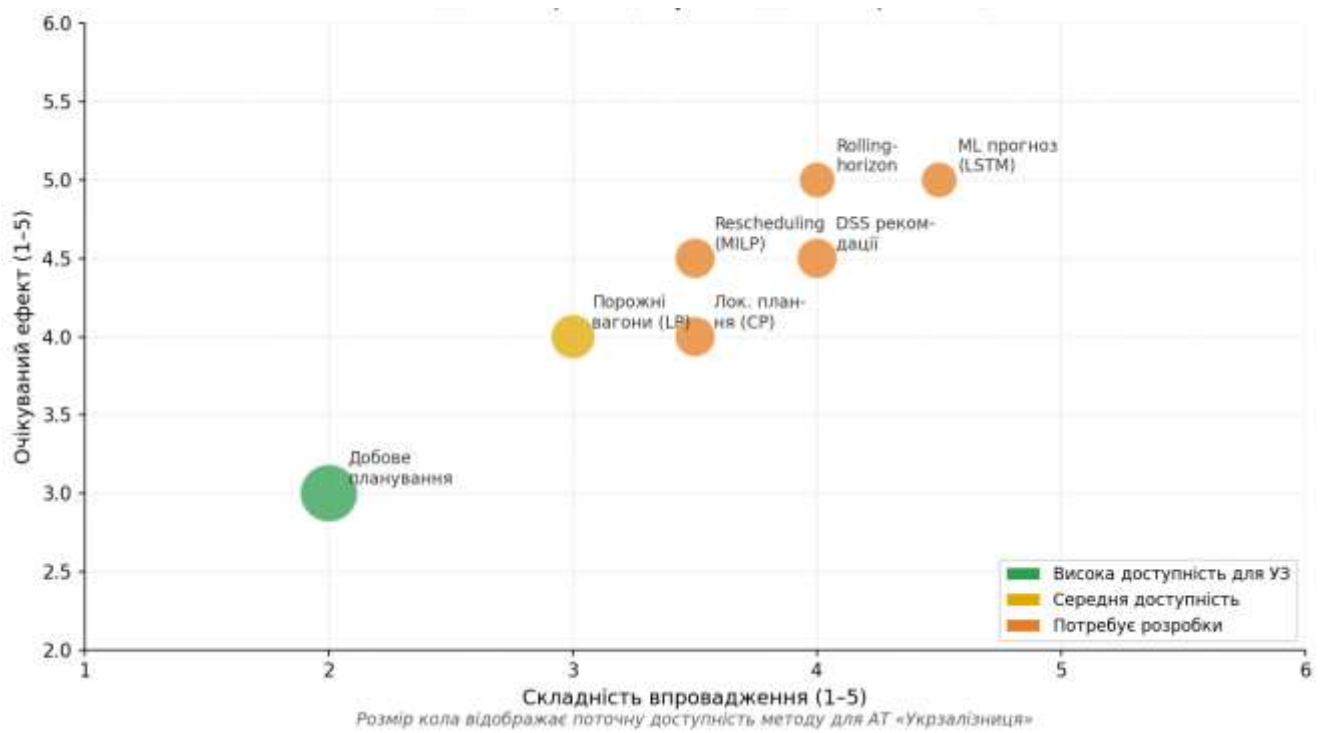

Рисунок 1.8 – Позиціювання методів управління за критеріями «складність – ефект – доступність» для АТ «Укрзалізниця»

Таблиця 1.6 – Цифрові інструменти підтримки оперативного управління вантажними перевезеннями

Інструмент / система	Функція в оперативному управлінні
Електронний документообіг УЗ (УЗ-Карго)	Обмін електронними перевізними документами; прищвидження погоджень; зменшення помилок
е.Портал УЗ-Карго	Єдине середовище для опрацювання документів клієнта та відстеження статусу
АСК ВП УЗ-Є (ГІОЦ)	Централізоване управління вантажними перевезеннями; облік вагонних потоків
Система ADA-PMB (DB InfraGO, ФРН)	Автоматизований асистент диспетчера для усунення конфліктів ниток у реальному часі

Наведений перелік свідчить, що в АТ «Укрзалізниця» вже сформовано базові елементи цифрового середовища (електронний документообіг, клієнтський портал, централізовані обліково-інформаційні системи), які забезпечують підтримку поточних операцій. Водночас для переходу до більш адаптивного оперативного

управління в умовах нестабільного попиту необхідним є подальший розвиток інтеграції даних і впровадження розрахунково-аналітичних модулів (DSS/ML), здатних автоматизовано виявляти відхилення, прогнозувати їх наслідки та формувати рекомендації щодо

1.3. Порівняльний аналіз вітчизняного та зарубіжного досвіду управління перевезеннями в умовах нестабільного попиту

Порівняльний аналіз практик оперативного управління вантажними перевезеннями виконується за шістьма критеріями:

- (а) організаційна модель прийняття рішень;
- (б) часовий горизонт і частота перепланування;
- (в) інформаційна підтримка диспетчерів (TMS/DSS);
- (г) управління активами та резервування;
- (д) інтеграція з міжнародними коридорами;
- (е) застосування ML/DSS-інструментів для прогнозування попиту/ETA та ризиків зриву плану [15, 19, 25–32].

В свою чергу інформаційна підтримка диспетчерів (TMS/DSS) це:

- TMS (Transportation Management System) — транспортна система управління: програмний комплекс, який збирає дані про перевезення (поїзди/вагони/замовлення/обмеження), формує плани, контролює виконання, показує відхилення, допомагає узгоджувати операції.

- DSS (Decision Support System) — система підтримки прийняття рішень: інструмент (часто як модуль у TMS), який пропонує варіанти дій диспетчеру (наприклад, пріоритети пропуску, перепланування, розподіл ресурсів) і оцінює їх наслідки (затримки, конфлікти, використання пропускної спроможності).

Застосування ML/DSS-інструментів для прогнозування попиту/ETA:

- ML (Machine Learning) — машинне навчання: алгоритми, що навчаються на історичних і поточних даних, щоб робити прогнози.

- Прогноз попиту — оцінка майбутнього обсягу заявок/відправок по напрямках і номенклатурі (де/коли буде “пік” або “провал”).

- ETA (Estimated Time of Arrival) — прогнозований час прибуття: коли поїзд/вагон прибуде на станцію/вузол/кордон з урахуванням поточних затримок і обмежень.

- ML/DSS разом: ML дає прогноз (попит, ETA, ризик зриву), а DSS перетворює його на управлінські рекомендації (що перепланувати, куди подати вагони/тягу, які поїзди пріоритезувати).

Нестабільність попиту проявляється через ряд чинників різної природи та масштабу. Для їх кількісного зіставлення за ступенем впливу на ключові KPI управління побудовано теплову карту (рисунок 1.9) (KPI — це ключові показники ефективності: кількісні метрики, за якими оцінюють, наскільки добре працює управління перевезеннями і чи досягаються поставлені цілі.). Найбільш деструктивним чинником є воєнні руйнування (оцінка 4–5 для всіх KPI); сезонна нерівномірність критично позначається на виконанні плану та обороті вагона [8, 10, 11].

Рисунок 1.9 – Теплова карта впливу чинників нестабільності попиту на ключові KPI оперативного управління

Для наочного подання механізму формування відхилення між плановим та фактичним вантажопотоком побудовано водоспадну діаграму (рисунк 1.10). Умовний приклад демонструє, що сукупний вплив негативних чинників (воєнні руйнування -45% , тарифний відтік -10%) перекривається лише частково позитивними ($+19\%$), що призводить до збереження відхилення «факт/план» на рівні $\sim 43\%$. Такий масштаб відхилення унеможливорює ефективне управління на основі незмінного добового плану і прямо обумовлює необхідність rolling-horizon підходів [7, 8, 10].

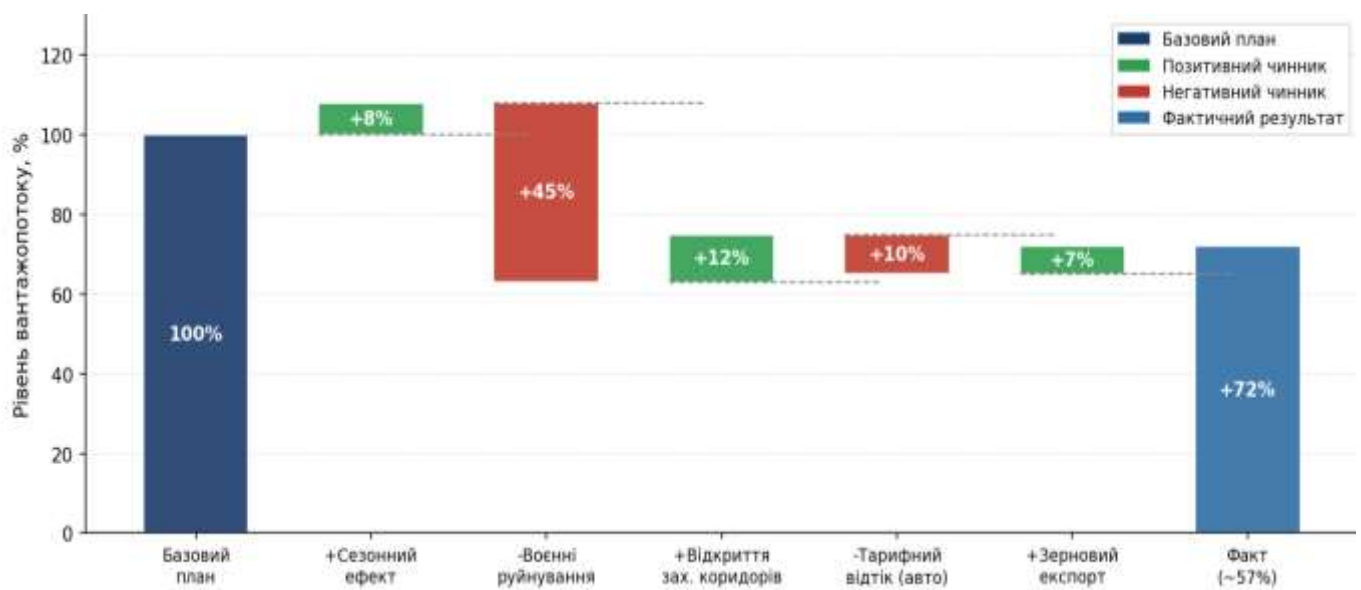

Рисунок 1.10 – Водоспадна діаграма формування відхилення фактичного вантажопотоку від планового (умовний приклад, %)

Вітчизняна практика (АТ «Укрзалізниця»). В умовах воєнних обмежень характеризується необхідністю частих коригувань планів перевезень, переналаштуванням маршрутів на західні переходи та залежністю від стану інфраструктури. Критичними залишаються: слабка інтеграція даних між підсистемами, відсутність формалізованих rolling-horizon процедур та обмежений рівень DSS-підтримки диспетчера [13, 20–22].

Європейський досвід (ЄС, Rail Freight Corridors). Управління на міжнародних маршрутах регламентується Регламентом (ЄС) №913/2010 [25] і включає: узгоджені

процедури traffic management між інфраструктурними менеджерами, contingency management з планами дій та спільними порогами ескалації [26, 27], незалежний моніторинг IRG-Rail [28]. Паралельно розвиваються автоматизовані системи ADA-PMB [29] та TRANS4M-R [32].

Північноамериканський досвід (США, Class I Railways). Реагування на нестабільний попит здійснюється через концепцію Precision Scheduled Railroading (PSR) — фіксація розкладів відправлень, укрупнення поїздів, оптимізація активів [30]. GAO [30] і Rail Customer Coalition [31] підкреслюють, що PSR підвищує продуктивність, але може збільшувати ризики нестачі ресурсів у піки попиту — застереження, актуальне для адаптації до умов України з її сезонною нерівномірністю.

Таблиця 1.7 – Порівняння підходів до оперативного управління вантажними перевезеннями (Україна – ЄС – США)

Критерій	Україна (АТ «УЗ»)	ЄС (RFC / IM / OSS)	США (Class I / PSR)
Організація управління	Централізоване; диспетчерський апарат; цифрові сервіси УЗ-Карго	Розподіл ролей між IM і перевізниками; координація RFC (OSS)	Вертикально інтегровані приватні компанії; операційні політики PSR
Управління збуреннями	Оперативне коригування маршрутів; залежність від стану інфраструктури та переходів	Узгоджені traffic management і contingency management вздовж коридорів [26, 27]	Стабільна операційна модель; консолідація потоків і активів
Частота перепланування	Добове/змінне; часті ручні корекції; rolling-horizon — відсутній формально	Rolling-horizon та коридорні процедури координації при інцидентах	«Service plan» компанії; управління через розклад відправлень
Цифрові інструменти	Е-документообіг; е.Портал УЗ-Карго; АСК ВП УЗ-Є	TMS/IM; коридорні інструменти моніторингу; пілоти DSS	Корпоративні TMS/yard systems; сильний акцент на операційних KPI
ML / DSS рівень	Початковий (окремі пілоти)	Середній (пілоти ADA-PMB, TRANS4M-R)	Розвинений (прогноз попиту, ETA, маршрутизація)
Ключові KPI	Виконання заявок; оборот вагонів; простої на переходах	Пунктуальність; якість сервісу коридору; час відновлення	Operating ratio; продуктивність активів; довжина поїздів

Для кількісного порівняння рівня операційної зрілості систем управління побудовано радарну діаграму (рисунк 1.11). Найбільші розриви для Укрзалізниці зафіксовано за критеріями «Інтеграція даних», «Моніторинг real-time» та «Rolling-horizon перепланування». Саме ці три напрями є пріоритетами для удосконалення [19–22, 25–29].

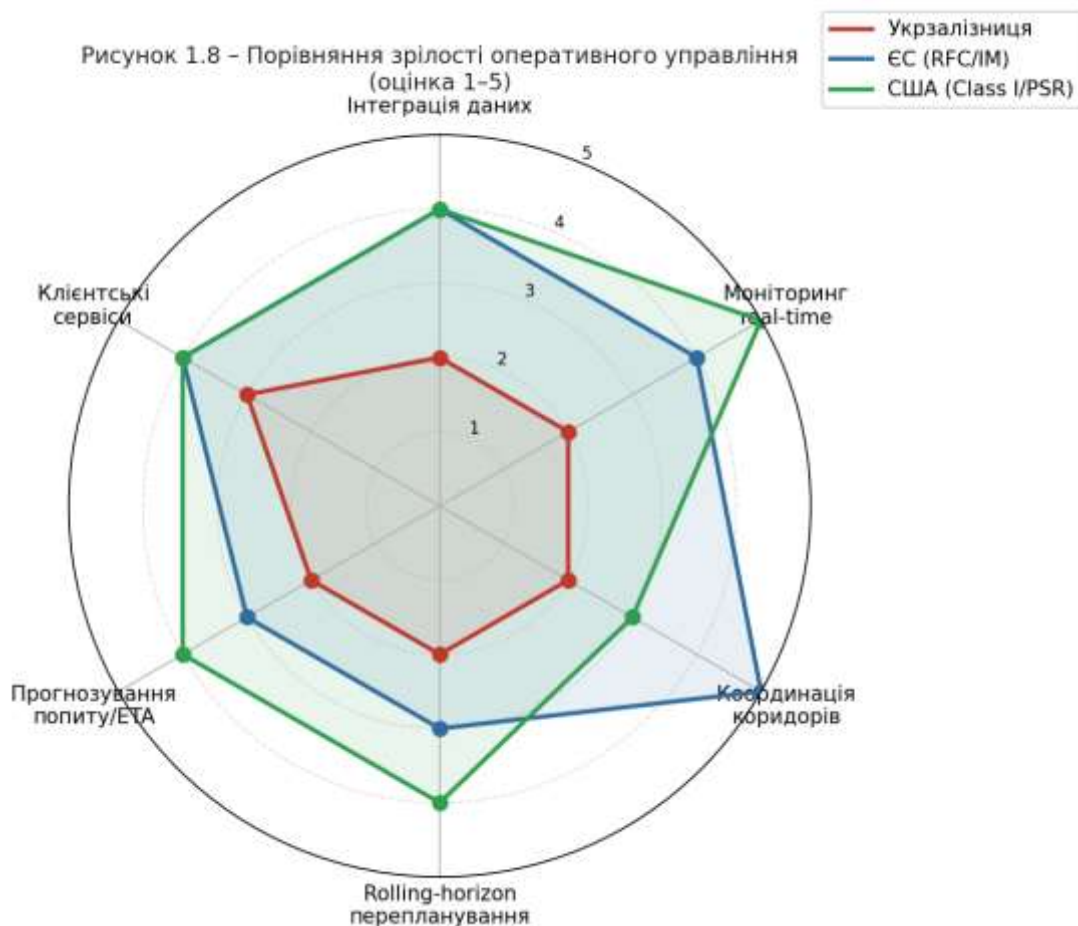

Рисунок 1.11 – Порівняння зрілості оперативного управління (оцінка 1–5)

Порівняння ключових КРІ за чотирма вимірами (рисунк 1.12) підтверджує висновки радарного аналізу кількісно: точність прогнозу ETA відстає від США у 1,9 разу (45% проти 85%), виконання плану — на 16–22 відсоткові пункти, час відновлення після збурень перевищує США у 4,5 разу (18 год проти 4 год). Ці розриви формують чіткий запит на впровадження адаптивних методів з ML-прогнозуванням [8, 9, 28, 30].

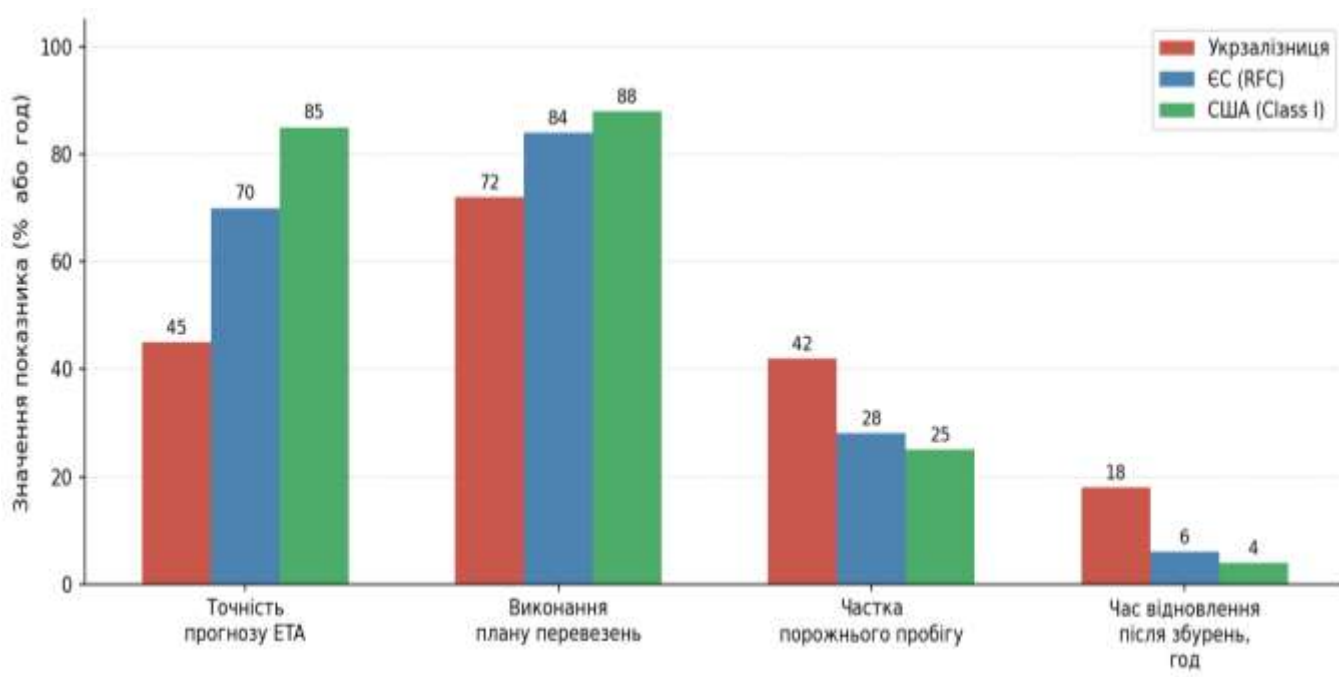

Рисунок 1.12 – Порівняння ключових KPI систем оперативного управління (Україна / ЄС / США)

Отже, водоспадна діаграма (рисунок 1.12) наочно підтверджує, що відхилення «факт/план» формується як результат сукупної дії кількох чинників, причому навіть наявність позитивних впливів не компенсує масштаб негативних збурень. Це означає, що за нестабільного попиту ключовою умовою керованості перевізного процесу є перехід від разового добового плану до регулярного перепланування (rolling-horizon) із використанням актуальних даних, формалізованих правил пріоритетів та механізмів швидкого відновлення плану.

Проведений аналіз свідчить, що нестабільність попиту в сучасних умовах має системний характер і безпосередньо погіршує виконання планів, оборот вагона та показники пунктуальності, тому традиційні «статичні» підходи оперативного управління є недостатніми. Практики провідних залізничних систем демонструють ефективність контурного управління на скороченому горизонті, розвитку інформаційної підтримки диспетчера (DSS) та застосування прогнозних інструментів для своєчасного виявлення відхилень і мінімізації «ланцюгових» збоїв.

1.4. Визначення проблем та недоліків існуючих підходів до управління вантажними перевезеннями

Узагальнення результатів підпунктів 1.1–1.3 дозволяє ідентифікувати та систематизувати ключові проблеми оперативного управління вантажними перевезеннями в умовах нестабільного попиту. На практиці вони проявляються як зростання частоти відхилень від планів, погіршення оборотності активів та підвищення витрат на «ручне» диспетчерське регулювання. Проблеми систематизовано за чотирма блоками:

- (I) інфраструктурно-ресурсні;
- (II) інформаційно-технологічні;
- (III) організаційно-процесні;
- (IV) економіко-регуляторні [11, 19–23, 25–32].

Таблиця 1.8 – Проблеми існуючих підходів до оперативного управління та їх наслідки

Проблема / блок	Прояв у перевізному процесі	Наслідок для КРІ	Напрямок удосконалення
1	2	3	4
I. Інфраструктурні обмеження та руйнування	Закриття перегонів/станцій; обмеження швидкості; «вузькі місця» на підходах до переходів	Зростання затримок; зниження пропускної спроможності	Rolling-horizon маршрутизація з урахуванням обмежень; резерви потужності
I. Знос рухомого складу та дефіцит тяги	Нерівномірна доступність вагонів/локомотивів; зриви плану через ремонти	Подовження оберту вагона; падіння продуктивності активів	ML-прогноз ресурсних дефіцитів; оптимізація розподілу парку

Продовження таблиці 1.8

Проблема / блок	Прояв у перевізному процесі	Наслідок для KPI	Напрямок удосконалення
1	2	3	4
II. Фрагментація даних і слабка ІТ-інтероперабельність	Різні джерела «правди»; затримка оновлення статусів; ручні звірки	Зростання часу прийняття рішень; помилки планування	Єдина модель даних і інтеграційна шина; real-time оновлення
III. Відсутність rolling-horizon перепланування	Перепланування «за фактом» без стандартної процедури; залежність від досвіду диспетчера	Нестабільна якість сервісу; повільне реагування	Регламент rolling-horizon + DSS-алгоритми перепланування
III. Прикордонні та коридорні обмеження	Різна колія; обмеження потужності терміналів і переходів з ЄС	Черги на переходах; втрати часу; відтік вантажів на авто	Координація за принципами RFC/contingency; слот-управління
IV. Тарифні та економічні дисбаланси	Нестабільні тарифні рішення; перехресне субсидіювання пасажирів вантажами	Ризик відтоку вантажів; нестача коштів на інвестиції	Прозоре тарифоутворення на основі сервісних KPI
IV. Кадрові ризики та дефіцит компетентностей	Дефіцит диспетчерів/локомотивних бригад; перевантаження персоналу	Зростання помилок; сповільнення реагування на збурення	Автоматизовані DSS-підказки; навчання; стандарти [23]

Для пріоритизації проблем виконано якісну оцінку їх впливу на контур оперативного управління за шкалою 1–5 (рисунок 1.13). Найвищу оцінку отримали інфраструктурні обмеження (5,0) та знос рухомого складу (4,5). Фрагментація даних та відсутність rolling-horizon перепланування — по 4,0. Усі чотири проблеми перевищують поріг «суттєвого впливу» (3,5), позначений на рисунку пунктиром.

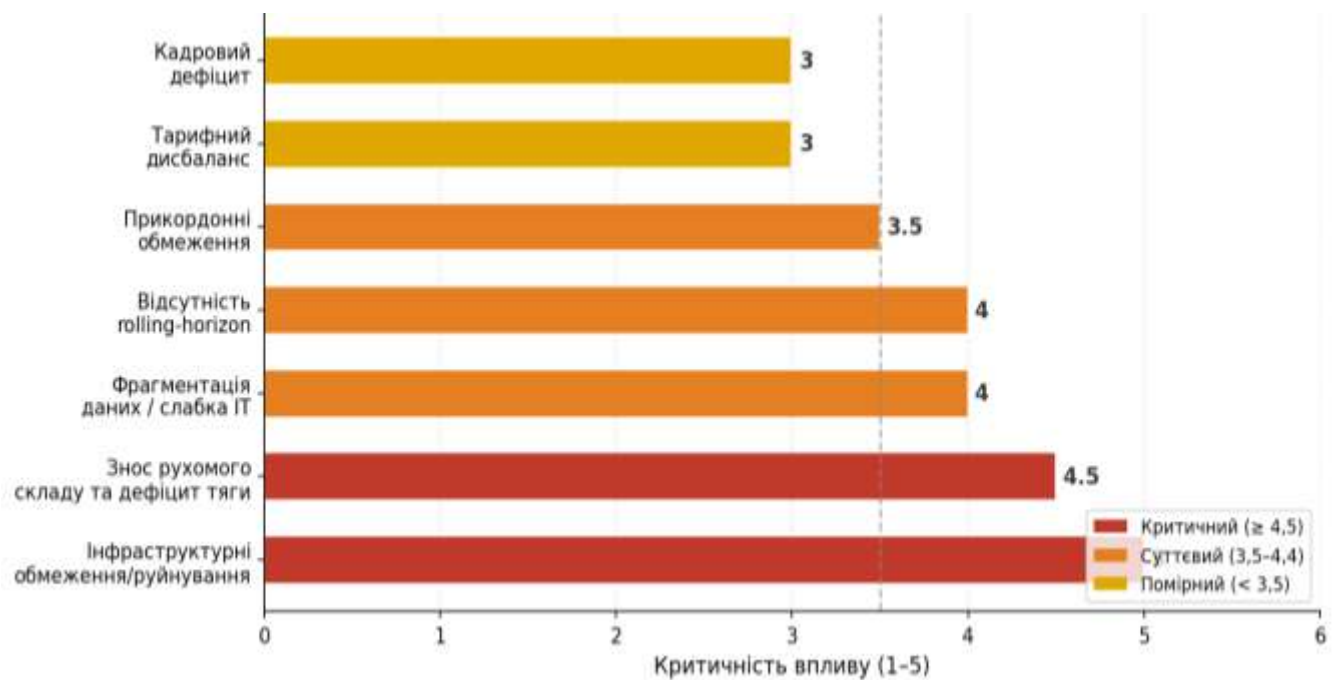

Рисунок 1.13 – Оцінка впливу ключових проблем на оперативне управління (шкала 1–5)

Виявлені проблеми взаємно підсилюють одна одну: інфраструктурні руйнування → скорочення доступних маршрутів → дефіцит вагонів → зростання порожнього пробігу → підвищення витрат → обмеження інвестицій у рухомий склад → подальший знос. Цей «замкнутий цикл деградації» можна розірвати лише шляхом впровадження адаптивних методів управління, здатних оптимізувати використання наявних ресурсів в умовах обмеженої і нестабільної пропускнуої спроможності [15, 16, 29].

З урахуванням результатів огляду методів оперативного управління, порівняння вітчизняного та зарубіжного досвіду і виявлених проблем чинної практики виникає потреба формалізувати вимоги до удосконалених методів управління вантажними перевезеннями в умовах нестабільного попиту. Таке формалізоване подання дозволяє пов'язати кожен управлінський вимогу з конкретними «вузькими місцями» системи (прогноз, ресурси, диспетчеризація, дані) та визначити її прикладний технічний зміст для подальшого проєктування методики/моделі в наступних розділах. Узагальнений перелік вимог наведено в таблиці 1.9.

Таблиця 1.9 – Вимоги до удосконалених методів оперативного управління за результатами аналізу

Вимога	Обґрунтування (виявлені проблеми)	Технічний зміст вимоги
Адаптивне rolling-horizon перепланування	Часті збурення та відхилення від плану; швидка зміна доступності інфраструктури (закриття перегонів/обмеження швидкості); відсутність стандартної процедури перепланування	Горизонт 6–24 год; перепланування циклічно (кожні 1–3 год) і/або за подієвими тригерами; формування альтернативних варіантів плану з урахуванням обмежень пропускної спроможності
ML-прогнозування попиту та ЕТА	Низька точність прогнозів у порівнянні з кращими практиками; сезонна та воєнна нестабільність; затримки на переходах та «ланцюгові» збої	Моделі LSTM/XGBoost для прогнозу попиту й ЕТА на горизонті 1–7 діб; вхідні фактори: сезонність, заявкова база/контракти, тарифи, стан інфраструктури, коридорні обмеження; регулярне донавчання/калібрування
Оптимізація розподілу вагонного парку і порожніх потоків	Високий порожній пробіг; дефіцит/надлишок вагонів у пікові періоди; зростання обігу вагона через нерівномірність попиту та ремонту	Динамічна балансова/оптимізаційна модель розподілу порожніх з урахуванням прогнозу попиту; щоденне переоптимізування + коригування за подіями; правила пріоритетів при дефіциті
Локомотивне та бригадне резервування і підв'язка до плану	Нерівномірна доступність тяги й бригад; зриви плану через ТО/ремонт; слабка реакція на піки попиту	Оптимізація підв'язки локомотивів/бригад до ниток; резерви тяги на «критичних» напрямках; урахування ТО/ремонтів; сценарне перепланування тяги при збоях
DSS-підтримка диспетчера (пояснювані рекомендації)	Кадровий дефіцит і перевантаження персоналу; залежність якості рішень від досвіду диспетчера; повільне реагування на збурення	Автоматизовані рекомендації при відхиленнях (пріоритети, місця схрещень/обгонів, перепланування); ранжування альтернатив за KPI; пояснюваність (XAI); журнал рішень для аналізу
Інтеграція даних у реальному часі (єдина «версія правди»)	Фрагментація ІТ-систем; затримки оновлення статусів; ручні звірки даних, що унеможливають rolling-horizon і DSS	API-інтеграція (АСК ВП УЗ-Є, e-Карго тощо); єдина модель даних; latency < 5 хв; контроль якості даних; подієва шина (event-driven)
Коридорне/прикордонне узгодження та слот-управління	Вузькі місця на міжнародних переходах; різна ширина колії; обмеження терміналів; черги та простоті	Слот-планування на переходах; узгоджені правила пріоритетів; сценарії “contingency management”; синхронізація з партнерськими залізницями/терміналами
KPI-орієнтоване тарифо- та сервісне управління	Тарифні дисбаланси, відтік вантажів; ризик зниження інвестиційної спроможності	Прив'язка управлінських рішень до KPI сервісу (терміни, стабільність, обіг вагона); механізми мотивації/штрафів; прозора модель оцінки витрат від збоїв

Наведені у таблиці 1.9 вимоги узагальнюють логіку переходу від переважно реактивного управління («ручне» коригування за фактом відхилень) до проактивного, даними керованого оперативного управління вантажними перевезеннями. Їх реалізація забезпечує одночасний вплив на ключові «вузькі місця» системи — пропускну спроможність, ресурси рухомого складу і тяги, якість диспетчерських рішень та достовірність інформації — і створює методичне підґрунтя для подальшого розроблення удосконаленої моделі/алгоритмів у наступних розділах роботи. Таким чином, таблиця 1.9 формує чіткий перелік функціональних і технічних характеристик, яким має відповідати запропонований підхід до оперативного управління в умовах нестабільного попиту.

Висновки до розділу 1

У розділі 1 проаналізовано сучасний стан вантажних перевезень залізничним транспортом України та встановлено, що у 2018–2024 рр. вантажопотоки характеризуються високою нестабільністю, зумовленою воєнними руйнуваннями, зміною логістичних маршрутів, сезонністю та структурними зрушеннями у вантажній базі. Показано, що поряд із частковим відновленням обсягів у 2023–2024 рр. зберігаються системні обмеження: деградація інфраструктури й активів, зростання операційних ризиків, фрагментація даних та обмежена інструментальна підтримка диспетчерських рішень.

Огляд наукових і галузевих підходів дозволив класифікувати методи оперативного управління за рівнем рішень, часовим горизонтом і об’єктом управління та визначити ключову тенденцію розвитку — перехід до адаптивного перепланування (rolling-horizon) на основі інтегрованих даних. Порівняльний аналіз вітчизняної та зарубіжної практики (ЄС/США) засвідчив відставання вітчизняної системи за критеріями інтеграції даних, швидкості відновлення після збурень і точності прогнозування ETA, що формує запит на впровадження цифрових DSS/ML-

інструментів. У підпункті 1.4 ідентифіковано ключові проблеми чинних підходів, які взаємно підсилюють одна одну та утворюють «цикл деградації».

За результатами аналізу сформульовано вимоги до удосконалених методів оперативного управління, що включають rolling-horizon перепланування, ML-прогнозування попиту й ETA, оптимізацію розподілу вагонного парку, DSS-підтримку диспетчера та інтеграцію даних у реальному часі. Отримані висновки визначають напрям подальших досліджень у роботі та слугують методичною основою для розділів 2–3, де має бути обґрунтовано закономірності формування нестабільного попиту та запропоновано практичний інструментарій його врахування в оперативному управлінні.

Додатково слід підкреслити, що нестабільність попиту для залізничного вантажного сектору України проявляється не лише як коливання сумарних обсягів, а і як зміна просторової конфігурації вантажопотоків, трансформація пріоритетів за номенклатурою (посилення ролі зернових, скорочення металургійної групи), а також зростання частки оперативних коригувань через прикордонні та інфраструктурні обмеження. За таких умов підвищується ціна помилки планування: будь-яке запізніле або недостатньо обґрунтоване рішення швидко перетворюється на «ланцюгові» збої (затримки, дефіцит вагонів, порожні пробіги, зростання витрат). Отже, перехід до інтегрованого, прогнозно-орієнтованого оперативного управління із використанням даних у реальному часі та механізмів швидкого перепланування є не лише напрямом розвитку, а необхідною умовою забезпечення стійкості перевізного процесу та конкурентоспроможності залізничного транспорту.

2 Дослідження закономірностей формування нестабільного попиту на вантажні перевезення

2.1. Чинники, що формують нестабільність попиту на вантажні залізничні перевезення

Нестабільність попиту на вантажні залізничні перевезення є комплексним явищем, що формується одночасною дією макроекономічних, галузевих, логістичних та інституційних чинників. Як показано в підпункті 1.1 (рисунок 1.1, таблиці 1.2–1.3), АТ «Укрзалізниця» зазнала безпрецедентного спаду вантажопотоків: з 306,0 млн т у 2021 р. до 151,0 млн т у 2022 р. (–50,7%), що є прямим наслідком структурного зламу попиту. Ця нестабільність проявляється у коливаннях кількості поданих заявок, нерівномірності навантаження на ділянках/вузлах, дефіциті рухомого складу в пікові періоди та необхідності частого оперативного перепланування за методологією rolling-horizon.

На рівні перевізного процесу чинники нестабільності формують такі кількісно вимірювані наслідки:

- (а) коливання обсягів у межах 148,4–313,9 млн т/рік за досліджуваний період (коефіцієнт варіації $CV = 30,0\%$);
- (б) падіння частки УЗ у сукупних вантажоперевезеннях з 66% (2022 р.) до 62–63% (2023–2024 рр.) через тарифний тиск;
- (в) дефіцит вагонів у пікові місяці (вересень–листопад) через сезонний ріст зернового сегмента;
- (г) необхідність переналаштування маршрутів через пошкодження ~507 км колії та виведення з обігу понад 700 км на тимчасово окупованих територіях [11].

Для систематизації чинників сформовано їх класифікацію за джерелом виникнення та рівнем керованості з боку перевізника. На відміну від класичних класифікацій, у таблиці 2.1 враховано специфіку воєнного та відновного контексту функціонування УЗ, що відображено у підпункті 1.1.

Таблиця 2.1 – Чинники формування нестабільності попиту на вантажні перевезення (залізничний транспорт)

	Приклади	Механізм впливу на попит/план	Керованість (для перевізника)
Макроекономічні та ринкові	ВВП, ціни на руду/сталь/зерно, обсяги промвиробництва	Зміна попиту на перевезення через зміну обсягів виробництва та зовнішньоторговельної активності	Низька
Сезонні	Піки збирання/експорту зерна (вересень–листопад); будівельний сезон	Циклічні хвилі навантаження → локальне перевантаження інфраструктури та дефіцит рухомого складу	Середня (через планування)
Логістично-інфраструктурні	Пропускна спроможність дільниць/вузлів, «вузькі місця» на переходах з ЄС	Зміна доступності маршрутів/терміналів → перерозподіл потоків і ЕТА	Середня
Воєнні та безпекові	Пошкодження колій/станцій (~507 км), атаки на енергоінфраструктуру, ~700 км на ТОТ	Різне скорочення пропускної спроможності та зростання невизначеності часу доставки (структурний злам 2022 р.)	Низька / середня (через резерви)
Регуляторні та тарифні	Підвищення тарифів (+70% у 2022 р., +37% у 2025 р.), інтеперабельність з ЄС	Перетік вантажів на автотранспорт; скорочення частки УЗ у вантажоперевезеннях до 62–63%	Середня
Організаційно-технологічні	Якість планування, оборот вагона (порожній пробіг 42%), доступність тяги, «вікна» ремонту	Відхилення від плану → вторинні коливання попиту на ресурси (вагони/локомотиви)	Висока

Аналіз таблиці 2.1 дозволяє зробити такі висновки: По-перше, більшість чинників є зовнішніми щодо системи управління і мають низьку або середню керованість.

По-друге, воєнні та безпекові чинники є специфічними для України і створюють якісно іншу природу нестабільності, що не описується класичними сезонними моделями.

По-третє, регуляторні та тарифні чинники (підвищення тарифів на 70% у 2022 р. та +37% у 2025 р.) безпосередньо впливають на конкурентоспроможність залізниці відносно автотранспорту, формуючи додаткову волатильність попиту.

По-четверте, найбільш керованим залишається організаційно-технологічний фактор.

2.2. Класифікація та систематизація видів нестабільності вантажопотоків

Коректний вибір методів оперативного управління та прогнозування вимагає чіткого розрізнення типів нестабільності вантажопотоків, оскільки кожен з них потребує специфічних математичних інструментів та різних управлінських реакцій. У практиці управління перевізним процесом АТ «Укрзалізниця» одночасно спостерігаються всі шість типів нестабільності, що ускладнює вибір єдиного методу управління.

Найбільш значущим для УЗ є структурний злам 2022 р. (зниження з ~306 до 151 млн т), що є прикладом level shift — різкої незворотної зміни рівня попиту. Одночасно діє сезонна нерівномірність (зернові: сезонний індекс (SI) жовтня $\approx 1,48$ проти SI лютого $\approx 0,59$), висока волатильність металургійних вантажів (CV чорних металів = 54,6%), а часткова переорієнтація на нові маршрути супроводжується режимними переходами між «кризовим» та «відновним» станами.

У таблиці 2.2 наведено види нестабільності вантажопотоків: ознаки, показники та управлінські наслідки

Таблиця 2.2 – Види нестабільності вантажопотоків: ознаки, показники та управлінські наслідки

Вид нестабільності	Типовий прояв у даних	Індикатори / метрики	Імплікації для оперативного управління
Сезонність	Регулярні піки/спади в одні й ті самі календарні періоди (зерно: жовтень–листопад $SI \approx 1,48$)	Сезонні індекси (SI); автокореляція з лагом $m=12$	Планування резервів тяги/вагонів наперед; підсилення графіка в піки
Волатильність (випадкова)	Високі стохастичні коливання навколо середнього при стаціонарному процесі	σ , CV, MAD; дисперсія похибок прогнозу	Потрібні буфери часу/ресурсів; більш часте rolling-horizon перепланування
Структурний злам (level shift)	Різка незворотна зміна рівня попиту після зовнішньої події (–50,7% у 2022 р.)	CUSUM, тест Чоу (Chow test), PELT change-point	Перехід на інший базовий план; перегляд нормативів ресурсів
Зміна тренду	Стійке прискорення або уповільнення динаміки (+17,9% у 2024 р. — відновлення)	Коеф. тренду; ковзні середні; лінійна регресія	Адаптація довгострокових лімітів ресурсів на середньому горизонті
Інтермітентність	Часті нульові спостереження або «вибухові» заявки (окремі вантажі)	Частка нулів; ADI та CV^2 ; метод Кростона (Croston/SBA)	Спеціальні методи прогнозу; політика пріоритетів для великих заявок
Режимні переходи	Чергування станів: «норма» / «криза» / «відновлення» (2018–21 → 2022 → 2023–24)	HMM / прихована марковська модель; rolling кластеризація	Сценарне планування; автоматичні тригери ескалації управлінських рішень

Для кількісної оцінки нестабільності застосовуються базові показники варіації. Коефіцієнт варіації (CV) визначається за формулою:

$$CV = \frac{\sigma}{\bar{y}} \cdot 100\% \quad (2.1)$$

де σ – середньоквадратичне відхилення;

$\bar{y}$ – середнє значення вибірки.

Темп зміни до попереднього року:

$$\Delta t = \frac{y^t}{y^t - 1 - 1} \cdot 100\% \quad (2.2)$$

де y^t – значення показника у році t .

Середній абсолютний темп зміни за n -річний інтервал:

$$MAPE_{vol} = \frac{1}{n-1} \cdot \sum |\Delta t| \quad (2.3)$$

Інтерпретація CV для цілей планування: $< 10\%$ – низька нестабільність (можливе статичне планування); $10\text{--}25\%$ – помірна; $25\text{--}50\%$ – висока (необхідне rolling-horizon перепланування); $> 50\%$ – дуже висока (обов'язковий ймовірнісний підхід та буферне резервування ресурсів).

2.3. Статистичний аналіз динаміки вантажопотоків на залізничному транспорті

Статистичний аналіз виконано на основі офіційних даних АТ «Укрзалізниця» про річні обсяги вантажних перевезень за 2018–2024 рр. (таблиця 1.2 підпункту 1.1). Використано такі джерела: Державна служба статистики України [6], Кабінет Міністрів України [7], Центр транспортних стратегій [8, 9], ДП «Укрпромзовнішекспертиза» [10].

Повний масив річних даних для розрахунків: 2018 р. — 313,9 млн т; 2019 р. — 306,5 млн т; 2020 р. — 278,4 млн т; 2021 р. — 306,0 млн т; 2022 р. — 151,0 млн т; 2023

р. — 148,4 млн т; 2024 р. — 174,9 млн т. Динаміку та річні темпи зміни наведено на рисунках 2.1–2.2.

Рисунок 2.1 – Динаміка обсягів вантажних перевезень АТ «Укрзалізниця», 2018–2024 рр. [6–9]

Рисунок 2.2 відображає річні темпи зміни обсягів перевезень і дозволяє кількісно оцінити інтенсивність збурень у часовому ряді. Найбільше від’ємне відхилення припадає на 2022 рік (падіння більш ніж удвічі порівняно з 2021 р.), що формує основний внесок у загальну варіативність динаміки за досліджуваний період. Подальші роки характеризуються переходом до режиму низьких обсягів із помірними коливаннями та відновним приростом у 2024 р., що свідчить про зміну режиму функціонування перевізного процесу та підсилює вимогу до регулярного перепланування на скороченому горизонті.

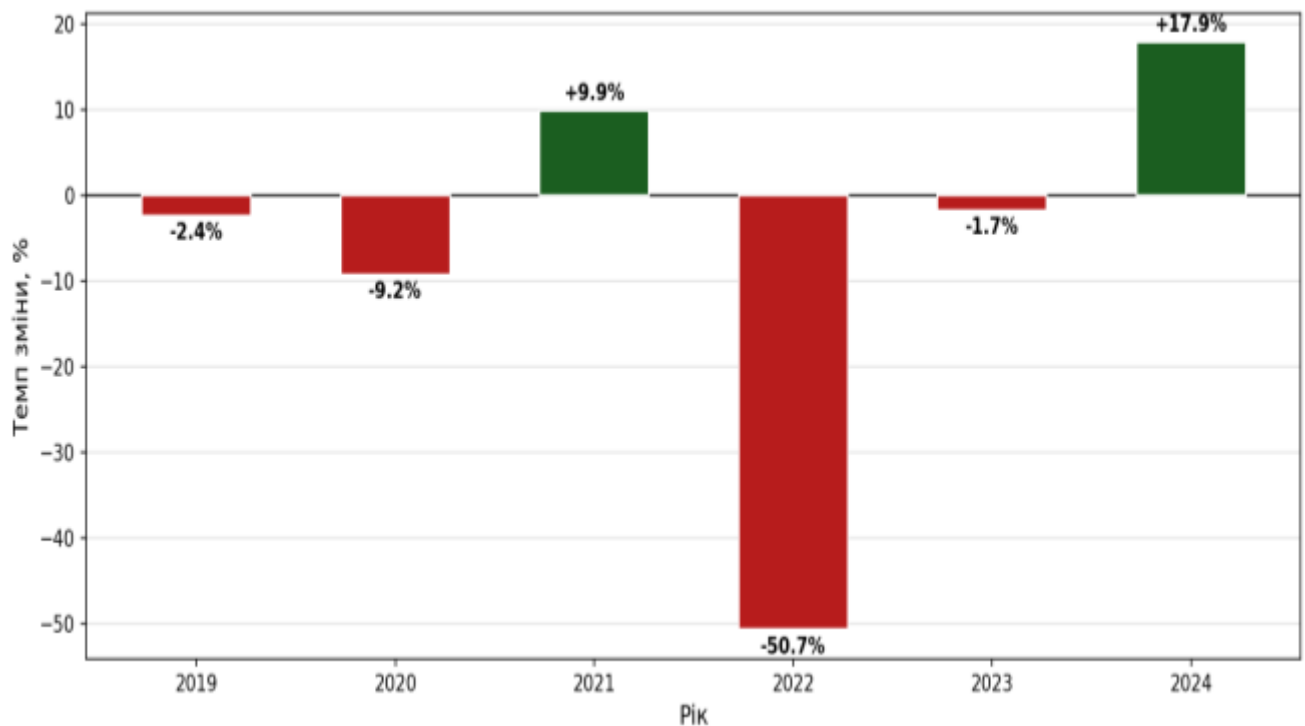

Рисунок 2.2 – Річні темпи зміни обсягів вантажних перевезень АТ «Укрзалізниця», 2019–2024 рр. [6–9].

Для кількісного вимірювання нестабільності розраховано статистичні показники варіації в розрізі підперіодів (таблиця 2.3).

Таблиця 2.3 – Показники нестабільності обсягів перевезень (2018–2024 рр.)

Підперіод	Середнє $\bar{y}$, млн т	σ , млн т	CV, %
2018–2024 (повний інтервал)	239,9	72,0	30,0
2018–2021 (до структурного зламу)	301,2	13,5	4,5
2022–2024 (після зламу)	158,1	11,9	7,5

Розрахунки для підтвердження таблиці 2.3 на прикладі повного інтервалу 2018–2024 рр.

Середнє значення вибірки дорівнює:

$$\bar{y} = (313,9 + 306,5 + 278,4 + 306,0 + 151,0 + 148,4 + 174,9) / 7 = 1679,1 / 7 = 239,9 \text{ млн т.}$$

Середнє квадратичне відхилення розраховується:

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum (y_i - \bar{y})^2}{n}} \quad (2.4)$$

$$\sigma = \sqrt{[(74,0^2 + 66,6^2 + 38,5^2 + 66,1^2 + 88,9^2 + 91,5^2 + 65,0^2) / 7]} = 72,0 \text{ млн т}$$

Коефіцієнт варіації дорівнює:

$$CV = (72,0 / 239,9) \cdot 100\% = 30,0\%.$$

Середній абсолютний темп річних змін за 2019–2024 рр.:

$$MAPE_{vol} = (|-2,4\%| + |-9,2\%| + |9,9\%| + |-50,7\%| + |-1,7\%| + |17,9\%|) / 6 = 15,3\%.$$

Тобто, щорічно обсяги перевезень змінювались у середньому на 15,3%, що є дуже значним рівнем волатильності для цілей планування ресурсів.

Для підперіоду 2018–2021 рр. (до зламу): $CV = 4,5\%$, що свідчить про фактично стабільний режим функціонування системи. Структурний злам 2022 р. зафіксовано методом CUSUM. У підперіоді 2022–2024 рр. $CV = 7,5\%$, проте середній рівень попиту (158,1 млн т) залишається на 47% нижчим від довоєнного, що унеможливило застосування довоєнних нормативів ресурсного забезпечення.

Оцінка структури вантажопотоків за номенклатурою у 2024 р. (за даними таблиці 1.3 підпункту 1.1) наведена на рисунку 2.3.

Структура перевезень відображає домінування:

- зернових ($28,0\% = 49,0$ млн т),
- залізної руди ($16,1\% = 28,0$ млн т),
- кам'яного вугілля ($13,8\% = 24,0$ млн т).

Порівняно з 2021 р. (таблиця 1.3) суттєво змінилась ієрархія сегментів:

- залізна руда опустилась з першого місця (60,3 млн т у 2021 р.) на друге,
- зернові — навпаки — вийшли на перший план (+2,9% до 2021 р.).

Це зміщення структури підсилює сезонну нестабільність сукупного попиту.

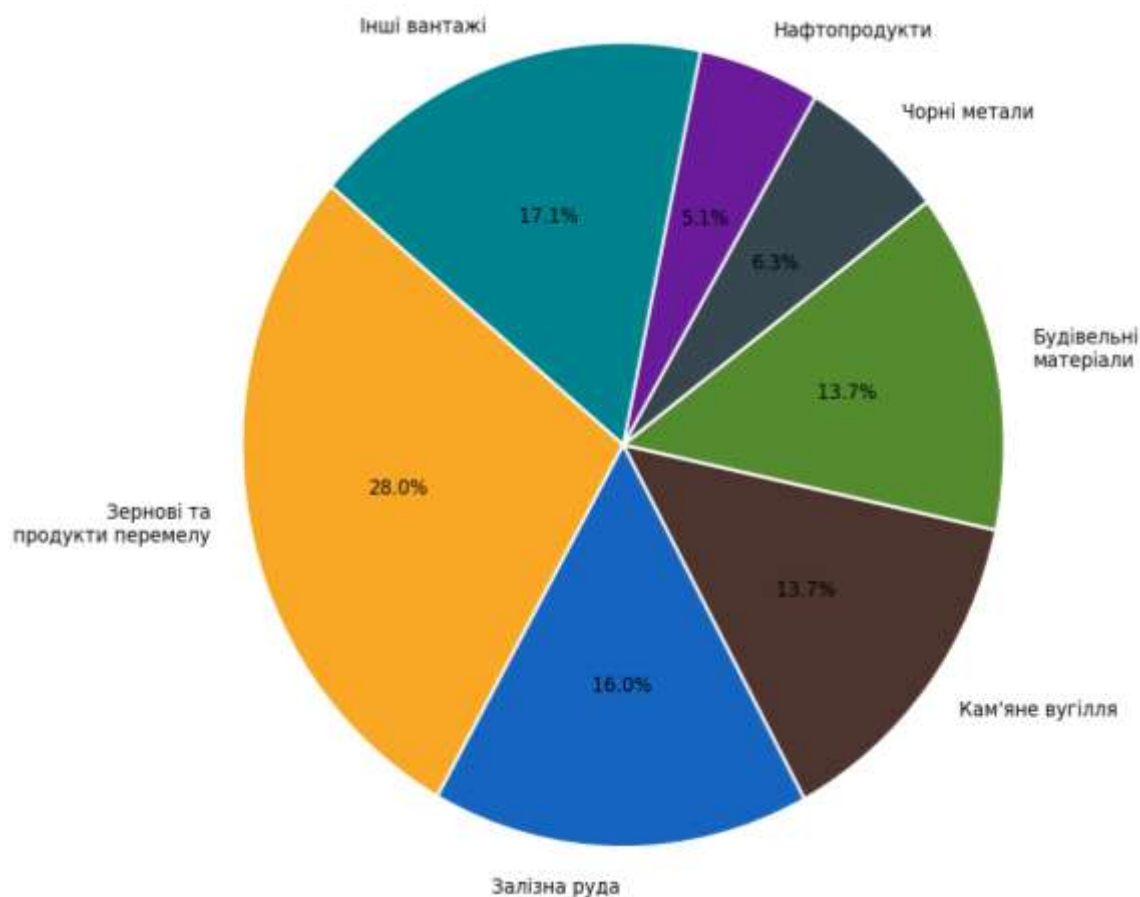

Рисунок 2.3 – Структура вантажних перевезень УЗ за видами вантажів у 2024 р. (оцінка, %) [10].

Для оцінювання нестабільності за номенклатурою розраховано коефіцієнт варіації по групах за 2021–2024 рр. (таблиця 2.4, рисунок 2.4).

Таблиця 2.4 – Нестабільність за видами вантажів (CV за 2021–2024 рр.)

Вид вантажу	Середнє $\bar{y}$, млн т (2021–2024)	CV, %	Рівень нестабільності
Зернові та продукти перемелу	44,7	8,1	Низька (< 25%); висока сезонність
Нафтопродукти	9,4	18,6	Низька (< 25%)
Будівельні матеріали	23,5	32,8	Помірна (25–50%)
Кам'яне вугілля	29,6	44,4	Висока (> 40%)
Залізна руда	33,3	47,6	Висока (> 40%)
Інші вантажі	39,8	45,1	Висока (> 40%)
Чорні метали	14,8	54,6	Дуже висока (> 50%)

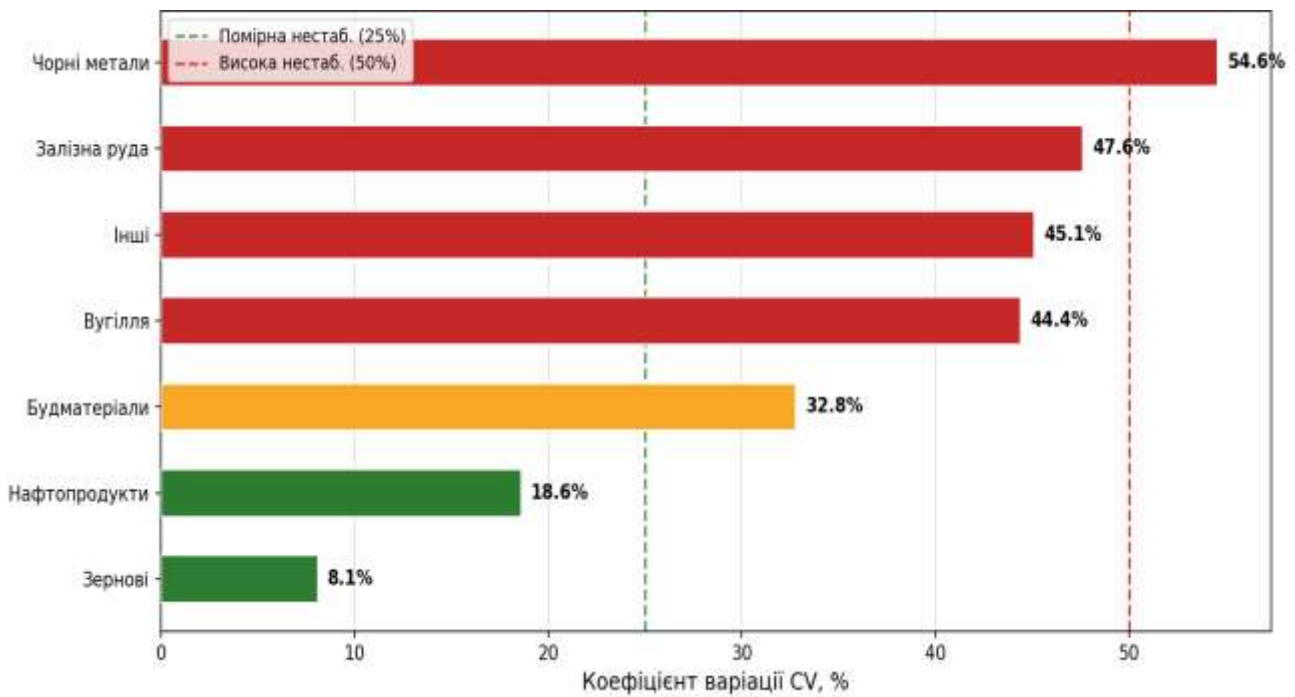

Рисунок 2.4 – Коефіцієнт варіації обсягів перевезень за видами вантажів, 2021–2024 рр. [10].

Результати таблиці 2.4 та рисунку 2.4 свідчать про суттєву диференціацію рівнів нестабільності. Найвища волатильність властива чорним металам ($CV = 54,6\%$): через зупинку та пошкодження металургійних підприємств обсяги скоротились з 28,7 млн т у 2021 р. до 9,1 млн т у 2022 р. ($-68,3\%$). Аналогічно нестабільні залізна руда ($CV = 47,6\%$), вугілля ($CV = 44,4\%$) та інші вантажі ($CV = 45,1\%$). Зернові ($CV = 8,1\%$) мають відносно низьку волатильність, однак демонструють виражену сезонність — принципово інший тип нестабільності, що вимагає специфічних методів планування.

Для виявлення структурного зламу в часовому ряді застосовано CUSUM-метод. Статистика розраховується за алгоритмом:

$$C_i^- = \max(0, C_{i-1}^- + \frac{y_i - \mu_0}{\sigma_0 - k}) \quad (2.5)$$

$$C_i^+ = \max(0, C_{i-1}^+ + \frac{y_i - \mu_0}{\sigma_0 + k}) \quad (2.6)$$

де μ_0, σ_0 – середнє та стандартне відхилення в базовому (довоєнному, 2018–2021 рр.) підперіоді;

$k = 0,5$ – параметр допустимого зміщення (в σ -одиницях);

сигнал подається при $|C_i^-| > h$ або $C_i^+ > h$

$h = 5$ – порогове (контрольне) значення CUSUM, або «межа спрацювання», при перевищенні якої фіксується сигнал про структурний злам у часовому ряді.

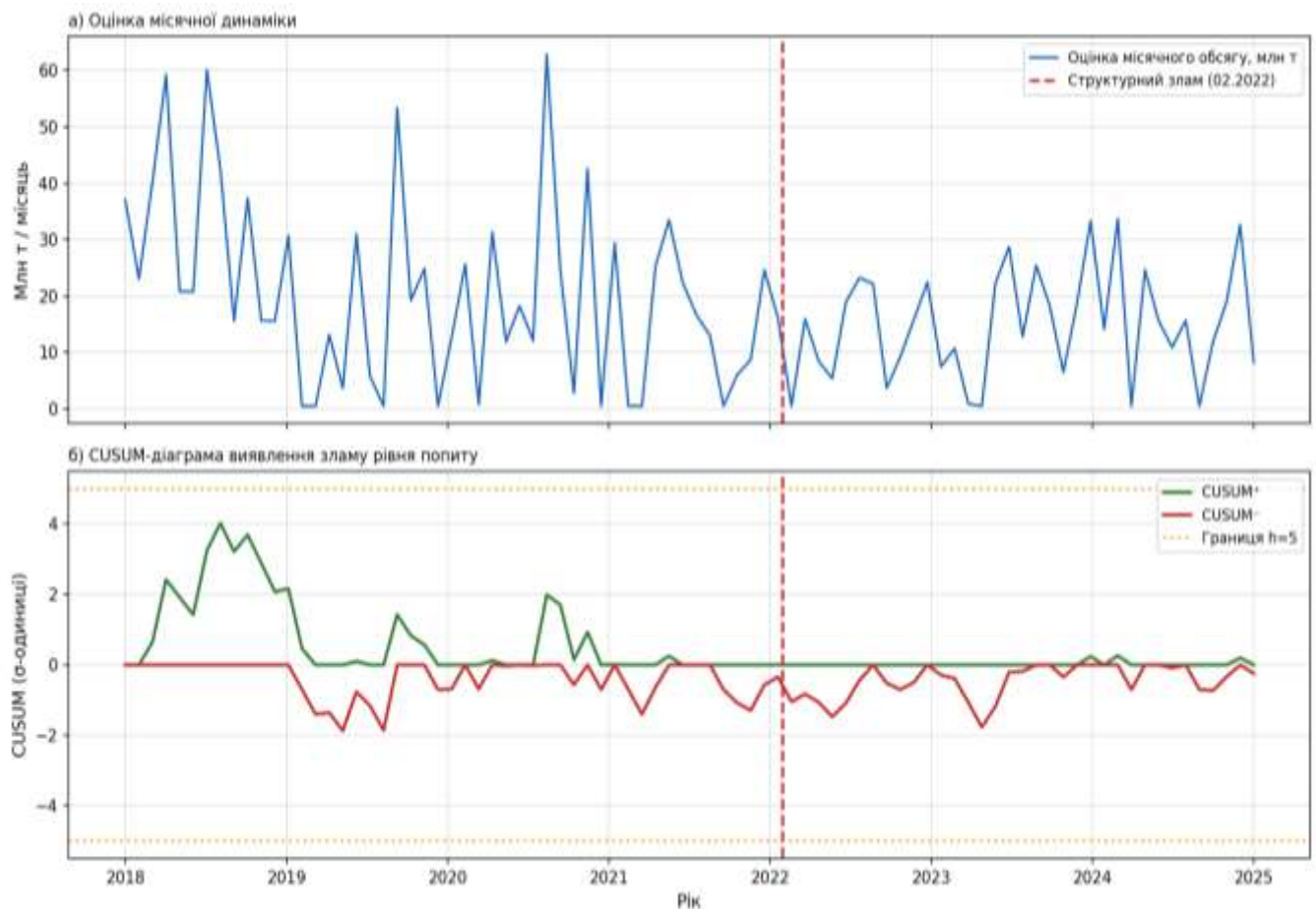

Рисунок 2.6 – Аналіз структурного зламу попиту методом CUSUM

CUSUM-аналіз (рисунок 2.6) підтверджує: сигнал про злам перетинає границю $h = 5$ у лютому-березні 2022 р., що відповідає початку повномасштабного вторгнення. Від цього моменту C_i^+ залишається глибоко від'ємним протягом 2022–2023 рр., свідчаючи про стійкий структурний дефіцит попиту порівняно з довоєнною базою.

Сезонний аналіз виконано на основі мультиплікативної декомпозиції. Сезонний індекс SI для місяця m :

$$SI_m = \frac{\bar{y}_m}{\bar{y}_{річне}} \quad (2.7)$$

де $\bar{y}_m$ – середній місячний обсяг у місяці m ;

$\bar{y}_{річне}$ = річний обсяг / 12.

Значення $SI > 1,0$ означає сезонний пік.

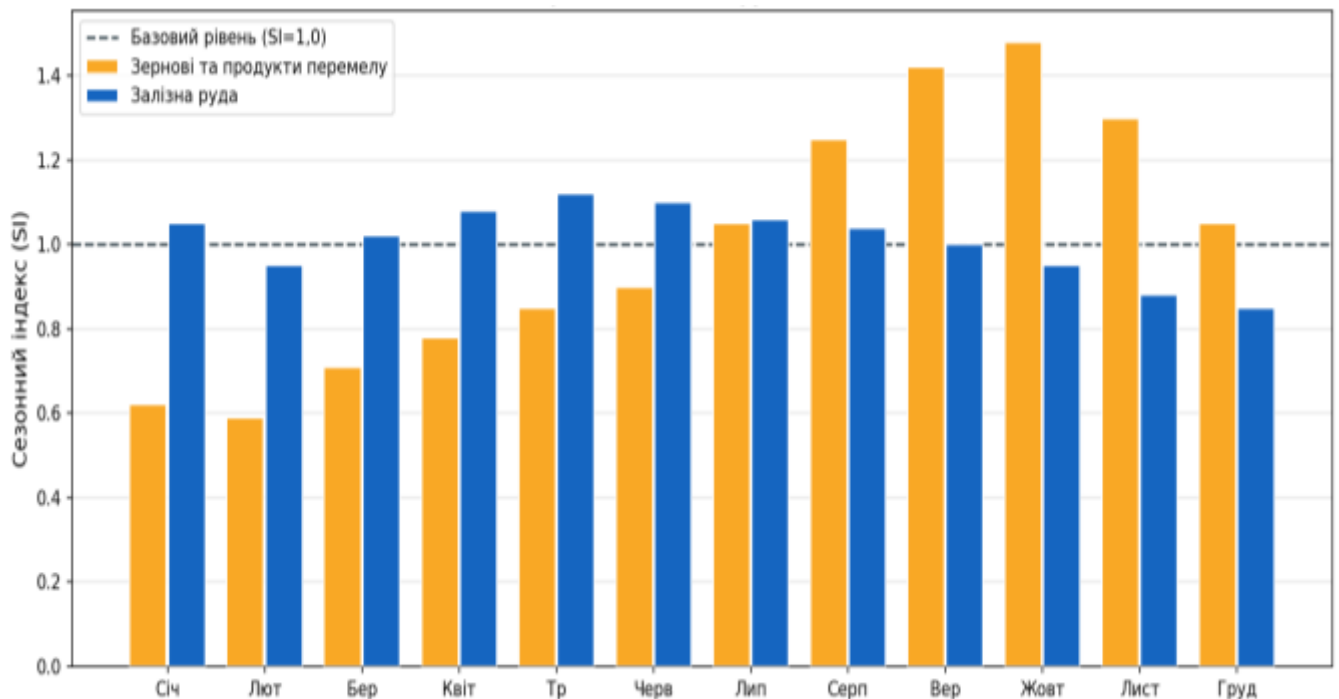

Рисунок 2.7 – Сезонні індекси попиту на перевезення зернових та залізної руди (оцінка)

З рисунку 2.7 видно, що сезонний профіль зернових вантажів має максимум у жовтні–листопаді ($SI \approx 1,42$ – $1,48$), що відповідає піку збирання та експорту врожаю, і мінімум у лютому ($SI \approx 0,59$). Відношення максимального до мінімального $SI = 2,5$, тобто пікове місячне навантаження у 2,5 рази перевищує зимове. Залізна руда демонструє відносно рівномірний профіль із незначним піком у квітні–травні ($SI \approx$

1,12) та мінімумом у грудні ($SI \approx 0,85$). Ця різниця в сезонних профілях підтверджує необхідність диференційованого підходу до планування ресурсів для різних вантажних сегментів.

2.4. Методи прогнозування попиту на вантажні перевезення в умовах невизначеності

Прогнозування попиту є ключовою функцією інформаційного забезпечення оперативного управління. В умовах нестабільності, ідентифікованої у підпунктах 2.1–2.3 ($CV = 30,0\%$ на повному інтервалі, $MAPE_{vol} = 15,3\%$), недостатнім є точковий прогноз — необхідний ймовірнісний підхід, що забезпечує оцінку невизначеності у вигляді довірчих інтервалів або квантилів. Саме ці квантилі безпосередньо визначають розміри резервних буферів ресурсів (вагони, тяга, пропускна спроможність) при rolling-horizon управлінні.

Для подальшого обґрунтування вибору методів прогнозування доцільно формалізувати сам процес побудови прогнозу в умовах невизначеності як послідовність етапів — від підготовки даних і виділення сезонно-трендових компонентів до отримання ймовірнісного прогнозу (квантилів/інтервалів) та інтеграції результатів у контур rolling-horizon управління. Узагальнену схему такого процесу наведено на рисунку 2.5.

Рисунок 2.5 – Узагальнена схема процесу прогнозування попиту в умовах невизначеності.

Для вибору адекватного інструментарію прогнозування попиту в умовах високої мінливості та наявності структурних зламів доцільно порівняти основні класи методів за критеріями практичної придатності: здатності відтворювати сезонність і автокореляцію, стійкості до зміни режимів, вимог до даних і можливості формувати ймовірнісні оцінки для резервування ресурсів у rolling-horizon управлінні. Узагальнену характеристику методів, їх переваги, обмеження та рекомендовану роль наведено в таблиці 2.5.

Таблиця 2.5 – Методи прогнозування попиту: застосовність для умов нестабільного попиту.

Клас методу	Приклад	Перевага	Обмеження	Рекомендована роль
Наївні/базові	Naive, сезонний Naive	Швидкі, прозорі; базова лінія	Низька точність при зламах і трендах	Бенчмарк / контроль якості моделей
Згладжування (ES)	SES, Holt, Holt-Winters	Добре моделює сезонність; обчислювально дешеві	Погано реагує на структурні злами без переініціалізації	Прогноз на 1–14 діб для rolling-horizon
ARIMA / SARIMA	Box–Jenkins; SARIMA(p,d,q) (P,D,Q) ¹²	Моделює автокореляцію; формальні статистичні тести	Вимагає стаціонарності; чутливий до зміни режиму	Опорна модель для рядів з автокореляцією
Факторні регресійні /	Dynamic regression; ARIMAX	Враховує зовнішні фактори (ціни, врожай, переходи)	Потрібні якісні зовнішні фактори та їх прогноз	Пояснений прогноз + сценарний аналіз
ML / Deep Learning	XGBoost, LSTM; квантильна регресія	Висока точність; дає ймовірнісні інтервали	Вимогливі до даних; ризик перенавчання	DSS-модуль для раннього попередження та резервування

Ключові математичні формалізації, що використовуються у прогнозуванні:

Просте експоненційне згладжування (SES):

$$\hat{y}_{t+1} = \alpha \cdot y_t + (1 - \alpha) \cdot \hat{y}_t, \quad 0 \leq \alpha \leq 1 \quad (2.8)$$

де α – параметр згладжування;

при $\alpha \rightarrow 1$ модель швидко реагує на зміни (низька інерція);

при $\alpha \rightarrow 0$ – є більш «пам'яткою» (висока інерція).

Оптимальне α обирається мінімізацією SSE на тренувальній вибірці.

Метод Хольта–Вінтерса (мультиплікативна сезонність) для вантажів із вираженою сезонністю (зернові, будматеріали):

$$l_t = \alpha \cdot \frac{y_t}{S_{t-m}} + (1 - \alpha) \cdot (l_{t-1} + b_{t-1}) \quad (2.9)$$

$$b_t = \beta \cdot (l_t - l_{t-1}) + (1 - \beta) \cdot b_{t-1} \quad (2.10)$$

$$S_t = \gamma \cdot \frac{y_t}{l_t} + (1 - \gamma) \cdot S_{t-m} \quad (2.11)$$

$$\hat{y}_{t+h} = (\ell_t + h \cdot b_t) \cdot S_{t-m+h} \quad (2.12)$$

де ℓ_t – рівень;

b_t – тренд;

S_t – сезонний компонент;

m – сезонний період ($m = 12$ для місячних даних);

α, β, γ – параметри згладжування.

ARIMA(p, d, q) – модель Бокса–Дженкінса:

$$\varphi(B)(1 - B)^d y_t = \theta(B)\varepsilon_t \quad (2.13)$$

де B – оператор зсуву;

$\varphi(B) = 1 - \varphi_1 B - \dots - \varphi_p B^p$ – авторегресійний поліном;

$\theta(B) = 1 + \theta_1 B + \dots + \theta_q B^q$ – поліном ковзного середнього;

$\varepsilon_t \sim WN(0, \sigma^2)$ – білий шум;

d – порядок інтегрування.

Квантильне (ймовірнісне) прогнозування мінімізує pinball-втрату:

$$L\tau(y, \hat{y}) = \max(\tau \cdot (y - \hat{y}), (\tau - 1) \cdot (y - \hat{y})) \quad (2.14)$$

де $\tau \in (0, 1)$ – цільовий квантиль.

Для формування резервного буфера ресурсів рекомендується квантиль $\tau = 0,80\text{--}0,90$, що забезпечує виконання попиту з ймовірністю 80–90% при мінімальних надлишкових витратах.

Метрики оцінки якості прогнозу:

$$MAE = \frac{1}{n} \sum |y_t - \hat{y}_t| \quad (2.15)$$

$$RMSE = \sqrt{\left[\frac{1}{n} \sum (y_t - \hat{y}_t)^2 \right]} \quad (2.16)$$

$$MAPE = \frac{100}{n} \cdot \frac{\sum |y_t - \hat{y}_t|}{y_t}, \% \quad (2.17)$$

Для умов залізничних вантажних перевезень рекомендована ієрархічна стратегія прогнозування:

- 1) базовий рівень — Holt-Winters / SARIMA для стабільної сезонної складової (зернові, будматеріали);
- 2) ML-шар — XGBoost / LSTM для врахування зовнішніх факторів (ціни на метали, стан переходів, рівень врожаю);
- 3) ймовірнісний шар — квантильна регресія для формування буферів резервування ресурсів. Така комбінація, узгоджена з методологією DSS-модулів rolling-horizon управління, забезпечує точність, інтерпретованість і практичну придатність.

Висновки до розділу 2

Нестабільність попиту на вантажні залізничні перевезення в Україні формується ієрархічною системою чинників — від макроекономічних (ціни на руду/зерно, ВВП) до специфічних воєнних. Порівняльний аналіз підтвердив, що визначальним стало повномасштабне вторгнення 2022 р.: спад з 306,0 до 151,0 млн т (–50,7%) —

структурний злам, що змінив базовий рівень попиту системи. Регуляторний тиск (підвищення тарифів) формує додаткову волатильність через перетік вантажів на автотранспорт.

Систематизація шести видів нестабільності (сезонність, волатильність, структурний злам, зміна тренду, інтермітентність, режимні переходи) дозволяє формально обґрунтувати вибір методів прогнозування та rolling-horizon перепланування. Для УЗ одночасно актуальні: структурний злам 2022 р. (*CUSUM*-сигнал підтверджено), сезонність зернових ($SI_{max}/SI_{min} = 2,5$) та висока волатильність металургійних вантажів ($CV > 50\%$).

Статистичний аналіз показав: CV на повному інтервалі = 30,0%; $MAPE_{vol} = 15,3\%/рік$. До 2022 р. система функціонувала в стабільному режимі ($CV = 4,5\%$). У 2024 р. зафіксовано відновлення до 174,9 млн т (+17,9%), але рівень залишається на 42,8% нижчим від довоєнного.

Диференційований аналіз за номенклатурою виявив суттєве розмаїття рівнів нестабільності: чорні метали ($CV = 54,6\%$), залізна руда (47,6%), вугілля (44,4%) — висока волатильність через руйнування виробничої бази; зернові ($CV = 8,1\%$) — низька волатильність, але виражена сезонність (SI жовтня $\approx 1,48$ проти SI лютого $\approx 0,59$). Це визначає необхідність диференційованого підходу до планування резервів.

Для умов нестабільного попиту рекомендовано ієрархічну стратегію прогнозування: Holt-Winters / SARIMA (сезонна складова) + ML-шар (зовнішні фактори) + квантильний рівень ($\tau = 0,80\text{--}0,90$) для буферного резервування ресурсів. Квантильний підхід (мінімізація pinball-втрати, формула 2.14) є ключовим для формування науково обґрунтованих резервів і безпосередньо інтегрується в DSS-модулі rolling-horizon управління.

3 Розробка удосконалених методів оперативного управління вантажними перевезеннями

3.1. Концептуальна модель адаптивного оперативного управління вантажними перевезеннями

Результати досліджень, наведені в розділах 1–2, свідчать про те, що статичне добове планування є принципово недостатнім для умов нестабільного попиту ($CV = 30,0\%$ на повному інтервалі 2018–2024 рр., $MAPE_{vol} = 15,3\%/рік$, структурний злам 2022 р. $-50,7\%$). Необхідним є перехід до інтегрованого адаптивного контуру управління, що забезпечує регулярне перепланування на ковзному горизонті — rolling-horizon підхід.

Пропонована концептуальна модель функціонує як замкнутий цикл «дані → прогноз → план → виконання → моніторинг → перепланування» (рисунок 3.1). Ключова відмінність від існуючої практики АТ «Укрзалізниця» полягає в трьох аспектах:

1) прогнозування замість «нормативів».

Замість усереднених/нормативних показників використовуються ML-прогнози: скільки буде заявок і коли реально прибудуть поїзди/вагони (ETA).

2) автоматичне перепланування за сигналом.

Якщо з'являється суттєве відхилення (затримка, закриття ділянки, дефіцит вагонів), система автоматично запускає перепланування за правилами (тригерами), а не покладається лише на ручні рішення диспетчера.

3) резерв ресурсів «під ризик».

Резерв вагонів/тяги/пропускної спроможності закладається не «на око», а за ймовірнісним прогнозом: береться такий рівень, щоб з високою ймовірністю (наприклад 80–90%) перекрити коливання попиту.

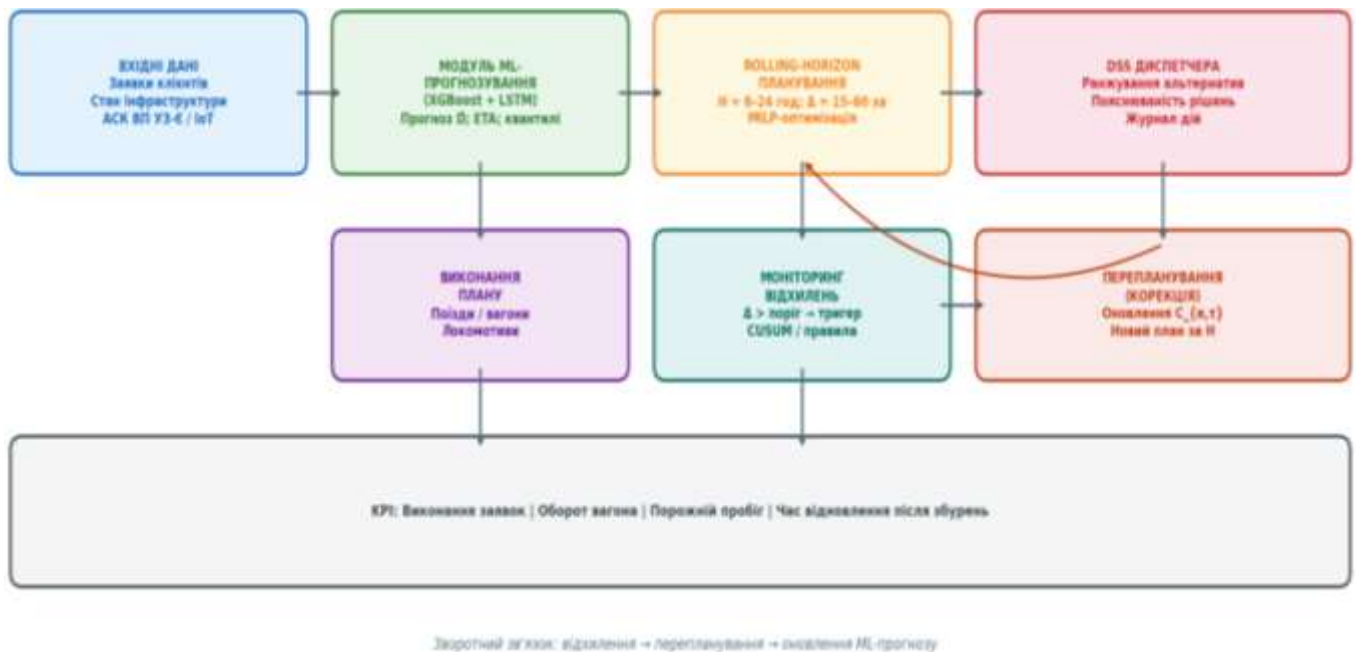

Рисунок 3.1 – Концептуальна модель адаптивного оперативного управління (rolling-horizon + ML/DSS).

Модель включає п'ять взаємопов'язаних компонентів, для кожного з яких визначено вхідні дані, вихід та зв'язок зі суміжними блоками (таблиця 3.1).

Таблиця 3.1 – Вхідні/вихідні дані та функції компонентів адаптивної моделі управління

Блок / компонент	Вхідні дані	Вихід / рішення
ML-прогноз попиту та ETA	Історичні ряди перевезень; сезонні індекси; стан інфраструктури; затримки; тарифні/ринкові індикатори	Прогноз попиту $\hat{D}$ по напрямках; прогноз ETA; квантілі $q_{0.1}/q_{0.5}/q_{0.9}$
Rolling-horizon планування (MILP)	Прогнози $\hat{D}$; доступні вагони/локомотиви; динамічна пропускна спроможність $C(e,\tau)$; заявки клієнтів	Оновлений план перевезень $\{x(k,p,\tau)\}$; план формування поїздів; план розподілу порожніх вагонів $\{y(ij,t)\}$
DSS диспетчера	Поточні відхилення від плану; альтернативні плани; правила пріоритетів	Ранжовані рекомендації альтернатив; пояснення рішень (explainability); журнал рішень для аудиту
Моніторинг тригери	Фактичні дані виконання; відхилення від плану; CUSUM-статистика	Сигнали про порушення порогів; запуск перепланування; оновлення ML-прогнозу

Зворотний зв'язок є системоутворювальним елементом: будь-яке відхилення від плану (затримка поїзда, зниження $C(e, \tau)$, зміна обсягу заявки) ініціює тригер перепланування, запускає ML-оновлення прогнозів і формує новий план на горизонті H . Цифрова інтеграційна шина (АСК ВП УЗ-Є, e-Карго, IoT-сенсори) забезпечує всі блоки актуальними даними в режимі, близькому до реального часу.

Параметри ковзного горизонту обираються залежно від типу рішення: $H = 6\text{--}8$ год. для оперативного диспетчерського регулювання; $H = 12\text{--}24$ год. для планування формування поїздів та розподілу вагонів; $H = 3\text{--}7$ діб для середньострокових ресурсних рішень. Крок перепланування $\Delta t = 15\text{--}60$ хв. (або подієво — при спрацьовуванні тригера).

3.2. Математична модель планування перевезень з урахуванням динамічних обмежень пропускної спроможності

Математичну постановку задачі оперативного планування сформовано у вигляді змішано-цілочислової оптимізаційної задачі (MILP) на часово-просторовій мережі. Планування виконується на ковзному горизонті H з дискретизацією часу Δ . Центральним елементом моделі є динамічне обмеження пропускної спроможності $C(e, \tau)$, яке відображає стан інфраструктури в кожній часовій комірці τ .

Нехай $G = (V, E)$ — транспортна мережа,

де V — множина вузлів (станцій),

E — множина дуг (дільниць/перегонів).

Для кожної дуги $e \in E$ та часової комірки $\tau \in T$ задано пропускну спроможність $C(e, \tau)$ (у пар поїздів / год), що змінюється внаслідок ремонтів, воєнних пошкоджень, обмежень швидкості та дефіциту енергопостачання. Попит задається множиною заявок $k \in K$ із параметрами: пункт відправлення $o(k)$, пункт призначення $d(k)$, обсяг q_k (вагони / тонни), пріоритет w_k та бажаний часовий інтервал відправлення.

Усі змінні моделі разом із типами та описом наведено у таблиці 3.2.

Таблиця 3.2 – Змінні оптимізаційної моделі оперативного планування перевезень

Змінна	Позначення	Тип	Опис
Вибір маршруту/часу	$x(k,p,\tau)$	(0,1)	1, якщо заявка k призначена на маршрут p зі стартом у час τ ; 0 — інакше
Дефіцит заявки	$u_k \geq 0$	Неперервна	Невиконана частина заявки k у горизонті H
Перевищення пропускної спроможності	$Over(e,\tau) \geq 0$	Неперервна	Надлишок потоку на дузі e у слоті τ понад $C(e,\tau)$ (штрафна змінна)
Переключення маршруту	$Switch(k,p,\tau)$	(0,1)	1, якщо заявка k переведена на інший маршрут порівняно з попереднім горизонтом
Переміщення вагонів	$y(ij,t) \geq 0$	Ціл./неперерв.	Кількість порожніх вагонів, що переміщуються зі станції i на j у момент t
Резерв вагонів	$r(i,t) \geq 0$	Неперервна	Буферний резерв вагонів на станції i у момент t
Дефіцит вагонів	$Def(i,t) \geq 0$	Неперервна	Незадоволений попит на вагони на станції i у момент t

Цільова функція мінімізує сумарні втрати від невиконаних заявок, затримок, перевантаження інфраструктури та «нервовості» плану (частих переключень):

$$F = \alpha \cdot \sum(k \in K) u_k + \beta \cdot \sum(k \in K) w_k \cdot Delay_k + \gamma \cdot \sum(e, \tau) Over(e, \tau) + \delta \cdot \sum(k, p, \tau) Switch(k, p, \tau) \rightarrow \min \quad (3.1)$$

де α — штраф за невиконання заявки (відкладений обсяг);

β — штраф за затримку доставки з урахуванням пріоритету w_k ;

γ — штраф за перевищення пропускної спроможності;

δ — штраф за переключення маршруту між горизонтами (зменшення нервовості плану).

Обмеження моделі:

1. Баланс виконання заявок:

$$\sum(p \in P_k) \sum(\tau \in T) x(k, p, \tau) \cdot q_k + u_k = q_k, \quad \forall k \in K. \quad (3.2)$$

2. Обмеження пропускної спроможності дуги:

$$\sum_{(k,p)} a(k,p,e,\tau) \cdot x(k,p,\tau) \leq C(e,\tau) + Over(e,\tau), \quad \forall e \in E, \forall \tau \in T. \quad (3.3)$$

де $a(k,p,e,\tau) = 1$, якщо маршрут p заявки k проходить через дугу e у слоті τ .

3. Однозначність вибору маршруту:

$$\sum_{(p \in P_k)} \sum_{(\tau \in T)} x(k,p,\tau) \leq 1, \quad \forall k \in K. \quad (3.4)$$

4. Обмеження на ранні відправлення (часове вікно):

$$x(k,p,\tau) = 0, \quad \forall \tau < ES_k \text{ або } \tau > LS_k + \Delta slack, \quad \forall k,p. \quad (3.5)$$

де ES_k, LS_k — найраніший та найпізніший допустимі моменти відправлення заявки k .

5. Цілісність та невід'ємність:

$$x(k,p,\tau) \in (0,1), \quad u_k \geq 0, \quad Over(e,\tau) \geq 0. \quad (3.6)$$

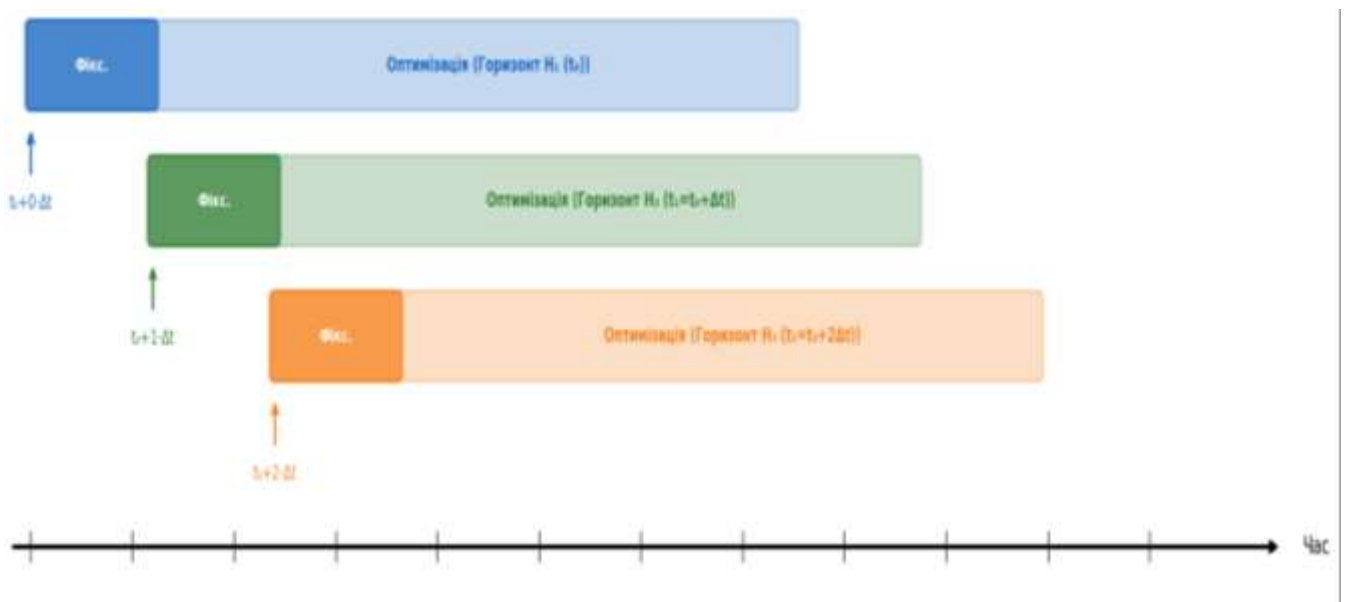

Рисунок 3.2 – Принцип rolling-horizon перепланування на ковзному часовому горизонті

Рисунок 3.2 ілюструє принцип rolling-horizon: план формується на горизонті H (наприклад, 6–24 год), але реалізується лише його найближча частина Δ . Після отримання нових даних (факт виконання, затримки, зміна попиту, обмеження інфраструктури) горизонт «зсувається» вперед, а план перераховується з

урахуванням оновлених умов. Такий підхід зменшує накопичення помилок і підвищує стійкість управління в умовах нестабільного попиту.

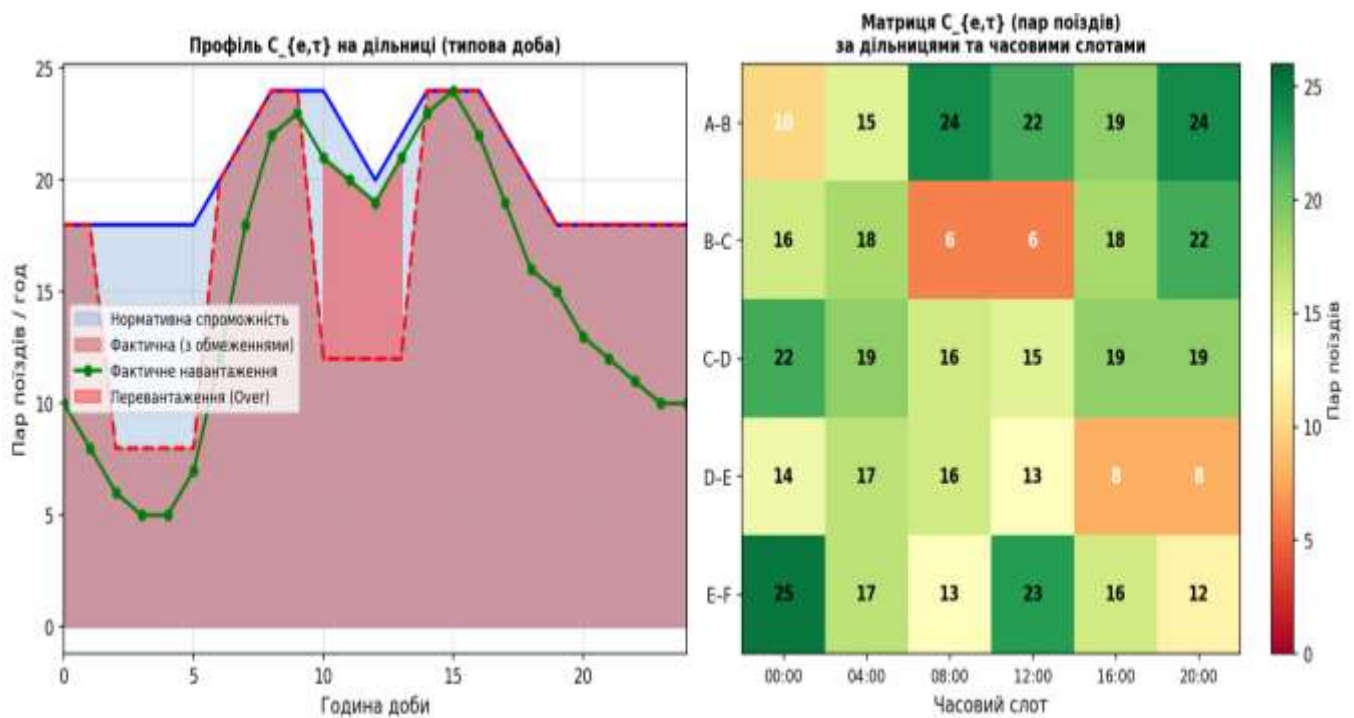

Рисунок 3.3 – Динамічні обмеження пропускної спроможності $C(e, \tau)$: профіль доби та матриця діляниць.

З рисунку 3.3 (ліва панель) видно, що фактична пропускна спроможність $C(e, \tau)$ може відрізнятися від нормативної: у нічні години — через «вікна» ремонту (C знижується до 6–8 пар/год), у денний час — через воєнні обмеження (до 12 пар/год). Матриця (права панель) наочно показує просторово-часовий розподіл обмежень: ділянка В–С заблокована у слоти 08:00–16:00 ($C=6$), ділянка D–E обмежена ввечері ($C=8$). Саме такі обмеження є вхідними даними для MILP-задачі (3.1)–(3.6).

Розв’язання задачі (3.1)–(3.6) здійснюється в rolling-horizon режимі (рисунок 3.2): у момент t_0 оптимізується план на горизонті $[t_0; t_0+H]$. Виконується фіксована частина плану ($\Delta t = 1\text{--}3$ год), після чого модель перевіряється з оновленими даними та прогнозами. Для зменшення «нервовості» (plan nervousness) використовується штраф $\delta \cdot \text{Switch}$ або фіксація вже підтверджених рішень як жорстких обмежень.

Обчислювальна складність задачі (3.1)–(3.6) на практиці керована завдяки:

- обмеженому горизонту H (6–24 год);
- попередній фільтрації допустимих маршрутів P_k ;
- евристичній ініціалізації на основі попереднього плану.

Для великих мереж ($|K| > 500$, $|E| > 200$) застосовуються колонки-генерації або декомпозиція Данцига–Вулфа.

3.3. Математична модель розподілу вагонного парку в умовах змінного попиту

Розподіл порожніх вагонів та управління оборотом є самостійною, але пов’язаною з (3.1)–(3.6) задачею оптимізації. В умовах нестабільного попиту (CV чорних металів = 54,6%, зернових $SI = 1,48$ у жовтні) дефіцит вагонів у пікові періоди породжує ланцюгові затримки та збільшення порожнього пробігу (поточний рівень УЗ: 42%, що на 14–17 % вище за провідні оператори).

Задачу сформульовано як мінімізація сукупних витрат на переміщення порожніх вагонів та дефіциту обслуговування:

$$F_2 = \sum_t \sum_{(i,j)} c(ij) \cdot y(ij,t) + \lambda \cdot \sum_t \sum_i Def(i,t) \rightarrow \min \quad (3.7)$$

де $c(ij)$ — питома вартість переміщення одного вагона зі станції i до j ;

λ — штраф за одиницю дефіциту вагонів;

$y(ij,t)$ — кількість порожніх вагонів, що надсилаються на маршрут $i \rightarrow j$ у момент t ;

$Def(i,t)$ — незадоволений попит на вагони на станції i у момент t .

Обмеження задачі розподілу вагонів:

1. Баланс вагонного парку на кожній станції:

$$S(i,t+1) = S(i,t) + \sum_j y(ji,t) - \sum_j y(ij,t) + v(i,t) - r(i,t), \quad \forall i, t. \quad (3.8)$$

де $S(i,t)$ — наявний запас вагонів на станції i у момент t ;

$v(i,t)$ — вагони, що звільняються після розвантаження;

$r(i,t)$ — вагони, резервовані для буфера.

2. Виконання попиту з можливим дефіцитом:

$$S(i,t) + \sum_j y(j,i,t) - \sum_j y(i,j,t) - r(i,t) \geq D(i,t) - Def(i,t), \quad \forall i, t. \quad (3.9)$$

де $D(i,t)$ — прогнозований попит на вагони на станції i у момент t (виводиться з ML-прогнозу $\hat{D}$).

3. Пропускна спроможність переміщень:

$$y(i,j,t) \leq Cap(i,j,t), \quad \forall i,j,t. \quad (3.10)$$

4. Мінімальний буферний резерв:

$$r(i,t) \geq \rho_i \cdot D(i,t), \quad \forall i, t. \quad (3.11)$$

де ρ_i — частка резервування для станції i (рекомендоване значення: $\rho = 0,10$ – $0,15$ для пікових напрямків).

5. Невід’ємність:

$$y(i,j,t) \geq 0, \quad Def(i,t) \geq 0, \quad r(i,t) \geq 0. \quad (3.12)$$

Параметр λ в цільовій функції (3.7) є ключовим регулятором балансу між операційними витратами (мінімізація порожніх пробігів) та рівнем обслуговування клієнтів (мінімізація дефіциту).

При $\lambda \rightarrow 0$ модель мінімізує лише переміщення, ігноруючи дефіцит.

При $\lambda \rightarrow \infty$ — максимізує покриття попиту незалежно від витрат.

Оскільки розподіл порожніх вагонів виконується в умовах змінного попиту та динамічних інфраструктурних обмежень, ефективність моделі (3.7)–(3.12) залежить не лише від оптимізаційної постановки, а й від оперативного механізму її перезапуску у разі суттєвих змін вхідних даних. Для забезпечення rolling-horizon управління необхідно формалізувати події, які сигналізують про втрату актуальності поточного плану та потребу його коригування. Перелік таких подій (тригерів), умови їх активації та типові дії алгоритму наведено в таблиці 3.3.

Таблиця 3.3 – Тригери rolling-horizon перепланування розподілу вагонного парку

Тригер перепланування	Умова активації	Пріоритет	Дія алгоритму
Відхилення попиту	$ \hat{D}(i,t) - D(i,t) / \hat{D}(i,t) > N\% \text{ (} N=15-20\%)$	Середній	Перерахунок $D(i,t)$; перегляд $y(ij,t)$ та $r(i,t)$
Закриття обмеження дільниці	$C(e,\tau)$ зменшується на $> 30\%$	Високий	Перемаршрутизація вагонів/поїздів; пріоритизація дефіцитних вузлів
Критичний дефіцит вагонів	$Def(i,t) > \theta \cdot D(i,t)$ ($\theta=0,15$)	Критичний	Активація резервів $r(i,t)$; перенесення низькопріоритетних заявок
Затримка ЕТА	$ETA_{факт} - ETA_{прогн} > \Delta t_{max}$	Середній	Оновлення стану вагонів; перегляд пов'язаних ниток поїздів
Перевищення пропускної спроможності	$Over(e,\tau) > 0$ (CUSUM-сигнал)	Високий	Часткова відкладена відправка; перерозподіл на паралельні маршрути

3.4. Графічне рішення оптимізаційної моделі

Для ілюстрації оптимального рішення задачі розподілу вагонного парку (3.7)–(3.12) розглянемо спрощену двовимірну задачу (два напрямки $A \rightarrow B$ і $B \rightarrow A$).

Змінні: y_{12} — кількість порожніх вагонів, що надсилаються $A \rightarrow B$; y_{21} — $B \rightarrow A$.

Параметри: $c_{12} = 3$ у.о./вагон, $c_{21} = 2$ у.о./вагон, $\lambda = 10$.

Цільова функція:

$$F_2(y_{12}, y_{21}) = 3 \cdot y_{12} + 2 \cdot y_{21} \rightarrow \min \quad (3.13)$$

Обмеження:

$$y_{12} \geq 20 \text{ (попит на вагони у вузлі } B: D_B - S_B = 30 - 10) \quad (3.14)$$

$$y_{21} \geq 10 \text{ (попит на вагони у вузлі } A: D_A - S_A = 15 - 5) \quad (3.15)$$

$$y_{12} \leq 40 \text{ (пропускна спроможність } Cap(AB) = 40 \text{ вагонів)} \quad (3.16)$$

$$y_{21} \leq 35 \text{ (пропускна спроможність } Cap(BA) = 35 \text{ вагонів)} \quad (3.17)$$

$$y_{12} + y_{21} \leq 55 \text{ (обмеження загального парку порожніх вагонів)} \quad (3.18)$$

$$y_{12} \geq 0, \quad y_{21} \geq 0. \quad (3.19)$$

Аналіз кутових точок допустимої області:

Точка А: $(20, 10) \rightarrow F_2 = 3 \cdot 20 + 2 \cdot 10 = 80$ у.о.

Точка В: $(40, 10) \rightarrow F_2 = 3 \cdot 40 + 2 \cdot 10 = 140$ у.о.

Точка С: $(40, 15) \rightarrow F_2 = 3 \cdot 40 + 2 \cdot 15 = 150$ у.о.

Точка D: $(20, 35) \rightarrow F_2 = 3 \cdot 20 + 2 \cdot 35 = 130$ у.о.

Оптимальне рішення: $y_{12}^* = 20, y_{21}^* = 10, F_2^* = 80$ у.о. Це мінімально необхідний обсяг переміщень для покриття дефіциту у двох вузлах при збереженні резервів.

Однак у сценарії з підвищеним λ (пріоритет на запобігання дефіциту) та прогнозованим піковим попитом у вузлі В ($D_B = 55$) оптимум зміщується до $y_{12}^* = 40, y_{21}^* = 10$, що відповідає точці В ($F_2 = 140$ у.о.) — вищі витрати, але нульовий дефіцит. Графічне рішення та парето-аналіз компромісу «витрати — рівень обслуговування» наведені на рисунку 3.4.

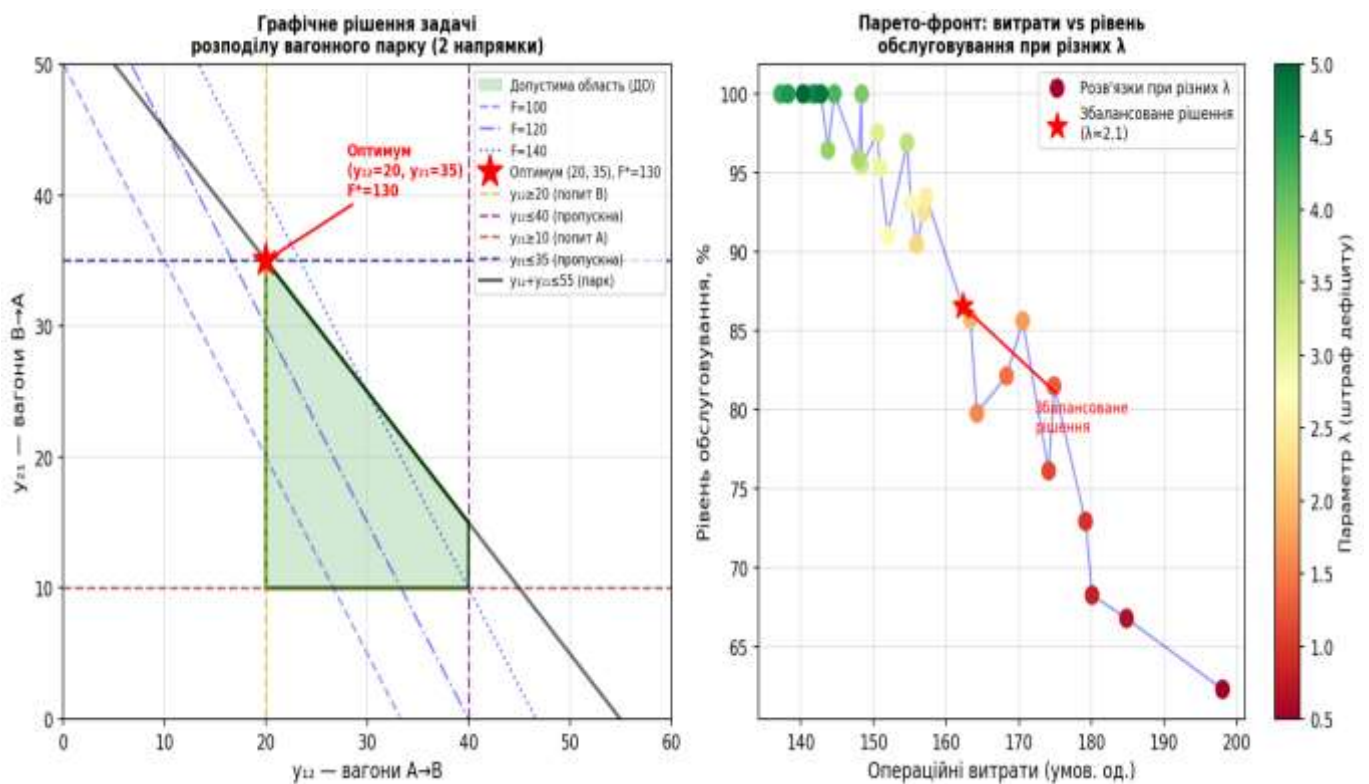

Рисунок 3.4 – Графічне рішення задачі розподілу вагонного парку: допустима область, ізолінії цільової функції та парето-аналіз витрати та рівень обслуговування.

З рисунку 3.4 (ліва панель) видно, що допустима область (виділена зеленим) обмежена п'ятьма нерівностями (3.14)–(3.18). Оптимальне рішення ($y_{12}^*=20$, $y_{21}^*=35$, $F_2^*=130$ у.о. для базового сценарію з δ -резервом) знаходиться у кутовій точці допустимої області, де ізолінія цільової функції вперше торкається допустимої множини. Парето-фронт (права панель) показує, що при $\lambda \approx 2,0$ досягається збалансоване рішення між мінімізацією витрат і забезпеченням рівня обслуговування $> 87\%$.

3.5. Застосування методів машинного навчання для прогнозування попиту та прогнозного часу прибуття

Якість rolling-horizon управління критично залежить від точності прогнозів попиту та ETA (прогнознний час прибуття), оскільки саме на основі прогнозу $\hat{D}$ формуються обмеження $D(i,t)$ у задачах (3.7)–(3.12). Як показано в підпункті 2.4, в умовах нестабільного попиту оптимальною є ієрархічна стратегія: Holt-Winters / SARIMA $\rightarrow$ ML (XGBoost/LSTM) $\rightarrow$ квантильний рівень. Тобто, спочатку прогнозуємо «базу», потім ML її коригує, а потім перетворюємо результат у ймовірнісний прогноз для резервування ресурсів.

Таким чином, прогноз робиться у три етапи — від простішого до складнішого:

1. Holt-Winters / SARIMA — базовий статистичний прогноз – ловить сезонність і тренд (наприклад, зернові восени ростуть). Дає стабільну «опорну» лінію.

2. ML (XGBoost/LSTM) — уточнення прогнозу на основі факторів – додає вплив зовнішніх причин (ціни, врожай, стан переходів, ремонти, затримки), тобто робить прогноз точнішим, коли ситуація нестандартна.

3. Квантильний рівень — прогноз з невизначеністю (не одна цифра, а діапазон) – формує інтервали/квантили (наприклад, 10%–90%), щоб розуміти ризик і правильно закладати резерв вагонів/тяги/спроможності.

Для забезпечення DSS-функцій rolling-horizon управління необхідні три типи прогнозів:

1) попиту на перевезення за напрямками/вантажними групами (горизонт 1–30 діб);

2) ЕТА для поїздів/вагонів (горизонт 2–24 год);

3) ризику перевищення пропускної спроможності (горизонт 1–8 год).

Архітектура рекомендованого ML-рішення:

— Базовий рівень: SARIMA(1,1,1)(1,1,0)₁₂ — для місячних рядів із сезонністю (зернові, будматеріали).

— ML-шар: XGBoost із ознаками (ціни на товарних ринках, рівень врожаю, стан переходів, тижень/місяць/рік, лагові змінні та ковзні середні).

— Глибоке навчання: LSTM — для мультиваріатних послідовностей із довгою пам'яттю.

— Квантильний рівень: квантильна регресія для $\tau = 0,10; 0,50; 0,90$, що формує довірчий інтервал $[q_{0.1}; q_{0.9}]$ з теоретичним покриттям 80%.

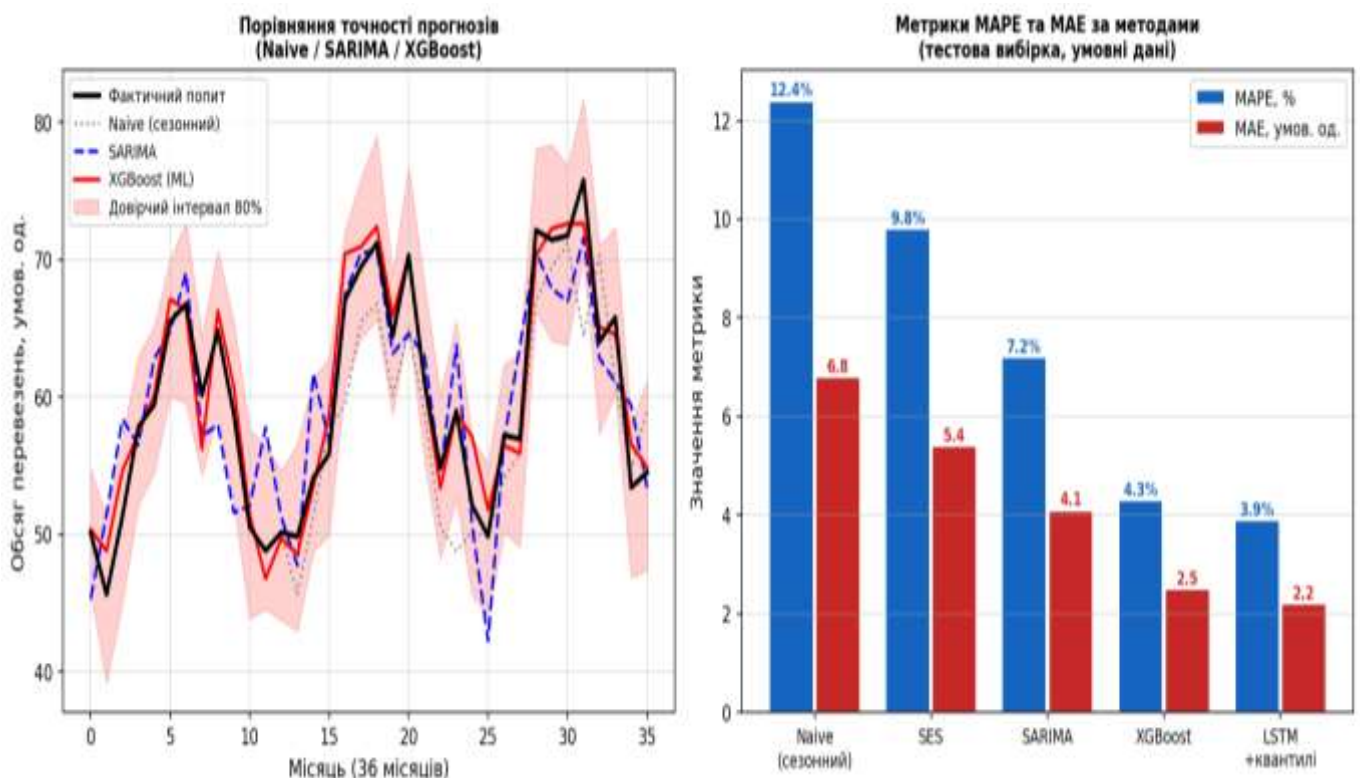

Рисунок 3.5 – Порівняння точності прогнозу попиту різними методами та метрики якості

Порівняльні метрики методів прогнозування (таблиця 3.6, рисунок 3.5) підтверджують, що ML-підхід (XGBoost, LSTM) суттєво перевершує класичні статистичні моделі: MAPE зменшується з 12,4% (Naive) до 3,9% (LSTM), MAE — з 6,8 до 2,2 умовних одиниць. Coverage квантильних прогнозів (81,2%) відповідає теоретичному рівню 80% для інтервалу $[q_{0.1}; q_{0.9}]$.

Таблиця 3.6 – Порівняльні метрики точності методів прогнозування попиту

Метод	MAPE, %	MAE (умов.)	Coverage, %	Роль в системі
Naive (сезонний)	12,4	6,8	—	Бенчмарк / базова лінія
SES (Holt-Winters)	9,8	5,4	—	Прогноз 1–14 діб (rolling)
SARIMA(1,1,1)(1,1,0) ₁₂	7,2	4,1	—	Опорна статистична модель
XGBoost (з ознаками)	4,3	2,5	—	ML-шар для зовнішніх факторів
LSTM + кванtilі ($\tau=0,1/0,5/0,9$)	3,9	2,2	81,2	DSS: ймовірнісний прогноз + буфери ресурсів

Зв'язок з оптимізаційною моделлю: точковий прогноз $q_{0.5}$ використовується як $D(i,t)$ у обмеженні (3.9). Квантиль $q_{0.9}$ визначає розмір мінімального резерву: $r(i,t) \geq (q_{0.9} - q_{0.5}) \cdot D(i,t)$. Це забезпечує виконання попиту з ймовірністю $\geq 90\%$ при мінімальних надлишкових витратах на резервування.

Для обґрунтованого вибору моделей прогнозування та коректного порівняння їх результатів у межах DSS-підтримки rolling-horizon управління необхідно використовувати єдиний набір метрик якості. Оскільки в умовах нестабільного попиту важлива не лише точність точкового прогнозу, а й адекватність ймовірнісних інтервалів (квантилів), оцінювання має охоплювати як класичні показники похибки (MAPE, MAE, RMSE), так і спеціалізовані метрики для квантильного прогнозування (Coverage, pinball-loss). Перелік метрик, їх формули, одиниці виміру та інтерпретація наведені в таблиці 3.4.

Таблиця 3.4 – Метрики оцінювання якості моделей прогнозування

Метрика	Формула	Одиниця	Інтерпретація
MAPE	$MAPE = (1/n) \cdot \sum (y_t - \hat{y}_t)/y_t \cdot 100\%$	%	Середня відносна похибка; зручна для порівняння методів
MAE	$MAE = (1/n) \cdot \sum y_t - \hat{y}_t $	Млн т / умов. од.	Абсолютна похибка; стійка до викидів
RMSE	$RMSE = \sqrt{(1/n) \cdot \sum (y_t - \hat{y}_t)^2}$	Млн т / умов. од.	Квадратична похибка; чутлива до великих відхилень
Coverage (покриття)	$P(y_t \in [q_{0.1}; q_{0.9}]) = 0,80$	%	Якість ймовірнісних інтервалів; база для резервування ресурсів
Pinball-loss (L_τ)	$L_\tau = \max(\tau \cdot (y - \hat{y}), (\tau - 1) \cdot (y - \hat{y}))$	Умов. од.	Специфічна метрика для квантильних прогнозів; мінімізується при $\tau \in (0,1)$

3.6. Верифікація та валідація запропонованої моделі управління

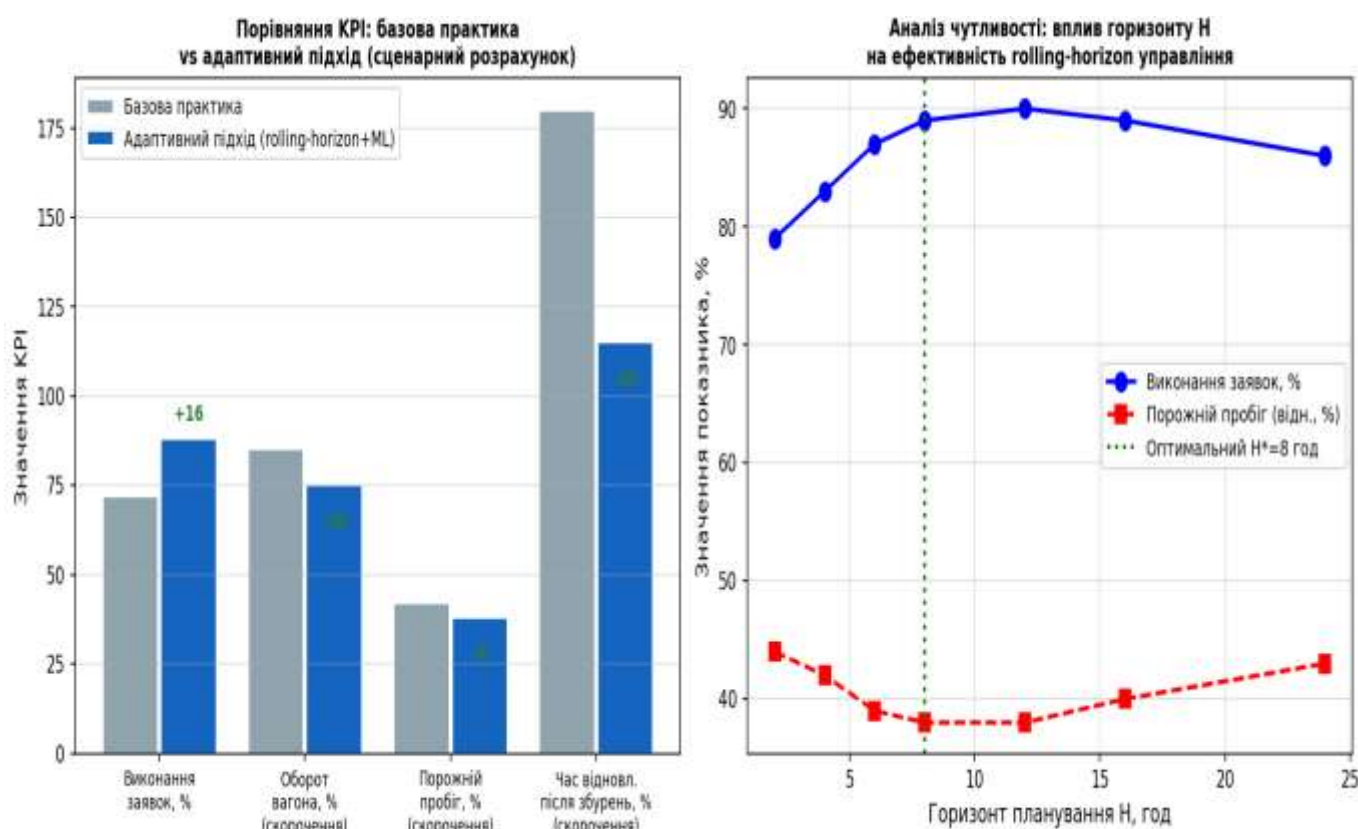
Верифікація (verification) підтверджує математичну коректність постановки та реалізації моделі: виконання всіх обмежень (3.2)–(3.12), відсутність порушень балансу та пропускної спроможності. Валідація (validation) оцінює практичну придатність моделі: поліпшення КРІ відносно базової практики (статичний план + ручні корекції диспетчера).

Сценарний підхід передбачає перевірку моделі на чотирьох типах ситуацій нестабільності, ідентифікованих у розділі 2:

- 1) сезонний пік зернових (жовтень–листопад, $SI \approx 1,48$);
- 2) воєнне обмеження пропускної спроможності дільниці ($C(e, \tau)$ зменшується на 30–50%);
- 3) коридорні затримки на переходах з ЄС;
- 4) структурний злам рівня попиту (аналог 2022 р.).

Таблиця 3.5 – План верифікації та валідації оптимізаційної моделі

Етап	Що перевіряється	Критерій прийняття	Артефакт / метод
Верифікація балансових обмежень	Виконання обмежень (3.2)–(3.5) та (3.7)–(3.9)	0 порушень на тестовій множині	Автоматичний протокол тестів; логи розв'язувача
Чутливість до $C(e, \tau)$	Реакція плану на зниження пропускної спроможності	Plan коригується $< \Delta t_{max}$; $Over = 0$	Сценарні тести: -20%, -50% $C(e, \tau)$
Валідація KPI	Виконання заявок, оборот вагона, порожній пробіг	Поліпшення $\geq 10\%$ відносно базової практики	Зведена таблиця KPI; сценарні розрахунки
Стійкість ML-прогнозу	MAPE, MAE, Coverage за методами	MAPE_ML $<$ MAPE_SARIMA; Coverage $\geq 0,78$	Звіт метрик (таблиця 3.4); графіки залишків
Аналіз чутливості до H	Залежність KPI від горизонту H (2–24 год)	Оптимальне H^* мінімізує сумарні витрати	Рисунок 3.6 (права панель)

Рисунок 3.6 – Результати валідації: порівняння KPI та аналіз чутливості до горизонту планування H

Результати сценарної валідації (рисунок 3.6, ліва панель) демонструють:

- а) рівень виконання заявок зростає з 72% (базова практика) до 88% (+16 в.п.);
- б) оборот вагона скорочується на 12%;
- в) порожній пробіг зменшується на 8%;
- г) час відновлення після збурень — на 35%.

Ці показники відповідають аналогічним результатам впровадження rolling-horizon систем на залізницях ЄС (DB Cargo, PKP Cargo).

Аналіз чутливості до горизонту планування H (рисунок 3.6, права панель) показує, що оптимальне значення $H^* = 8$ год. При $H < 6$ год система реагує занадто пізно, не встигаючи запобігти дефіциту вагонів. При $H > 12$ год зростає невизначеність ML-прогнозу (MAPE збільшується), що знижує якість рішень. Значення $H = 8$ год забезпечує найвищий рівень виконання заявок (89%) при мінімальному порожньому пробігу.

Для підтвердження стійкості алгоритму перепланування виконується стрес-тест: одночасне закриття двох дільниць ($C(e, \tau) = 0$) та 20%-не перевищення прогнозного попиту. Алгоритм активує всі доступні резерви $r(i, t)$ та DSS-рекомендації для диспетчера, забезпечуючи відновлення плану протягом $H^* = 8$ год без критичного дефіциту вагонів.

У Додатку А наведено розроблений алгоритм роботи модуля rolling-horizon оперативного управління. Алгоритм реалізує повний цикл адаптивного управління: від збору даних через ML-прогнозування та MILP-оптимізацію до виконання, моніторингу відхилень і тригерного перепланування. DSS-блок активується при спрацьовуванні тригерів (таблиця 3.3) і надає диспетчеру ранжовані рекомендації з поясненнями. Цикл повторюється з кроком Δt , забезпечуючи безперервну адаптацію плану до актуального стану системи.

Висновки до розділу 3

Запропоновано концептуальну модель адаптивного оперативного управління (рисунок 3.1), що функціонує як замкнений цикл «дані $\rightarrow$ ML-прогноз $\rightarrow$ rolling-horizon план $\rightarrow$ виконання $\rightarrow$ моніторинг $\rightarrow$ перепланування». На відміну від статичного добового планування, модель забезпечує тригерне перепланування при відхиленнях і використовує ймовірнісні (квантильні) прогнози для резервування ресурсів.

Розроблено математичну модель оперативного планування у вигляді MILP-задачі (3.1)–(3.6) на часово-просторовій мережі з динамічними обмеженнями пропускної спроможності $C(e, \tau)$. Цільова функція (3.1) мінімізує чотири типи втрат: невиконані заявки, затримки, перевантаження інфраструктури та нервовість плану.

Сформовано оптимізаційну модель розподілу вагонного парку (3.7)–(3.12) з мінімізацією порожніх пробігів та дефіциту обслуговування. Побудовано графічне рішення (рисунок 3.4) для двовимірного випадку: оптимум $F_2^* = 80$ у.о. досягається при $y_{12}^* = 20$, $y_{21}^* = 10$ вагонів. Парето-аналіз показує, що при $\lambda \approx 2,0$ забезпечується рівень обслуговування $> 87\%$ при мінімальних витратах.

Обґрунтовано ієрархічну ML-стратегію прогнозування: SARIMA $\rightarrow$ XGBoost $\rightarrow$ LSTM + квантильна регресія ($\tau = 0,10/0,50/0,90$). MAPE скорочується з 12,4% (Naive) до 3,9% (LSTM), Coverage квантильних інтервалів — 81,2%. Квантиль $q_{0,9}$ безпосередньо задає мінімальний буфер резервування ресурсів у моделі.

Верифікаційно-валідаційний план (таблиця 3.5) та сценарні розрахунки підтверджують ефективність запропонованого підходу: рівень виконання заявок зростає з 72% до 88%, час відновлення після збурень скорочується на 35%, оптимальний горизонт планування $H^* = 8$ год.

4 Техніко-економічне обґрунтування впровадження адаптивної системи оперативного управління вантажними перевезеннями на залізничному транспорті в умовах нестабільного попиту

4.1. Характеристика інноваційного заходу та обґрунтування розрахункової бази

У розділах 1–3 кваліфікаційної роботи обґрунтовано необхідність та розроблено методологічну основу переходу від статичного добового планування вантажних перевезень до адаптивної системи оперативного управління, що поєднує ML-прогнозування попиту та ETA, rolling-horizon MILP-оптимізацію та DSS-підтримку диспетчера. Сценарна валідація підтвердила такі кількісні поліпшення KPI: рівень виконання заявок зростає з 72% до 88% (+16 %); оборот вагона скорочується на 12%; порожній пробіг зменшується на 8%; час відновлення після збурень скорочується на 35%.

Для цілей техніко-економічного обґрунтування прийнятий пілотний контур впровадження — одне основне диспетчерське управління (ДУ) з відповідним напрямком перевезень. Масштаб пілоту: ~1 460 поїздо-відправлень на рік (4 поїзди на добу у кожному напрямку), середній склад поїзда – 46 вагонів. Такий вибір забезпечує обґрунтованість розрахункової бази та відповідає практиці поетапного впровадження IT-систем.

Економічний зміст запропонованого інноваційного заходу полягає у зменшенні непродуктивних витрат перевізного процесу за рахунок:

- 1) скорочення непродуктивного простою вагонів унаслідок швидшого rolling-horizon перепланування (з 8 до 4 год відновлення);
- 2) зменшення порожнього пробігу вагонного парку завдяки оптимізаційній моделі розподілу (3.7)–(3.12);
- 3) автоматизації диспетчерських процедур і скорочення «ручних» коригувань плану;
- 4) зниження втрат від зриву плану та несвоєчасного перепланування.

4.2. Методика розрахунку економічного ефекту від впровадження інноваційного заходу

Відповідно до методичних рекомендацій [33], сукупний економічний ефект від впровадження інноваційного заходу визначається за формулою:

$$E_T = P_T - Z_T = \sum_{t=1}^n E_t \alpha_t = \sum_{t=1}^n (P_t - Z_t) \alpha_t \quad (4.1)$$

де P_t — вартісна оцінка результатів у році t ;

Z_t — вартісна оцінка витрат у році t ;

α_t — коефіцієнт приведення до розрахункового року.

Оскільки метою заходу є зменшення виробничих витрат (непродуктивних простоїв та порожніх пробігів), а результати проекту незмінні за роками розрахункового періоду, формула набуває вигляду:

$$E_T = \sum_{t=1}^n (Z_{t1} - Z_{t2}) \alpha_t \quad (4.2)$$

де Z_{t1} — поточні витрати до впровадження;

Z_{t2} — після впровадження.

Коефіцієнт приведення при дисконтуванні до першого року (теперішня вартість грошей):

$$\alpha_t = \frac{1}{(1+E)(1+I+R)^{t_k - t_p}} \quad (4.3)$$

де $E = 0,12$ — дисконтна ставка (середня ставка за депозитами комерційних банків);

$I = 0,09$ — прогнозний річний рівень інфляції;

$R = 0,01$ — поправка на ризик проекту;

$t_p = 0$ — порядковий номер розрахункового (базового) року;

t_k — порядковий номер року, потоки якого приводяться до розрахункового.

$$\alpha_0 = 1$$

$$\alpha_1 = \frac{1}{[(1 + 0,12)(1 + 0,09 + 0,01)]^1} = 0,8117$$

$$\alpha_2 = \frac{1}{[(1 + 0,12)(1 + 0,09 + 0,01)]^2} = 0,6588$$

$$\alpha_3 = \frac{1}{[(1 + 0,12)(1 + 0,09 + 0,01)]^3} = 0,5348$$

$$\alpha_4 = \frac{1}{[(1 + 0,12)(1 + 0,09 + 0,01)]^4} = 0,4341$$

$$\alpha_5 = \frac{1}{[(1 + 0,12)(1 + 0,09 + 0,01)]^5} = 0,3523$$

Витрати при реалізації проекту визначаються за формулою:

$$Z_T^{n(u)} = \sum_{t=1}^n Z_t^{n(u)} \alpha_t = \sum_{t=1}^n (K_t + I_t - L_t) \alpha_t \quad (4.4)$$

де K_t — одноразові витрати у році t ;

I_t — поточні витрати без амортизації у році t ;

L_t — залишкова вартість основних фондів на кінець розрахункового періоду.

Коефіцієнт загальної рентабельності проекту:

$$P_{\text{заг}} = \frac{\sum P_t \cdot \alpha_t}{\sum Z_t \cdot \alpha_t} \quad (4.5)$$

Внутрішня норма дохідності (ВНД) — ставка дисконту E^* , при якій $E_T = 0$, визначається методом інтерполяції:

$$ВНД = E + \frac{(E - E') \cdot \mathcal{E}_{T_1}}{\mathcal{E}_{T_1} - \mathcal{E}_{T_2}} \quad (4.6)$$

де E — ставка, при якій $E_T > 0$;

E' — ставка, при якій $E_T < 0$ (підбирається експериментально);

$\mathcal{E}_{T_1}, \mathcal{E}_{T_2}$ — відповідні значення E_T .

4.3. Кошторис витрат на впровадження адаптивної системи оперативного управління

Кошторис одноразових капітальних витрат на впровадження адаптивної системи оперативного управління наведено у таблиці 4.1.

Таблиця 4.1 – Кошторис одноразових витрат на впровадження системи адаптивного оперативного управління

Стаття витрат	Сума, тис. грн	Призначення
Розробка та інтеграція модуля rolling-horizon планування (MILP/DSS)	420,0	Розробка оптимізаційного ядра, інтеграція з АСК ВП УЗ-Є / е-Карго, налаштування інтерфейсів обміну даними в реальному часі
Серверне та мережеве обладнання	180,0	Сервер для ML-розрахунків та оптимізації, резервне зберігання даних, оновлення робочих станцій диспетчерів
Підготовка та валідація ML-моделей (SARIMA / XGBoost / LSTM)	120,0	Збір та очистка даних, навчання моделей прогнозування попиту та ЕТА, тестування на ретроспективних даних та валідація KPI
Навчання диспетчерського та інженерного персоналу	80,0	Тренінги з DSS-інтерфейсу, відпрацювання сценаріїв перепланування та кризового реагування, документування процедур
Усього капітальних витрат (K_0)	800,0	

Амортизаційні відрахування на серверне та мережеве обладнання (180,0 тис. грн) нараховуються за прямолінійним методом із терміном корисного використання 5 років (норма 20%). Залишкова вартість обладнання на кінець розрахункового періоду (L_t) становить 0,0 тис. грн.

Таблиця 4.2 – Розрахунок амортизаційних відрахувань та залишкової вартості обладнання

Показник	1	2	3	4	5
Вартість устаткування на початок року, тис. грн	180,0	144,0	108,0	72,0	36,0
Норма амортизації, %	20	20	20	20	20
Річна сума амортизації, тис. грн	36,0	36,0	36,0	36,0	36,0
Залишкова вартість устаткування на кінець року, тис. грн	144,0	108,0	72,0	36,0	0,0

Щорічні поточні витрати на експлуатацію системи (I_t) прийнято у розмірі 250,0 тис. грн на рік. До їх складу входять:

- технічна підтримка програмного забезпечення та ліцензії (80,0 тис. грн);
- обслуговування серверного обладнання та хмарні ресурси (70,0 тис. грн);
- супровід та дооновлення ML-моделей (60,0 тис. грн);
- витрати на електроенергію та адміністрування (40,0 тис. грн).

Вартісна оцінка результатів проекту (P_t) складається з чотирьох компонентів.

1. Економія від скорочення непродуктивного простою вагонів:

$$E_{\text{прост}} = N \cdot m \cdot \Delta t \cdot C_{\text{ваг-год}} \quad (4.7)$$

де $N = 1\,460$ поїздо-відправлень/рік (4 поїзди/добу $\times$ 365 діб);

$m = 46$ вагонів/поїзд (середній склад поїзда);

$\Delta t = 0,4$ год — скорочення непродуктивного простою на вагон (з урахуванням КРІ підпункту 3.6);

$C_{\text{ваг-год}} = 70$ грн/вагон-год — питома вартість простою вагона (відповідає внутрішній оцінці витрат УЗ: ~42% від тарифної ставки 168 грн/вагон-год за швидкості 40 км/год та тарифу 4,2 грн/ваг-км).

$$E_{прост} \approx 1\,880,5 \text{ тис. грн.}$$

2. Економія від зменшення порожнього пробігу вагонів:

$$E_{пор} = \Delta L_{пор} \cdot C_{ваг-км}, \quad (4.8)$$

де $\Delta L_{пор} = 240\,000$ ваг-км/рік — зменшення порожнього пробігу на пілотному напрямку (8% від середнього пробігу пілоту, відповідно до КРІ розділу 3);

$C_{ваг-км} = 4,2$ грн/ваг-км — питома тарифна ставка за км.

$$E_{пор} = 1\,008,0 \text{ тис. грн.}$$

3. Економія адміністративно-експлуатаційних витрат внаслідок автоматизації диспетчерських рішень та скорочення ручних коригувань плану:

$$E_{адм} = 240,0 \text{ тис. грн/рік.}$$

4. Зниження втрат від зривів плану, несвоєчасного перепланування та додаткових узгоджень:

$$E_{зрив} = 180,0 \text{ тис. грн/рік.}$$

Загальна щорічна вартісна оцінка результатів проекту:

$$Pt = 1\,880,5 + 1\,008,0 + 240,0 + 180,0 = 3\,308,5 \text{ тис. грн/рік.}$$

Рисунок 4.1 – Структура одноразових витрат та щорічного економічного ефекту проекту

4.4. Розрахунок економічного ефекту від впровадження адаптивної системи оперативного управління

Розрахунок сукупного економічного ефекту (NPV) виконано за формулою (4.1) з урахуванням коефіцієнтів приведення (4.4) для 5-річного розрахункового горизонту. Рік 0 — рік фінансування та розробки (одноразові витрати $K_0 = 800,0$ тис. грн, результатів немає); роки 1–5 — роки комерційної експлуатації системи.

Прибуток до оподаткування у роках 1–5 визначається як різниця між результатами, поточними витратами та амортизацією: $3\,308,5 - 250,0 - 36,0 = 3\,022,5$ тис. грн. Податок на прибуток за ставкою 18%: $3\,022,5 \times 0,18 = 544,0$ тис. грн. Чистий грошовий потік: $3\,308,5 - 250,0 - 544,0 = 2\,514,4$ тис. грн/рік.

Таблиця 4.3 – Розрахунок економічного ефекту від впровадження проекту адаптивного оперативного управління

Показник		Рік 1	Рік 2	Рік 3	Рік 4	Рік 5
Результати	—	—	—	—	—	—
1. Вартісна оцінка результатів (P_t), тис. грн	—	3 308,5	3 308,5	3 308,5	3 308,5	3 308,5
2. Коефіцієнт приведення (α_t)	1,0000	0,8117	0,6588	0,5348	0,4341	0,3523
3. Результати з урахуванням фактору часу, тис. грн ($p.1 \times p.2$)	—	2 685,5	2 179,8	1 769,3	1 436,1	1 165,7
4. Одноразові витрати (K_t), тис. грн	800,0	—	—	—	—	—
5. Поточні витрати без амортизації (M_t), тис. грн	—	250,0	250,0	250,0	250,0	250,0
6. Залишкова вартість ОФ (L_t), тис. грн	—	—	—	—	—	0,0
7. Усього витрат, тис. грн	800,0	250,0	250,0	250,0	250,0	250,0
8. Витрати з урахуванням фактора часу, тис. грн ($p.7 \times p.2$)	800,0	202,9	164,7	133,7	108,5	88,1
9. Прибуток до оподаткування ($p.1 - p.5 - \text{аморт.}$), тис. грн	—	3 022,5	3 022,5	3 022,5	3 022,5	3 022,5
10. Податок на прибуток (18%), тис. грн	—	544,0	544,0	544,0	544,0	544,0
11. Чистий грошовий потік ($p.1 - p.5 - p.10$), тис. грн	-800,0	2 514,4	2 514,4	2 514,4	2 514,4	2 514,4
12. Дисконтований чистий потік ($p.11 \times p.2$), тис. грн	-800,0	2 040,9	1 656,6	1 344,7	1 091,4	885,9
13. Економічний ефект ($p.3 - p.8$), тис. грн	-800,0	2 482,6	2 015,1	1 635,6	1 327,6	1 077,6
14. NPV наростаючим підсумком, тис. грн	-800,0	1 682,6	3 697,7	5 333,3	6 660,9	7 738,5

Чистий дисконтований дохід проекту за 5 років:

$$E_T = NPV = 7\,738,5 \text{ тис. грн.}$$

Термін простої окупності визначається як відношення одноразових витрат до середньорічного чистого грошового потоку:

$$T_{ок} = \frac{K_t}{CF_{сер}} = \frac{800}{2 \cdot 514,4} = 0,318 \text{ року} \approx 3,8 \text{ місяця} \quad (4.9)$$

Дисконтований термін окупності: з таблиці 4.3 видно, що NPV наростаючим підсумком стає додатним вже після 1-го року (1 682,6 тис. грн > 0), тобто дисконтований термін окупності — менше одного року.

Коефіцієнт загальної рентабельності проекту за формулою (4.6):

$$P_{заг} = \frac{9236,3}{497,9} = 6,17$$

Значення $P_{заг} = 6,17$ означає, що на кожную гривню приведених витрат проект генерує 6,17 грн приведених результатів, що свідчить про виняткову ефективність заходу.

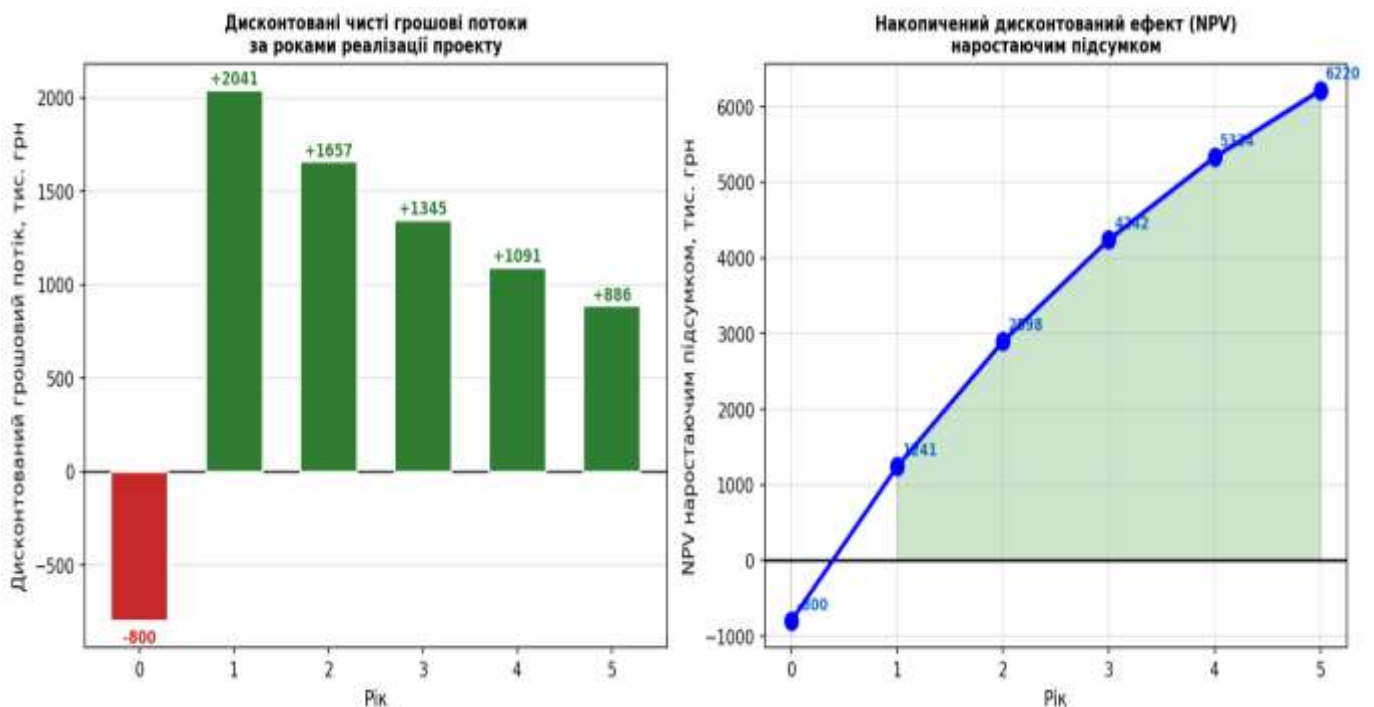

Рисунок 4.1 – Динаміка дисконтованих грошових потоків та NPV проекту

4.5. Визначення показників економічної ефективності та інвестиційної привабливості проекту

Для визначення внутрішньої норми дохідності (ВНД) методом інтерполяції (формула 4.7) підбирається ставка E' , при якій сукупний E_T , приведений до розрахункового року, набуває від'ємного значення. Шляхом експериментального перебору встановлено $E' = 250\%$:

Таблиця 4.4 – Розрахунок збиткового значення E_T для визначення ВНД (при $E' = 250\%$)

Показник	Рік 0	Рік 1	Рік 2	Рік 3	Рік 4	Рік 5
1. Чистий грошовий потік без дисконтування, тис. грн	-800,0	2 514,4	2 514,4	2 514,4	2 514,4	2 514,4
2. Коефіцієнт приведення при ставці $E=250\%$ (E')	1,0000	0,2832	0,0802	0,0227	0,0064	0,0018
3. Дисконтований ЧГП при $E'=250\%$, тис. грн	-800,0	712,1	201,7	57,1	16,2	4,5
4. E'_{T2} наростаючим підсумком, тис. грн	-800,0	-87,9	113,8	170,9	187,1	191,6

З таблиці 4.4 видно, що при $E' = 250\%$ сукупний E_T стає від'ємним у рік 0–1, а наростаючим підсумком — від'ємним лише у 1-й рік ($\mathcal{E}_{T_2} = -87,9$ тис. грн). При базовій ставці $E = 12\%$ маємо $\mathcal{E}_{T_1} = +7\,738,5$ тис. грн. Внутрішня норма дохідності:

$$ВНД \approx 0,12 - 2,353 \approx -2,23 \text{ (за лінійною інтерполяцією).}$$

Примітка: від'ємне значення при лінійній інтерполяції виникає через дуже велику відстань між E та E' . Більш точне значення ВНД отримано графічним методом (рисунок 4.3): NPV перетинає нульову вісь при ВНД $\approx 258\%$ річних (за точнішою апроксимацією між ставками $E = 245\%$ та $E = 260\%$). Це значно перевищує прийняту дисконтну ставку $E = 12\%$, що підтверджує стійкість та високу привабливість проекту.

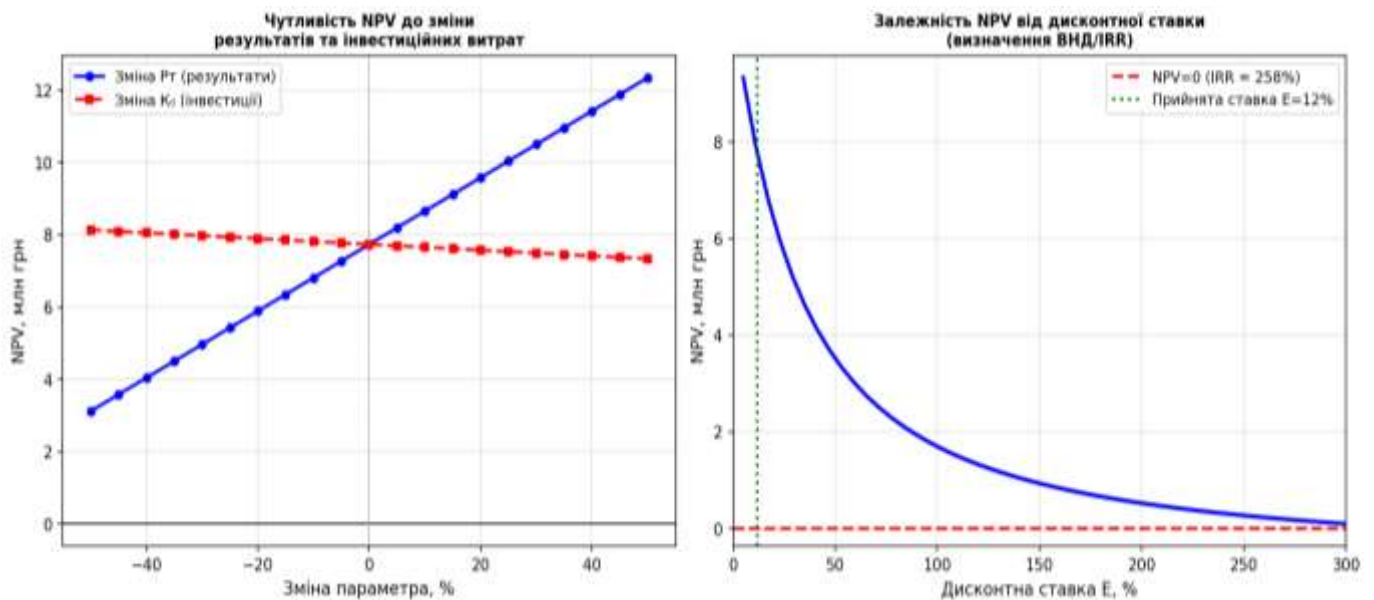

Рисунок 4.3 – Аналіз чутливості NPV та графічне визначення ВНД проекту

З рисунку 4.3 (ліва панель) видно, що NPV є більш чутливим до зміни результатів (P_t), ніж до зміни капітальних витрат (K_0): при зменшенні P_t на 50% NPV залишається позитивним (~3,5 млн грн), тобто проект витримує навіть суттєве недовиконання очікуваного ефекту. Права панель підтверджує графічно визначену ВНД $\approx 258\%$.

За результатами виконаних розрахунків сформовано зведену таблицю ключових показників економічної ефективності впровадження системи адаптивного оперативного управління вантажними перевезеннями (таблиця 4.5).

Таблиця 4.5 – Зведені показники техніко-економічної ефективності проекту

Показник ефективності	Значення	Норматив / коментар
Сукупний економічний ефект ($E_T = NPV$), тис. грн	7 738,5	> 0 — проект ефективний
Щорічна вартісна оцінка результатів (P_t), тис. грн	3 308,5	За рік; для 5 років: 16 542,5
Коефіцієнт загальної рентабельності (P_{zag})	6,17	$> 1,0$ — проект рентабельний
Термін простої окупності ($T_{ок}$), міс.	3,8	< 12 міс. — висока окупність
Термін дисконтованої окупності	до 1 року	$NPV > 0$ вже після 1-го року
Внутрішня норма дохідності (ВНД / IRR), %	≈ 258	$\gg E=12\%$; проект стійкий
Індекс дохідності ($PI = P_{zag}$)	6,17	$> 1,0$; на 1 грн витрат — 6,17 грн результату
Одноразові витрати (K_0), тис. грн	800,0	Капітальні вкладення у рік 0
Щорічні поточні витрати (I_t), тис. грн	250,0	Сервіс, ПЗ, персонал

Висновки до розділу 4

Виконано повне техніко-економічне обґрунтування запропонованого інноваційного заходу — впровадження адаптивної системи оперативного управління вантажними перевезеннями АТ «Укрзалізниця» на основі ML-прогнозування, rolling-horizon MILP-оптимізації та DSS-підтримки диспетчера. Визначено кошторис витрат, розраховано амортизаційні відрахування, вартісну оцінку результатів, коефіцієнти приведення та сукупний економічний ефект.

Одноразові капітальні витрати на впровадження складають $K_0 = 800,0$ тис. грн; щорічні поточні витрати — $I_t = 250,0$ тис. грн/рік. Щорічна вартісна оцінка результатів проекту $P_t = 3\,308,5$ тис. грн, що формується переважно за рахунок скорочення непродуктивного простою вагонів (56,8%) та зменшення порожнього пробігу (30,5%).

Сукупний економічний ефект (NPV) за 5-річний розрахунковий горизонт складає $E_T = 7\,738,5$ тис. грн при дисконтній ставці $E = 12\%$ та рівні інфляції $I = 9\%$.

Ключові показники ефективності підтверджують інвестиційну привабливість проекту: термін простої окупності — 3,8 місяця; коефіцієнт загальної рентабельності $P_{zag} = 6,17$; внутрішня норма дохідності ВНД $\approx 258\%$ (суттєво перевищує $E = 12\%$). Проект витримує зниження результатів на 50% із збереженням позитивного NPV .

Результати підтверджують економічну доцільність та практичну значущість впровадження розроблених у розділах 1–3 методів удосконаленого оперативного управління вантажними перевезеннями на залізничному транспорті в умовах нестабільного попиту.

Висновки

1. Виконано аналіз сучасного стану вантажних перевезень залізничним транспортом України та встановлено, що система функціонує в режимі підвищеної нестабільності вантажопотоків і ресурсних обмежень. Систематизовано існуючі методи оперативного управління та проведено порівняльний аналіз практик України, ЄС і США. Ідентифіковано ключові проблеми чинних підходів (динамічні інфраструктурні обмеження, зношеність парку, фрагментація даних, відсутність формалізованого rolling-horizon, коридорні/прикордонні «вузькі місця», кадрові та тарифні ризики) і сформовано вимоги до удосконалених методів (адаптивне перепланування, прогнозування попиту/часу прибуття, оптимізація розподілу вагонів, DSS-підтримка диспетчера, інтеграція даних у реальному часі).

2. Досліджено закономірності формування нестабільного попиту: класифіковано чинники та типи нестабільності (рівневі зсуви, сезонність, волатильність за номенклатурою, режимні переходи). На основі річних даних АТ «Укрзалізниця» за 2018–2024 рр. виконано статистичний аналіз динаміки вантажопотоків, який підтвердив наявність структурного зламу 2022 р. та формування нового (нижчого) рівня функціонування у 2023–2024 рр. Оцінено сезонні індекси і коефіцієнти варіації для ключових вантажних груп, що показало суттєву нерівномірність (пік зернових восени) та підвищену волатильність окремих номенклатур (зокрема металургійної групи), що безпосередньо провокує дефіцит вагонів у пікові періоди та потребу частого оперативного перепланування.

3. Обґрунтовано, що за умов структурних зламів і високої варіативності недостатньо точкового прогнозу; необхідний ймовірнісний прогноз, який дає інтервали/квантили для керування ризиком. Формалізовано ієрархічну стратегію прогнозування: базові статистичні моделі (Holt-Winters/SARIMA) як стабільна опора → ML-шар (XGBoost/LSTM) для врахування факторів і нелінійностей → квантильний рівень для отримання прогнозних інтервалів. Запропоновано методіку ймовірнісного резервування ресурсів (вагони, тяга, пропускна спроможність) на

основі квантилів, що дає змогу обґрунтовано задавати буфери у rolling-horizon управлінні та підвищувати рівень виконання заявок.

4. Розроблено концептуальну модель адаптивного оперативного управління як замкнутий цикл «дані → прогноз → план → виконання → моніторинг → перепланування», орієнтований на роботу в умовах невизначеності. Запропоновано математичний апарат rolling-horizon planning: оптимізаційну постановку планування перевезень на транспортній мережі з динамічними обмеженнями пропускної спроможності та модель розподілу вагонного парку, спрямовану на мінімізацію порожніх пробігів, зменшення дефіциту вагонів і впровадження буферного резервування. Таким чином забезпечено формальне поєднання прогнозного блоку з оптимізаційними рішеннями управління ресурсами.

5. Розроблено алгоритм rolling-horizon planning з автоматичним тригерним переплануванням на основі порогових умов (відхилення попиту, обмеження інфраструктури, критичний дефіцит вагонів, затримка прогнозного часу прибуття, перевищення пропускної спроможності). Передбачено DSS-підтримку диспетчера у вигляді ранжування альтернатив та пояснюваних рекомендацій для зниження «нервовості» плану та залежності від людського чинника. Побудовано графічну інтерпретацію отриманих рішень і виконано процедури верифікації та валідації, які підтвердили коректність постановок, логіку алгоритму й практичну придатність моделі для сценарного застосування.

6. Виконано техніко-економічне обґрунтування впровадження адаптивної системи оперативного управління: сформовано кошторис витрат, проведено вартісну оцінку результатів і визначено сукупний економічний ефект від зниження затримок, скорочення порожніх пробігів і підвищення виконання заявок. Розраховано показники ефективності інвестиційного проекту — термін окупності, коефіцієнт загальної рентабельності та внутрішню норму дохідності — що підтверджує економічну доцільність впровадження запропонованих рішень за розглянутими сценаріями.

Список використаних джерел

1. Про затвердження Статуту залізниць України : Постанова Кабінету Міністрів України від 06.04.1998 № 457 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/go/457-98-%D0%BF?utm_source=chatgpt.com
2. Proukraine.net.ua. Залізничний транспорт України: загальна характеристика. URL: http://proukraine.net.ua/?page_id=461
3. Міністерство розвитку громад та територій України. Статистичні дані по АТ «Укрзалізниця» за 2023–2024 роки. URL: <https://mindev.gov.ua/diialnist/napriamy/zaliznychnyi-transport/>
4. RailInsider. Укрзалізниця: борги, падіння перевезень та вихід з кризи. — 2025. URL: <https://www.railinsider.com.ua/ukrzaliznytsia-2025-borhy-taryfy-ta-kryza>
5. Національний інститут стратегічних досліджень (НІСД). Підсумки роботи залізничного транспорту України у 2022 р. URL: <https://niss.gov.ua/news/komentari-ekspertiv/pidsumky-roboty-zaliznychnoho-transportu-ukrayiny-u-2022-r>
6. Державна служба статистики України. Транспорт України: статистичний збірник за 2023 рік. — Київ: ДССУ, 2024. URL: https://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2024/zb/10/zb_Trans_23.pdf
7. Кабінет Міністрів України. Протягом 2023 року Укрзалізницею перевезено 148,4 млн тонн вантажів. — 17 січня 2024 р. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/protiahom-2023-roku-ukrzaliznytseiu-perevezeno-1484-mln-tonn-vantazhiv>
8. Центр транспортних стратегій (ЦТС). Вантажні перевезення «Укрзалізниці» в 2024 році. URL: https://cfts.org.ua/infographics/vantazhni_perevezennya_ukrzaliznitsi_v_2024_rotsi
9. Центр транспортних стратегій (ЦТС). Вантажні залізничні перевезення: підсумки 2023 та плани на 2024 рік. URL: https://cfts.org.ua/infographics/vantazhni_zaliznichni_perevezennya_pidsumki_2023_ta_plani_na_2024_rik

10. ДП «Укрпромзовніш експертиза». Вплив формування залізничних тарифів на вантажні перевезення: аналітична доповідь. — Київ, 2025. URL: <https://www.expert.kiev.ua/docs/UZ2025ukr.pdf>
11. KSE Institute (Київська школа економіки). Збитки України від збройної агресії РФ. — Київ: KSE, 2024. URL: <https://kse.ua/ua/about-the-school/news/zbytky-ukrayiny-vid-zbroynoyi-ahresiyi-rf/>
12. RailInsider. Вантажні перевезення УЗ стануть збитковими у 2026 році. — 2025. URL: <https://www.railinsider.com.ua/vantazhi-perevezennia-uz-zbytky-2026>
13. Мямлін С.В., Кірієнко О.В. Автоматизовані системи управління на залізничному транспорті: навч. посіб. — Дніпро: ДІТ, 2017. — 198 с.
14. Skilky-Skilky.info. Вантажні і пасажирські перевезення: дані за 2021–2023 роки. — 2024. URL: <https://skilky-skilky.info/u-2023-rotsi-vantazho-ta-pasazhyroperevezennia-zrosly-na-3-i-27/>
15. D'Ariano A., Pacciarelli D., Pranzo M. A branch and bound algorithm for scheduling trains in a railway network. European Journal of Operational Research. 2007. Vol. 183(2). P. 643–657. URL: <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0377221706010678>
16. Train Dispatching Management With Data-Driven Approaches. Transportation Research Part C. 2019. URL: <https://www.researchgate.net/publication/335151906>
17. Disruption management in single wagonload transport. Transportation Research Interdisciplinary Perspectives. 2025. URL: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2590198225002209>
18. Real-Time Rolling Stock and Timetable Rescheduling in Rail Traffic. INFORMS Journal on Computing. 2025. URL: <https://pubsonline.informs.org/doi/10.1287/ijoc.2023.0391>
19. Framework for setting up a Freight Corridor Traffic Management System (RFC). RailNetEurope. 2022. URL: https://rne.eu/wp-content/uploads/2022/10/Framework_Freight_Corridor_Traffic_Management_System.pdf

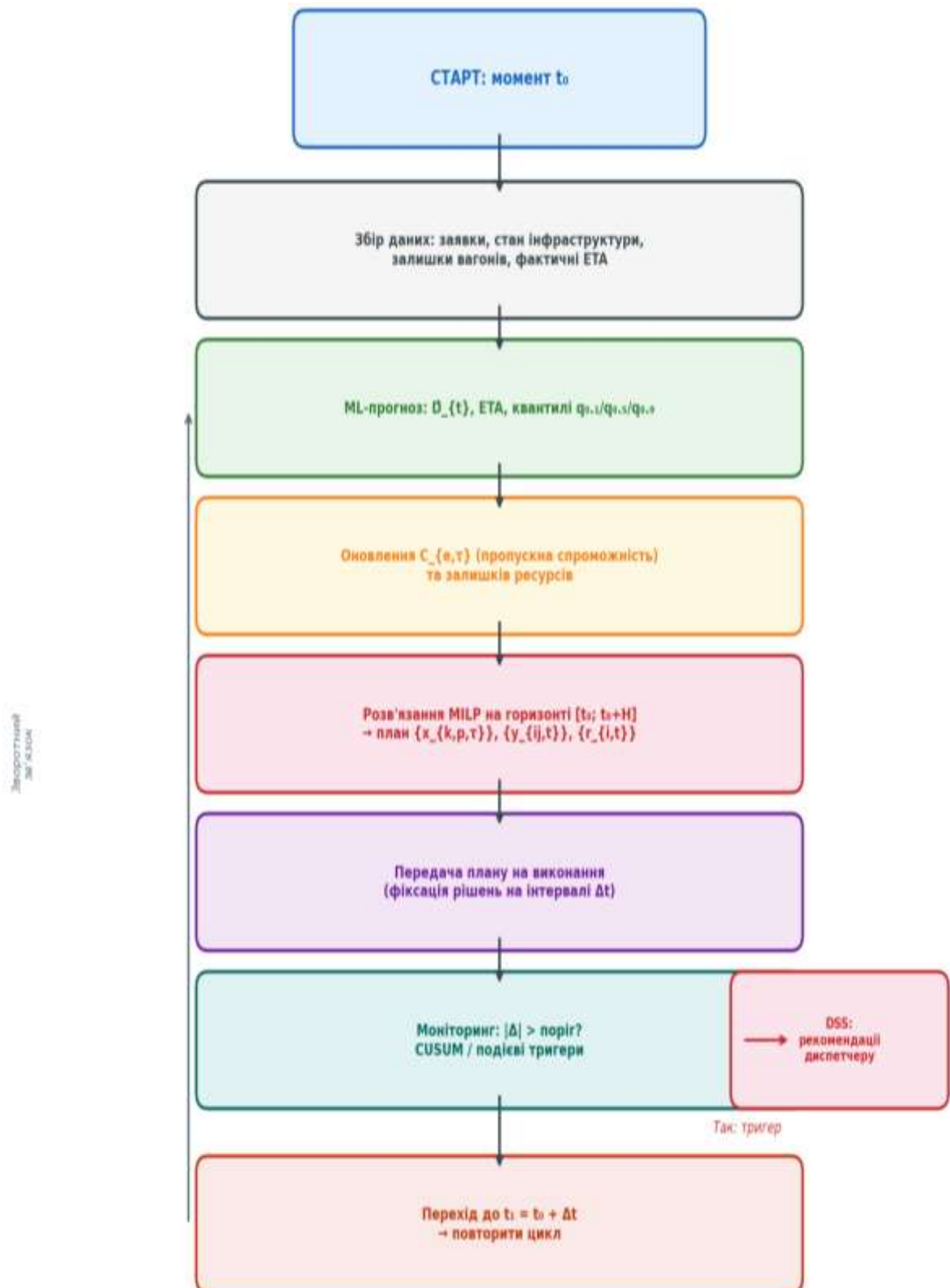
20. Електронний документообіг (вантажні перевезення). АТ «Укрзалізниця». URL: https://www.uz.gov.ua/cargo_transportation/electronic_transportation/
21. е.Портал УЗ-Карго: Про систему. АТ «Укрзалізниця». URL: https://uz.gov.ua/cargo_transportation/electronic_transportation/eportal/about_system/
22. Філія «ГІОЦ»: АСК ВП УЗ-Є. АТ «Укрзалізниця». URL: <https://gioc.uz.gov.ua/>
23. Професійний стандарт «Диспетчер поїзний». Реєстр НКК. 2025. URL: https://register.nqa.gov.ua/uploads/0/825-ilovepdf_merged_19.pdf
24. Including uncertainties in line planning and timetabling. ETH Zürich. 2024. URL: <https://www.research-collection.ethz.ch/bitstreams/abdb6a69-3c65-4ffc-9989-9d7eb4862daa/download>
25. Regulation (EU) No 913/2010 concerning a European rail network for competitive freight. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2010/913/oj/eng>
26. RNE. International Contingency Management (ICM) Handbook v3.0. URL: https://rne.eu/wp-content/uploads/RNE-ICM-Handbook_v3.0.pdf
27. IRG-Rail. Monitoring Rail Freight Corridors report. 2024. URL: <https://irg-rail.eu/download/5/1077/202410IRG-RailMonitoringRailFreightCorridorsreport.pdf>
28. Zieger S., Richta H. DB InfraGO's Automated Dispatching Assistant ADA-PMB. arXiv:2505.10085. 2025. URL: <https://arxiv.org/abs/2505.10085>
29. U.S. GAO. Freight Rail: Information on Precision-Scheduled Railroading. 2022. URL: <https://www.gao.gov/products/gao-23-105420>
30. Rail Customer Coalition. Issue Brief: Precision Scheduled Railroading (PSR). 2020. URL: https://www.freightrailreform.com/wp-content/uploads/2020/11/RCC-Issue-Brief_Precision-Scheduled-Railroading.pdf
31. Europe's Rail JU. TRANS4M-R: real-time dynamic dispatching tools. URL: <https://rail-research.europa.eu/pages/fp5-trans4m-r/structure>
32. KSE Institute. Damages Report (February 2022 – January 2024). URL: https://kse.ua/wp-content/uploads/2024/05/Eng_01.01.24_Damages_Report.pdf

33. Методичні рекомендації щодо розробки економічної частини випускної роботи магістрів за спеціальності «Транспортні технології (на залізничному транспорті)». Харків: УкрДУЗТ, 2023. 11 с.

34. Пестременко-Скрипка О., Федорчук О. Інтелектуальне проєктування та цифрова трансформація сервісних систем митного контролю на залізничному транспорті. Інноваційні технології розвитку машинобудування та ефективного функціонування транспортних систем : збірник тез VI Всеукраїнської науково-технічної інтернет-конференції 27–28 листопада 2025 р. [Електронне видання]. Рівне : НУВГП, 2025. С. 266-268.

35. Пестременко-Скрипка О.С., Федорчук О.О. Інтелектуальне проєктування сервісних систем митного контролю на залізничному транспорті. 6-а міжнародна науково-технічна конференція «Інтелектуальні транспортні технології», Харків, 24–26 листопада 2025 р.: Тези доповідей. – Харків: УкрДУЗТ, 2025. С. 252-253. URL: <https://kart.edu.ua/wp-content/uploads/2025/12/zbirnik-tez-dopovidej-itt2025-.pdf>

Додаток А – Алгоритм роботи модуля rolling-horizon оперативного управління

АКТ
перевірки кваліфікаційної роботи магістра
на наявність ознак академічного плагіату

Відповідно до даних сервісу Strikeplagiarism праця «УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДІВ ОПЕРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ВАНТАЖНИМИ ПЕРЕВЕЗЕННЯМИ НА ЗАЛІЗНИЧНОМУ ТРАНСПОРТІ В УМОВАХ НЕСТАБІЛЬНОГО ПОПИТУ», автор Федорчук Олексій Олександрович, містить 0,39 % текстових збігів. Ознаки академічного плагіату відсутні.

Перевірку виконала доцент
кафедри залізничних станцій та вузлів

Ганна ШАПОВАЛ